Dovezi ale existentei extraterestrilor (I)

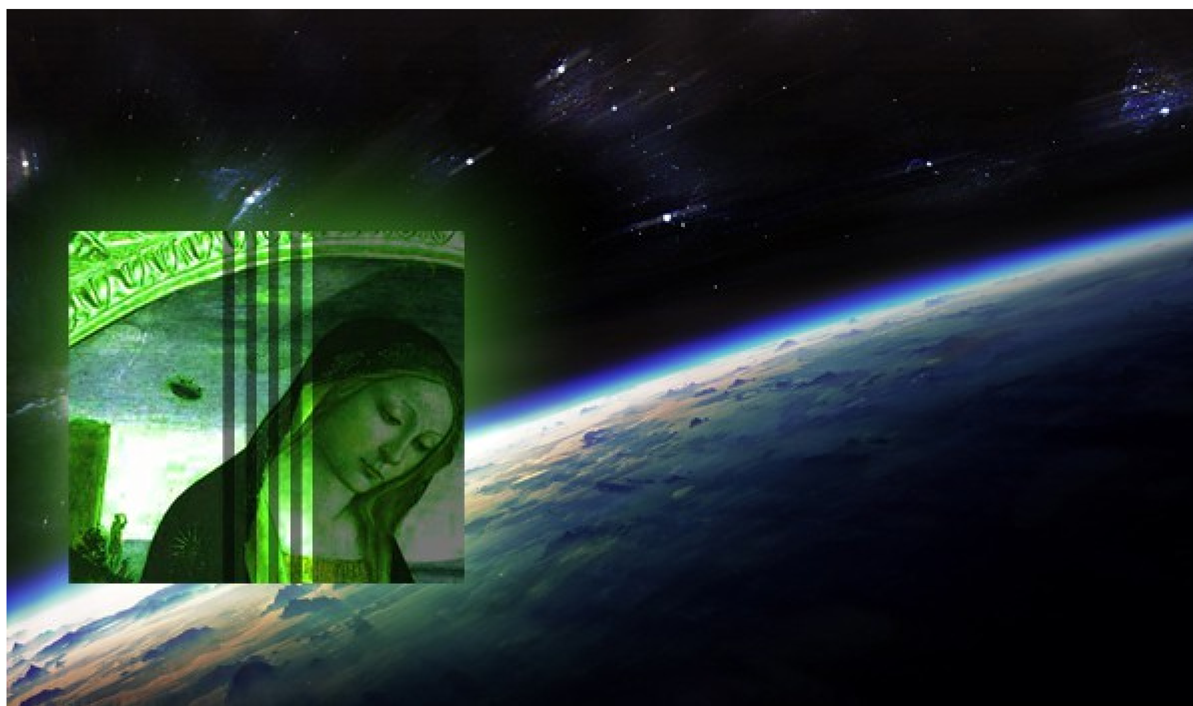

Foto (8)

Crezi ca suntem singuri in Univers? Crezi ca in infinitatea spatiului si a timpului nu au mai evoluat si nu traiesc si alte creaturi inteligente? In ultimii 10 ani, marturiile despre aparitia OZN-urilor au explodat: zilnic, in intreaga lume, in mass media apar stiri despre obiectele zburatoare neidentificate. Una dintre cele mai conservatoare institutii de pe Terra, Biserica Catolica, admite chiar posibilitatea existentei extraterestrilor. Iar serviciile secrete au inceput sa declasifice dosarele OZN mai vechi de anul 1950. Crezi ca ni se pregateste ceva? DESCOPERA.ro te provoaca la un nou maraton de articole, "Descopera extraterestrii printre noi"!

In luna decembrie a anului 2007, ministrul Apararii din Japonia, Ishiba Shigeru, dadea publicitatii o declaratie surprinzatoare cu privire la **posibilitatea unui atac al fortelor extraterestre asupra Terrei.** Stirea facea atunci rapid inconjurul lumii, poate si pentru faptul ca era insotita de o la fel de surprinzatoare confirmare venita din partea sefului de cabinet Nobutaka Machimura, fost ministru de Externe in precedentul guvern Abe. Ministrul Ishiba declara, nici mai mult nici mai putin, ca nu exista niciun motiv pentru a nega ulterior ca UFO exista si ca ele sunt controlate de o alta forma de viata, precizand ca si-a propus sa verifice daca armata japoneza este intr-adevar capabila sa faca fata unui atac al aliens-ilor, intrucat "chiar si in filmele cu Godzilla sunt in fapt tot trupele nipone cele care intra in actiune".

Tonul interventiei a starnit stupoarea publicului, si nu doar pentru referirea la Godzilla, ci si din cauza seriozitatii cu care ministrul a parut a aborda riscul invaziei extraterestre. In realitate, departe de a constitui o recunoastere a existentei creaturilor extraterestre, cum au sustinut la acea vreme multi asa-zisi experti in "ufologie", declaratia ministrului nipon avea motive de ordin politic, si anume intarirea rolului militar al Japoniei pe tabla de sah internationala. De altfel, in aceeasi interventie, Ishiba si preciza ca nu intelege motivul pentru care in legislatia Japoniei nu exista nicio directiva pentru eventualitatea unei invazii extraterestre.

Dincolo de acest exemplu de **utilizare a fricii de necunoscut a publicului larg in cheie politico-nationalista**, pana in clipa de fata s-a depasit cu mult **milionul de dovezi (mai mult sau mai putin indirecte) ale existentei UFO si aliens-ilor: marturii, fotografii, filmari, documente**. Practic, spun unii, mai in gluma mai in serios, **exista mai multe probe legate de existenta extraterestrilor decat dovezi ale existentei fiecaruia dintre noi in parte.** In intreaga lume se descopera continuu obiecte artificiale si amprente datand din epoci in care omul nu exista pe Terra, sustinandu-se ca ele trebuie sa fi fost abandonate de aliens-ii aflati in trecere pe-acolo dintr-un motiv sau altul. Autenticitatea acestui tip de relicve este considerata certa.

In 1974, in Romania, la 2 km de Aiud, un grup de muncitori aflati pe malurile raului Mures au dat peste 3 obiecte ingropate in nisip, intr-o groapa cu adancimea de circa 10 metri. Doua dintre aceste relicve s-au dovedit a fi oase de mastodont, vechi de cateva milioane de ani, datand dintr-o perioada intre Miocen (acum 20 mil de ani) si Pleistocenul Mijlociu (cu circa 1 mil de ani in urma); in schimb, al treilea obiect s-a dovedit a fi **un bloc de metal, foarte asemanator partii superioare a unui ciocan de mari dimensiuni.** Acest obiect a fost trimis spre expertiza la Institutul de Arheologie din Cluj-Napoca, iar analizele au aratat ca este vorba despre un obiect artificial compus dintr-un aliaj de 12 elemente diferite, aluminiul fiind prezent in cea mai mare cantitate (89 %).

Ulterior, toate tipurile de analize realizate asupra obiectului in cauza au sustinut natura lui artificiala si antica, de altfel destul de evidenta din aspectul exterior si aliajul de aluminiu din care este alcatuit. Aluminiul nu se gaseste liber in natura, ci combinat in anumite minerale, iar de-abia acum 1.000 de ani a fost pusa la punct tehnica necesara prelucrarii lui.

Tinand cont de analizele tuturor particularitatilor obiectului, cercetatorii au considerat ca acest "corp delict" ar fi un soi de **dispozitiv de aterizare al unui vehicul zburator, de dimensiuni reduse**, precum modulele lunare sau sonda Viking. In sustinerea acestei teorii, ar fi venit forma obiectului, cavitatile ovale, zgarieturile din partea inferioara si de la colturi, precum si compozitia materialului, adica aluminiul usor. In ultima instanta, obiectul a fost descris drept talpa unui picior mecanic de aterizare al unui obiect zburator.

Cu siguranta, s-a spus, acest picior metalic apartine uneia dintre numeroasele astronave extraterestre care inca din epoci indepartate au vizitat si au operat pe planeta noastra, fiind vorba doar de unul dintre numeroasele obiecte artificiale complexe descoperite pana in clipa de fata.

Din Antichitate pana in Evul Mediu

- In toata lumea exista desene preistorice unde stramosii nostri, printre altele, infatiseaza **astronave si fiinte extraterestre** cu semnalmente care corespund perfect celor existente in studiile moderne despre UFO.

- In sudul Frantei exista picturi rupestre datand de acum 15.000 de ani, care infatiseaza **discuri zburatoare** de diferite tipuri.

- Popoare antice evoluate precum egiptenii, grecii si romanii notau cu meticulozitate toate evenimentele survenite, printre care semnalari ale unor astronave de obicei cu o **forma sferica sau de disc, descrise precum niste coloane de foc, nori luminosi, sfere in flacari,** care survolau si faceau manevre deasupra cetatilor antice. In scrierilor multor istorici faimosi ai Antichitatii exista semnalari de astfel de aparitii. .

- Intr-un text egiptean se mentioneaza o **astronava tubulara scanteietoare**, ca un sarpe de mari dimensiuni, care a aterizat de-a lungul versantului unui munte.

- Ramses II s-a servit in razboi de o arma care i-ar fi fost daruita de zeul Amon, cu care a exterminat mii de dusmani de unul singur si fara nicio protectie.

- In 329 i. Hr., armata lui Alexandru cel Mare a fost "atacata" de doua scuturi argintate zburatoare, care au surprins armata greaca in timp ce traversa fluviul Jaxartes, in India

- Homer vorbeste si el de **care zburatoare**.

- In timpul Imperiului Roman, OZN-urile au fost vazute adeseori in vazduh, dar si aterizand si decoland, fiind clasificate in principal ca scuturi de foc, torte fumegand, globuri aurii.

- Istoricul latin Titus Livius, in a sa "Storia di Roma", prezinta marturii ale unor **obiecte in forma de scuturi circulare care zburau pe cer** si care ar fi fost vazute deasupra multor orase ale Imperiului. El adauga ca al doilea rege al Romei, Numa Pompilio, a fost martor al caderii din cer al unuia dintre aceste "scuturi zburatoare", si ca l-a inclus printre obiectele de cult ale practicilor religioase pe care le propovaduia.

- Cronicarul Carcopino povesteste ca luna iulie dupa asasinarea lui Cezar, vreme de 7 zile la rand, inainte de apusul soarelui, deasupra Romei s-a putut vedea un **OZN luminos** care se deplasa catre nord.

- Semnalari similare exista in operele lui Plutarh, Valerio Massimo, Seneca, Eschil, si altii.

- In tratatul sau de Stiinte ale Naturii, **Seneca povesteste, cu lux de amanunte, despre inexplicabilele "barne luminoase"** care apareau pe neasteptate in vazduhul oraselor antice. "Barnele" ramaneau nemiscate zile in sir, pentru a disparea apoi la fel de brusc, la fel cum aparusera.

- Manuscrisele de la Marea Moarta datand din secolul I i. Hr., vorbesc despre **oameni sositi din cer pe Pamant** si despre altii care au fost luati de pe Terra si dusi in cer.

- In vremurile lui Carol cel Mare sunt descrise evenimente de unde rezulta ca **nave spatiale i-ar fi luat la bord pe unii locuitori pentru a le arata cum traieste poporul din ceruri.**

- In secolul IX, arhiepiscopul di Lyon primeste numeroase reclamatii de la enoriasi ca regiunea ar fi invadata de**"marinari ceresti"** care debarcau din nori si devastau pomii fructiferi, viile si campurile de cereale.

- In incunabilul Liber Chronicorum (Cronica de la Nuremberg) exista una dintre **primele reprezentari grafice ale unui OZN in Europa**. Autorul, Hartmann Schedel, descrie o sfera de foc, vazuta in 1034, sagetand vazduhul in linie dreapta de la sud catre est, si indreptandu-se apoi catre soare. Ilustratia care insoteste povestirea infatiseaza un corp in forma unui trabuc, inconjurat de flacari, care inainteaza pe un cer albastru, deasupra delurilor verzi.

- In timpul Dinastiei Sung, 960-1127 d.Hr., un invatat pe nume Shen Kuo povesteste intr-o opera de-a sa despre**un obiect "stralucitor ca o perla", care se deplasa "ca si cum ar fi zburat"** pe suprafata unui lac aflat in apropiere de Yangzhou. Potrivit lui Shen Kuo, misteriosul obiect a fost vazut foarte frecvent: de departe parea a fi de marimea unui pumn si emana "o lumina argintie care lumina imprejurimile pe o orie de circa 5 km". De asemenea, el precizeaza ca obiectul zburator parea uneori ca se mareste si se deschide in 2 emisfere; si ca aparitiile lui periodice s-ar fi produs vreme de circa 20 de ani.

- Incepand din 1300 incep sa fie reproduse in picturi **"aparitii" OZN.**

- In 1338, in Franta a fost vazut un **enorm OZN sferic.** Imaginea evenimentului este infatisata in cartea "Le Livre Des Bonnes Moeurs" de Jacques Legrand.

- In 1350 a fost pictata o scena a crucificarii deasupra altarului manastirii Visoki Decani din Kosovo. La dreapta si la stanga crucii se vad pe cer **farfurii zburatoare**, cu persoane care le piloteaza in interior.

- In 1492, Cristofor Columb vede cazand din cer o "ramura de foc". In jurnalele sale, el mentioneaza in mai multe ocazii aparitia unor insolite fenomene astronomice si trecerea unor dare de foc pe cer.

Renasterea si secolul XVII

- In 1600, Giordano Bruno a fost ars pe rug de Inchizitie pentru ca a indraznit sa afirme ca exista alte lumi locuite, in urma detectarii unor **vehicule zburatoare pilotate de fiinte in mod vadit extraterestre.**

- Si in picturile Renasterii apar diferite tipuri de OZN, integrate in buna parte in lucrarile cu subiect religios pentru ca se credea ca OZN erau manifestari divine.

- In 1544 a avut loc un important eveniment ufologic, consemnat intr-o colectie aflata la Biblioteca Centrala din Zurich. "In anul 1544 au fost vazute semne pe Soare si pe Luna; de aceea oamenilor a inceput sa le fie frica, temandu-se ca Dumnezeu ar putea pedepsi Terra pentru pacatele lor". Aparitia neasemuitelor semne a fost precedata de un cutremur.

- Intr-o cronica medievala se povesteste ca in 1561, pe 14 aprilie, la rasaritul Soarelui, mai multe grupuri de obecte zburatoare neidentificate, cu forme cilindrice, au aparut in Germania, pe cerul Nurnberg-ului, si au inceput sa se lupte intre ele. Evenimentul a avut rezonanta in toata lumea.

Secolul XVIII si XIX

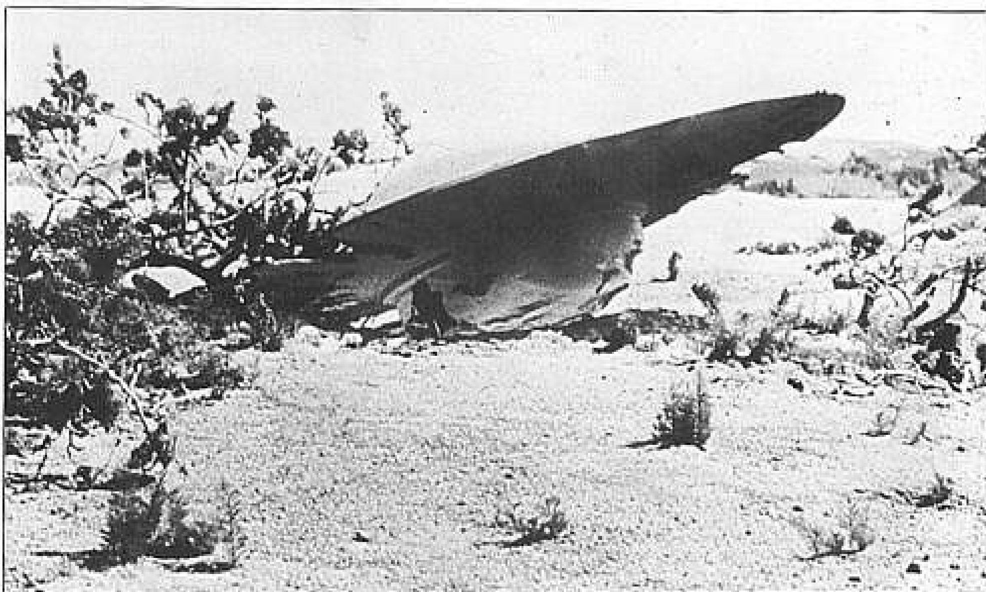
- In secolul XVIII se dezlantuie aparitiile de astronave extraterestre care fac manevre in vazduh si sunt denumite in general nave zburatoare.

- In martie 1716, astronomul Edmund Halley detecteaza o serie de vehicule zburatoare enigmatice, dintre care unul se spune ca a luminat cerul "a giorno" timp de doua ore cu o asemenea intensitate incat Halley a putut citi la lumina lui.

Extraterestrii zilelor noastre

In 2009, fanii misterelor au intrat in fibrilatie cand **Barack Obama a promis sa vorbeasca Americii despre OZN, anuntand ca urmeaza a desecretiza dosarele top-secret ale guvernului pe tema farfuriilor zburatoare** si a intalnirilor de taina cu extraterestrii, pentru a pune capat, odata pentru totdeauna, indelungatei istorii de suspiciuni, indiscretii, insinuari si fantezii, mai mult sau mai putin fondate, pe tema existentei acestora.Cu toate acestea, depozitia lui Obama inca se lasa asteptata

Se poate spune ca obsesia fara margini a oamenilor pentru OZN a inceput oficial in iunie 1947, dupa ce pilotul american Kenneth Arnold si-a povestit intalnirea de gradul III cu cele noua obiecte zburatoare neidentificate, care s-ar fi ridicat in vazduh in apropiere de Rainier, in statul Washington. Apoi, doar cateva zile mai tarziu, a venit randul **accidentului de la Roswell**, in New Mexico, unde a fost gasita presupusa epava a unei "farfurii" zburatoare, cu tot cu piloti la bord, "extrasi" imediat si transportati intr-un loc de maxima siguranta. Era vorba despre **faimoasa Area 51**, o baza secreta aflata in mijlocul desertului Nevada, utilizata pentru experimentarea de noi tehnologii aeronautice. Mai marii Aviatiei Militare Americane s-au grabit sa clarifice ambele episoade:**OZN-urile de pe muntele Rainier ar fi fost in realitate prototipuri de avioane "cu coada zburatoare", testate in zona respectiva, iar cat priveste presupusii aliens de la Roswell, acestia ar fi fost doar niste simple manechine utilizate in cadrul lansarilor de parasute de la cota inalta.** Si totusi, in pofida (sau tocmai de aceea!) dezmintirilor oficiale, supozitiile pe tema extraterestrilor n-au incetat. O serie de circumstante "favorabile", influenta mass-media si chiar cea a progresului stiintific, au dus toate la explozia si raspandirea unei manii autentice, din Statele Unite in toata lumea.

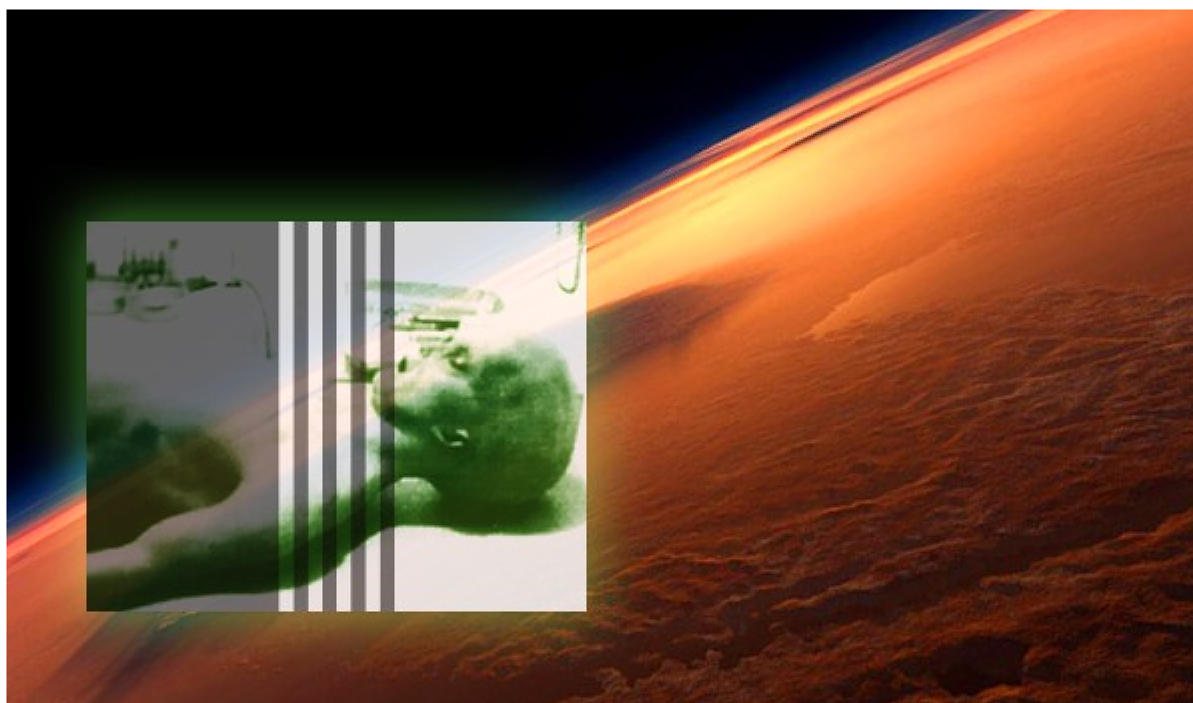

Aparitiile de obiecte zburatoare neidentificate s-au multiplicat in mod exponential, alimentand o dezbatere in care, de-a lungul timpului s-au implicat fizicieni (interesati sa readuca fenomenul pe fagasul stiintei), astronomi si chiar un psihanalist de talia lui Carl Jung, autor al unei teorii care prezinta UFO drept "arhetipuri ale psihicului", proiectii si obiectivari ale unui inconstient reprimat de certitudinile rationale ale stiintei si tehnicii.

Asa a aparut "ufologia", o stiinta, sau mai corect spus o pseudo-stiinta, care-si propune sa clasifice fenomenele OZN si sa le explice cauzele; o suita de ipoteze fanteziste si pozitii mai riguroase, aflate peren la "doar" un pas de a gasi argumentul decisiv si a demonstra existenta extraterestrilor si prezenta lor pe Terra.

Nu ne-am propus sa te convingem de existenta sau inexistenta OZN-urilor, ci doar sa te informam: maratonul "Descopera extraterestrii printre noi" te provoaca sa gandesti liber, sa lasi prejudecatile de o parte si sa-ti formulezi o opinie in privinta posibilei existente a extraterestrilor, in cunostiinta de cauza. Daca inca crezi ca fenomenul OZN este de luat in ras, revino maine pentru a citi despre **"stenogramele OZN"** - o serie de marturii, de la presedinti de stat la lideri religiosi, de la cercetatori de renume mondial la sefi de servici secrete, care trateaza dilema existentei extraterestrilor cat se poate de serios.

Stenogramele OZN: Dovezi ale existentei extraterestrilor II

Foto (6)

In urma Disclosure Project, demarat in 1993 de Steven M. Greer in Statele Unite, peste 500 de martori, fosti demnitari, militari, ofiteri de informatii si cercetatori, s-au prezentat la National Press Club din Washington DC pentru a confirma existenta formelor de viata extraterestre si a tehnologiei UFO. Greutatea acestor marturii evidentiaza realitatea fenomenului UFO, comenta Greer, convins - in urma analizarii informatiilor adunate – ca exista motive foarte precise in spatele misterului din jurul aliensilor si a vointei autoritatilor de a nu admite oficial prezenta lor pe planeta noastra.

- **Seful FBI, J. Edgar Hoover**, scrie acest memo dupa incidentul de la Roswell, in 1947, ca raspuns la ordinul de guvern de a tine FBI-ul departe de afacerea OZN: "As vrea sa fac acest lucru, dar inainte de a ma conforma noi trebuie sa insistam pe accesul total la discurile recuperate. De exemplu, in cazul lui La, armata l-a sustras si nu ne-

a permis nici macar un examen superficial". In 1949, intr-un document FBI se mai afirma: "OZN sunt considerate top secret de ofiterii de informatii din cadrul armatei si aeronauticii militare".

- **Locotenentul Walter Haut, ofiter de la biroul de presa al Roswell Army Air Base**: "Eram efectiv in posesia unui disc zburator, a fost gasit intr-un ranch la nord de Roswell. Informatia mi-a fost transmisa de colonelul Blanchard. Acoperirea a fost orchestrata foarte eficient si rapid de la Washington prin diferite canale. Trebuia sa spunem ca era totul fals, ca era doar un balon meteorologic".

- **Harry S. Truman, presedinte SUA**: "Pot sa va asigur ca discurile zburatoare, in ipoteza ca ele exista, nu sunt construite de nicio putere de pe Terra".

- **Robert McLaughlin, responsabil cu Cercetarea Balistica a USAF si comandant al bazei White Sands din New Mexico**,1949: "Discurile zburatoare nu au nicio legatura cu niciun experiment facut de cercetatorii americani sau de oricine altcineva pe Terra. Daca aceste lucruri sunt adevarate, ele provin de pe o alta planeta, unde creaturile sunt mult mai avansate decat noi in utilizarea stiintei".

- **Dr. H. Marshall Chadwell, asistent-sef al Biroului de Informatii Stiintifice al CIA**, 1952: "Detectarea unor obiecte inexplicabile la mare altitudine, care calatoresc cu viteze mari in proximitatea instalatiilor de aparare ale SUA sunt de o asemenea natura incat nu pot fi atribuite unor fenomene naturale sau unor tipuri de avioane cunoscute.

- **Lord Hugh Dowding, ofiter, comandant al Royal Air Force in timpul celui de-al Doilea Razboi Mondial**, declara in 1954 : "Cu siguranta, OZN sunt reale si sunt de origine interplanetara. Dovezile acumulate cu privire la existenta lor sunt o multime, iar eu accept realitatea existentei lor. Peste 10.000 de aparitii OZN au fost raportate, majoritatea neputand fi explicate facand apel la vreo explicatie stiintifica, si nici utilizand faptul ca au fost halucinatii, reflexii, meteoriti, roti cazute din avioane si alte asemenea. Aceste OZN au fost semnalate pe ecranele radarelor, iar vitezele observate erau de peste 14.481 km/ora (9000 mph). Sunt convins ca aceste obiecte exista si ca nu au fost fabricate de natiuni de pe Terra. Eu nu vad alta alternativa decat acceptarea faptului ca sunt de natura extraterestra."

- **Allen Dulles, sef CIA,** 1955: "Tema OZN este strict secreta".

- **Generalul Douglas MacArthur**, 1955: "Natiunile lumii vor trebui sa faca front comun, avand in vedere ca urmatorul razboi va unul interplanetar."

- **Generalul Benjamin Chidlaw de la Comandamentul Apararii Aeriene (Air Defense Command)**: "Noi detinem o mare cantitate de rapoarte pe tema discurilor zburatoare. Le analizam cu seriozitate din moment ce am pierdut multi oameni si avioane in incercarea de a le intercepta."

- **Amiralul S. Fahrney, seful Departamentului de control al proiectilelor balistice din Marina Americana**, 1957: "Potrivit unor informatii din surse de incredere, in atmosfera ajung obiecte controlate de inteligente constiente. Niciun vehicul, nici in Statele Unite nici in Uniunea Sovietica, nu este in clipa de fata capabil sa atinga vitezele atribuite acestor obiecte de radare si tehnicieni. Potrivit rapoartelor, aceste obiecte zboara in formatie si fac manevre care par a indica faptul ca nu sunt complet controlate de un echipament automat. Aceste obiecte sunt incontestabil rezultatul unor cercetari indelungate si al unui ansamblu de cunostinte tehnologice exceptionale".

- **William H. Ayres, membru in Congresul SUA,** 1958: "Investigatiile comisiilor Congresului sunt inca ferme legat de problema OZN, una in masura sa starneasca un mare interes. Deoarece mare parte din materialul prezentat comisiilor este clasificat,s sedintele nu au fost niciodata inregistrate".

- **Capitanul Kervendal, Jandarmeria Frantei:** "Se intampla ceva in spatiile aeriene ce noi nu putem intelege. Daca toti pilotii civili si militari care au vazut OZN si uneori le-au urmarit au suferit de halucinatii, atunci la foarte multi piloti ar trebui sa li se interzica sa zboare."

- **Inginerul Wilbert Smith, seful Proiectului Magnet**, prima ancheta a guvernului canadian pe tema OZN, in anii '50: "Chestiunea OZN este lucrul cel mai secret pentru guvernul SUA, mai secret chiar decat Bomba H. Discurile zburatoare exista. Modul lor de a opera este necunoscut, dar un studiu aprofundat a fost facut de un mic grup condus de Dr. Vannevar Bush. Intreaga chestiune este considerata de autoritatile americane de o importanta enorma".

- **Vice-Amiralul R.H. Hillenkoetter, Comandant al Intelligence-ului in Pacific**, in timpul Celui de-al Doilea Razboi Mondial, si ulterior sef al CIA, declara in 1960: "In culise, ofiterii de rang inalt din Air Force sunt serios ingrijorati in ceea ce priveste OZN. Dar printr-o politica oficiala de secretizare si ridiculizare, multi cetateni sunt inclinati sa creada ca OZN ar fi niste prostii."

- **Colonelul Joseph J. Bryan III, fondator al unui departament dedicat razboaielor psihologice in cadrul CIA**, asistent special al secretarului Air Force, consultant al NATO: "Aceste OZN sunt aparate interplanetare care tin sistematic sub observatie Terra, si sunt pilotate de echipaje sau controlate la distanta."

- **Barry Goldwater, senator SUA si general al Air Force Reserve**: "Cu siguranta eu cred ca exista extraterestrii in spatiu, si ca ei fac cu adevarat vizite pe planeta noastra. Ei ar putea sa nu fie ca noi, iar eu cred ca sunt avansati dincolo de orice imaginatie."

- **Colonelul Hayashi, comandant al Air Transport Wing din cadrul Air Self-Defense Force a Japoniei**, anii '60: "Existenta OZN este imposibil de negat…e foarte ciudat ca n-am reusit sa le identificam originea dupa 20 de ani de cercetari".

- **Air Marshall Nurjadin Roesmin, comandant sef al Fortelor Aeriene indoneziene** in 1967: "OZN detectate in Indonezia sunt identice cu cele detectate de alte natiuni. Uneori ridica probleme in ceea ce priveste apararea noastra aeriana si intr-o imprejurare am fost obligati sa deschidem focul asupra lor."

- **Generalul Lionel M Chassin, Fortele Aeriene Franceze, coordonator al Apararii Fortelor Aeriene ale tarilor membre NATO**: "Numarul de persoane rationale, inteligente si educate, in deplinatatea facultatilor mintale, care au declarat ca <au vazut ceva> si au descris acel lucru creste pe zi ce trece. Noi putem in mod categoric sa spunem ca obiecte misterioase au aparut incontestabil si apar si in continuaare pe cer".

- **Gerald Ford, presedinte SUA**: "Recomand cu tarie constituirea unei comisii de investigare a fenomenului OZN. Cred ca le datoram oamenilor credibilizarea OZN si trebuie sa producem cat mai multe clarificari posibile pe aceasta tema."

- **Jimmy Carter, presedinte SUA**: "Sunt convins ca OZN exista deoarece am vazut unul. Era lucrul cel mai straniu pe care l-am vazut vreodata, era enorm, foarte luminos, si isi schimba culoarea. Un lucru e sigur: nu voi mai glumi niciodata pe seama celor care spun ca au vazut un OZN pe cer".

- **Michail Gorbaciov, ultimul presedinte al URSS**, 1990: :"Fenomenul OZN este real si trebuie tratat cu seriozitate".

- **Ronald Reagan**, 1988, urcand in avion: "Daca mi se va intampla ceva, ei bine, eu sper ca toate popoarele de pe Terra se vor uni in cazul unei invazii extraterestre".

- **Lordul Hill-Norton, Ministru al Apararii Marii Britanii, Seful Comisiei militare NATO, amiral al Flotei britanice**: "Am fost frecvent intrebat de ce o persoana cu background-ul meu, ministru al Apararii si sef al Comisiei Militare NATO, crede ca exista o musamalizare a faptelor privitoare la OZN. Guvernele se tem ca daca ar dezvalui aceste fapte oamenii ar intra in panica, dar eu nu cred ca acest lucru s-ar intampla. Exista o probabilitate mare ca noi sa fim vizitati de fiinte extraterestre. De noi depinde sa descoperim cine sunt, de unde vin si ce vor".

- **Colonelul Philip Corso, consilier pentru Siguranta Nationala in timpul mandatului lui Eisenhower**: "Razboiul impotriva OZN a continuat vreme de peste 50 de ani, pe parcursul carora am incercat sa ne aparam de invaziile lor."; "Noi - Statele Unite si URSS - stiam ca adevaratul obiectiv al SDI (Strategic Defense Initiative, "scutul stelar") erau OZN, navele extraterestre care faceau netulburate incursiuni in atmosfera noastra, distrugandu-ne sistemele de comunicatii, deregland zborurile spatiale, mutiland animale in oribilele lor experimente biologice, rapind fiinte umane in experimente medicale si de hibridizare a speciei…si ceea ce este cel mai grav este ca le-am permis sa le faca deoarece nu aveam arme pentru a ne apara".

- **Paul Hellyer, fost Ministru al Apararii Canadei** (intre 1963 si 1967 a participat la reuniunile cu usile inchise ale Aliantei Atlantice): "O declar public pentru prima oara: ceea ce numim obiecte zburatoare neidentificate este real, iar lumea ar trebui sa stie acest lucru, din cauza implicatiilor existentei acestora si a faptului ca ne tin sub observatie planeta de mai bine de o jumatate de secol. Intentionez sa demasc musamalizarea pusa in act de guvern cu privire la descoperirile derivate din cercetarile asupra tehnologiei extraterestre. Sunt cu adevarat ingrijorat de consecintele unui razboi intergalactic care ar putea izbucni in orice moment."

- Acelasi Paul Hellyer, intr-o declaratie ulterioara: "OZN zboara de peste jumatate de secol in totala libertate in vazduhurile planetei, guvernul Statelor Unite dezvolta arme secrete pentru a face fata posibile atacuri provenite din cosmos, in orice moment ar putea izbucni un razboi intergalactic si adevaratul motiv pentru care NASA a primit ordinul de a realiza o baza pe Luna pana in 2020 este intentia Casei Albe de a monitoriza de aproape vehiculele extraterestre care vin si pleaca de pe Terra".

– In 2008, Paul Hellyer a revenit asupra temei OZN, declarand: "In urma cu cateva zeci de ani, vizitatori de pe alte planete ne-au avertizat cu privire la directia in care am pornit-o, si s-au oferit sa ne ajute. Insa noi, sau cel putin unii dintre noi, am interpretat vizitele lor drept o amenintare, si am decis ca mai intai sa tragem asupra lor si apoi sa punem intrebari. Rezultatul a fost ca unele dintre avioanele noastre au disparut; dar cate disparitii au fost represalii si cate au fost o consecinta a prostiei noastre este un lucru controversat."

Ne-au vizitat extraterestrii inca din trecutul indepartat?

Foto (1)

Inca din zorii umanitatii, oamenii au cautat explicatii pentru lucrurile care depaseau puterea lor de intelegere. Astfel au aparut in credintele lor demonii, zeii, fantomele, spiridusii sau alte creaturi fantastice. Privite prin prisma unui om modern, dovezile materiale ale acelor credinte ne par cel putin la fel de bizare si, dat fiind nivelul de dezvoltare tehnologica la care am ajuns in prezent, nu putem sa nu asociem toate acele izvoare stravechi cu mult mai recentele fenomene OZN. Dar daca toate acele dovezi antice sau medievale vorbesc despre extraterestri sau nu, va vom lasa pe voi sa decideti...

Petroglifele din Val Camonica si Wondjina

Oficial, UNESCO a recunoscut prezenta a peste 140.000 de petroglife in Val Camonica, Italia, unele dintre ele avand vechimi chiar si de 10.000 de ani. Descoperirile recente arata, insa, ca numarul acestora ajunge chiar si la 300.000. Si totusi, c**e este atat de ciudat la petroglifele italiene incat sa atraga atentia ufologilor si adeptilor teoriei astronautilor preistorici?** Ei bine, daca cele mai vechi petroglife infatiseaza animale specifice sfarsitului ultimei mari glaciatiuni, o practica des intalnita la popoarele primitive, **unele dintre imaginile reprezentate par sa nu isi gaseasca locul in niciun timp istoric. Cele mai bizare dintre ele infatiseaza creaturi cu aspect uman, imbracate aidoma astronautilor.** Frapante sunt castile de pe capul siluetelor, prevazute cu antene, la fel ca si impresia ca personajele par sa leviteze sau sa zboare. Si totusi, testele au aratat, fara putinta de tagada, ca imaginile au o vechime de circa 10 milenii.

Si daca imaginile ramase fara o explicatie plauzibila de la Val Camonica vi se par ciudate, sa ne oprim putin asupra unor **petroglife similare, descoperite, de aceasta data, in Australia.** Membrii tribului aborigen Mowanjum sustin ca stramosii lor sunt creatorii bizarelor imagini rupestre. Nici ei nu stiu, insa, cu exactitate ce anume au vrut sa reprezinte acestia atunci cand au creat respectivele imagini. Este cat se poate de evident ca i**n imagini apar capetele unor creaturi humanoide, cu ochi mari si oblici, fara gura, si cu cranii perfect sferice**, o infatisare aproape identica cu cea in care sunt reprezentati **extraterestrii** din zilele noastre. Scepticii sustin ca datorita practicii anuale de revopsire a imaginilor, originalul s-a pierdut de multa vreme, si nimeni nu mai poate sti ce anume a fost gravat pe peretii de la Wondjina. Mai mult, ei sunt convinsi ca este vorba de zeitati ale ploii si nicidecum de entitati extraterestre. Dar cum nici oamenii de stiinta si nici ufologii impatimiti nu au putut oferi o ipoteza care sa multumeasca pe toata lumea, suspiciunile asupra picturilor stravechi continua sa inflacareze spiritele si sa genereze dispute aprinse.

Sistemul solar sumerian

Teoriile general acceptate astazi, despre cunostintele de astronomie ale sumerienilor, spun ca acestia remarcasera, inca de la inceputuri, prezenta pe bolta cereasca a celor cinci planete vizibile cu ochiul liber : Venus, Saturn, Jupiter, Mercur si Marte, cele care, alaturi de Soare si Luna, vor da, in majoritatea culturilor lumii, sistemul saptamanal de sapte zile.

Si cu toate acestea, **descoperirea unei placute de lut sumeriene, celebra VA-243, aflata in prezent la Muzeul de Istorie din Berlin, a socat lumea oamenilor de stiinta. Nu numai ca sistemul solar, gravat in detaliu, arata toate planetele cunoscute astazi (inclusiv Pluto), ba mai mult, alaturi de cele 11 corpuri ceresti recunoscute astazi : Soarele, Luna, Mercur, Venus, Terra, Marte, Jupiter, Saturn, Uranus, Neptun si Pluto, apare reprezentata, la o distanta considerabila, o alta planeta, numita in mediile academice, si nu numai, Planeta X sau Nibiru.**

Unii cercetatori sunt, insa, sceptici cu privire la desenul sumerian, a carui autenticitate, de altfel, se afla dincolo de orice banuiala. Conform acestora, **desenul nu ar reprezenta sistemul solar ci, mai degraba, ar fi simbolul Zeului Soare**, inconjurat de stele. Si totusi, asezarea respectivelor stele/planete, identica cu cea a planetelor din sistemul solar, lasa loc, pe mai departe, speculatiilor de orice natura.

Misterul se adanceste in momentul in care descoperim ca in religia sumeriana existau **12 zeitati majore, numar identic cu cel al corpurilor ceresti de pe VA-243**, zeitati numite in limbajul akkadian drept **Anunnaki (Cei de sange regal)**. Mai mult, sumerienii credeau ca originea zeitatilor lor se afla in spatiu, mai precis pe enigmatica Planeta X, acolo de unde acestia coborau pe Terra pentru a crea din lut primii oameni, intr-un loc numit E-den (legatura mai mult decat evidenta cu mitul biblic al creatiei). De altfel, **zeul creator al oamenilor, Marduk, era asociat in religia sumeriana cu Nibiru**, planeta considerata a fi, pe de o parte, Jupiter sau, pe de alta parte, ipotetica planeta reprezentata pe placuta de lut.

Asa cum era de asteptat, teoriile pseudo-stiintifice cu privire la eventuale influente din spatiul extrasolar in aparitia umanitatii pe Terra nu au intarziat sa apara, Zecharia Sitchin, Erik von Daniken sau Ludvik Soucek fiind doar cativa dintre autorii care **au vazut in mitologia sumeriana o veritabila descriere a creatiei de sorginte extraterestra.** Despre originea extraterestra a vietii pe Pamant, afla mai multe pe 19 noiembrie!

Extraterestrii in stravechiul Irak?

Istoria omenirii incepe, practic, cu sumerienii. Ei sunt cei care, au facut trecerea de la preistorie catre istorie, prininventarea scrisului **si mentionarea, in premiera, a tuturor cunostintelor si credintelor pe care le aveau**. Chiar daca s-a dovedit ca in Orientul Mijlociu au existat orase locuite permanent de peste 10.000 de ani (vezi cazul Ierihonului sau al Damascului), majoritatea istoricilor considera Sumerul drept prima mare civilizatie a lumii. Si daca inventiile enigmaticilor sumerieni depaseau cu mult cunostintele si tehnologia vremii, punand bazele culturilor ce aveau sa le urmeze, o parte insemnata a mostenirii lor nu isi gaseste nici astazi explicatia in randul oamenilor de stiinta. In schimb, izvoarele scrise ale stramosilor irakienilor de astazi au o explicatie pentru acest salt tehnologic fara precedent, o explicatie care, insa, nu poate decat sa frapeze.

Un preot sumerian, pe nume Berossus, mentiona ca zeii au fost cei care i-au invatat pe oameni cum sa se ridice de la stadiul de animale si cum sa deprinda tainele stiintelor. Berossus scria ca in urma cu peste 8 milenii, **un amfibian, Oannes, ar fi iesit din apele Golfului Persic si le-ar fi vorbit oamenilor despre matematica, medicina, astronomie, politica, etica si drept**, punand bazele marii civilizatii sumeriene. Oannes a fost descris ca o creatura cu trup de peste dar care, pe langa trasaturile ihtiomorfe, prezenta si un cap uman si membre identice cu cele ale oamenilor. De fiecare data, la inserat, Oannes se retragea in mare, acolo unde se odihnea, pentru a reveni in zorii zilei urmatoare si a-si relua misiunea. Sa fie doar o intamplare faptul ca sumerienii stiau ca planetele orbiteaza in jurul Soarelui, si asta cu milenii bune inaintea Renasterii, si ca matematicienii lor foloseau numere formate din 15 cifre, pe cand in epoca de aur a stiintelor din Grecia Antica, matematicienii eleni nu stiau sa numere mai mult de 10.000?

Masinile moderne din cel mai vechi templu egiptean

Putine locuri au fost atat de venerate de catre vechii egipteni precum stravechiul oras Abydos. Centru al credintelor egiptene si loc de pelerinaj vreme de mii de ani, **Abydos era considerat de catre locuitorii**Egiptului antic **drept locul in care se afla cea mai de pret relicva a religiei lor, capul lui Osiris**. Teoria general acceptata este aceea ca Abydos a fost intemeiat de faraonii predinastici, asa numitii faraoni din dinastia 0. Cu toate acestea, templele si mormintele deja existente in perioada respectiva arata ca orasul ar putea avea o vechime mult mai mare. Monumentul este impresionant atat prin grandoarea constructiei cat si prin modul de decorare oarecum atipic fata de alte temple egiptene. Basorelifurile si gravurile sunt de o acuratete senzationala, unele dintre ele pastrandu-si pana astazi culorile originale.

Si totusi, celebritatea templului a atins apogeul de abia in ultimii zece ani, atunci cand un eveniment avea sa uimeasca lumea oamenilor de stiinta si sa inflacareze imaginatia multora dintre ei. Datorita infiltratiilor, templul se pare ca a fost inundat de mai multe ori de apele Nilului, **o parte a inscriptiilor hieroglifice de pe frontispiciul unei coloane s-a desprins, scotand la iveala o gravura mai veche**. Martorii au fost socati de ceea ce au vazut, multora dintre ei nevenindu-le sa creada ca asa ceva este posibil. **Gravura din spatele hieroglifelor reprezenta in detaliu ….un elicopter, un submarin, si doua masini de zbor**. Imediat s-a facut trimitere si la alte inscriptii misterioase care, dupa cum afirma adeptii existentei OZN-urilor, ar reprezenta tehnologii mult mai apropiate de epoca moderna sau de cea futurista decat de cea a Egiptului antic.

Desi le-au confirmat originalitatea, **istoricii cred totusi ca desenele nu reprezinta altceva decat rezultatul unor rescrieri ale hieroglifelor initiale**, aceasta fiind o practica des intalnita in Egiptul antic. Ei au identificat trei straturi de hieroglife suprapuse care dateaza atat din perioada lui Seti I, cat si din cea a lui Ramses al II-lea. Explicatia pe care o dau acestia este ca prima inscriptie a fost acoperita cu tencuiala, celelalte doua care i-au urmat fiind sapate in piatra deasupra acesteia. In momentul in care tencuiala s-a prabusit, suprapunerea celor trei gravuri a creat iluzia unor masini moderne, o explicatie care, evident, nu a fost suficienta pentru adeptii teoriei astronautilor antici.

Vimana - masinile zburatoare din scrierile sanscrite

Vimana nu mai este de multa vreme un termen necunoscut oamenilor de stiinta si, mai ales, pasionatilor de studii indice si de ufologie. Este **termenul prin care sunt desemnate bizare masinarii zburatoare, numite de stravechii locuitori ai Indiei "carele zeilor".** Nu numai ca mentiuni ale lor apar atat in Vede cat si in Ramayana, dar autorii antici au lasat inclusiv intructiuni de construire si folosire a lor. Mai mult, **in Mahabharata, o astfel de masinarie zburatoare este descrisa ca un veritabil avion de lupta** capabil sa se faca invizibil si sa lanseze o arma distrugatoare, Sageata lui Indra, a carei explozie asurzitoare pare similara cu cea a unei bombe atomice.

Chiar daca multe dintre vechile texte sanscrite inca isi asteapta traducerea, informatiile obtinute pana in prezent din Vede, Ramayana sau Mahabharata dovedesc **o inalta cunoastere a aerodinamicii si a fizicii** de catre autorii acestor lucrari monumentale. Nu trebuie uitate nici masurile de prim ajutor recomandate in aceste opere celor care au scapat de sageata lui Indra. Oamenilor afectati de uriasul val de caldura li se recomanda sa isi lepede hainele si armele si sa se imbaieze cat mai repede, masuri de prin ajutor recomandate astazi supravietuitorilor unui cataclism nuclear. Iar pentru a va face o idee asupra amplorii acestor detalii bizare, trebuie mentionat ca toate textele au fost scrise cu sute sau chiar mii de ani inainte de Hristos.

Dogu - bizarele statuete nepamantene din Japonia

Dogu este denumirea unor statuete de mici dimensiuni, cu varste cuprinse intre 16.000 si 2.400 de ani, descoperite in estul Japoniei. Aspectul lor neobisnuit le-a facut cu atat mai interesante in ochii oamenilor de stiinta, cu cat vechimea lor nu implica si cunostintele unor detalii vestimentare asa cum sunt cele ale statuetelor in cauza, asta ca sa nu mai pomenim de **fizionomia ce aminteste de extraterestrii descrisi in secolul XX**.

Unele dintre ele prezinta costume complexe, de care par atasate tuburi sau furtunuri, iar pe fata poarta ochelari care acopera ochi uriasi oblici - o imagine asociata imediat cu cea a extraterestrilor sau, macar, cu cea a astronautilor din zilele noastre. Ca misterul sa fie si mai adanc, nimeni nu poate spune cu exactitate care a fost scopul lor, desi au fost scoase la lumina peste 15.000 de astfel de statuete. O alta bizarerie este acea ca statuetele Dogu, in marea lor majoritate, au membrele posterioare distruse, in timp ce mainile par foarte mult reduse in comparatie cu dimensiunile craniului sau ale trupului.

"Harta lui Dumnezeu" - un mister de 120 de milioane de ani

Atunci cand, in anul 1995, profesorul de matematica si fizica din cadrul Universitatii de stat Bashkir din Rusia,**Aleksandr Chuvyrov, a intreprins un larg studiu cu privire la migratia stravechilor chinezi catre Siberia si Urali, acesta a intrat in posesia unei misterioase pietrve gravate**, descoperita in secolul al XVIII-lea de taranii din satul Chandar din sudul Uralilor. Initial, profesorul rus a crezut ca este vorba de o straveche harta chineza a locurilor, dar ceea ce a descoperit pe parcurs avea sa dea nastere unuia dintre cele mai mari mistere actuale. Studii amanuntite ale pietrei au revelat faptul ca este, intr-adevar, vorba de **o harta, si inca una extrem de exacta a canionului Ufa si a raurilor Belya, Ufimka si Sutolka. Mai mult, pe harta apar reprezentari ale unui urias complex de irigatii, complex format din 12 baraje, fiecare larg de circa 400 de metri si lung de 10 kilometri.** Impropriu sa mai spunem ca astfel de constructii nu au fost nicicand mentionate in analele istoriei cunoscute.

Atunci cand au incercat sa dateze varsta hartii, oamenii de stiinta au identificat doua tipuri de scoici preistorice inpregnate in piatra (Navicopsina munitus si Ecculiomphalus Princeps). Prima a trait in urma cu circa 500 de milioane de ani, in timp ce a doua ar fi disparut in urma cu cel putin 120 de milioane de ani. Pe langa toate acestea, modul extrem de delicat in care piatra a fost gravata indica o tehnologie avansata, iar marginile rupte ale acesteia i-a determinat pe cercetatori sa creada ca, in fapt, este vorba de o harta mult mai ampla, probabil o harta a intregului Pamant. Se estimeaza ca in sudul Uralilor ar exista cel putin 300 de astfel de fragmente inca nedescoperite.

Scuturile de foc ale lui Charlemagne

Marturii bizare ale unor creaturi sau obiecte zburatoare neidentificate nu vin numai din Antichitate sau din

timpurile moderne. Una dintre cele mai frapante si mai misterioase marturii vine din anul 776 d.Hr., la opt ani dupa incoronarea lui Carol cel Mare, in timpul unei asediu al saxonilor asupra castelului Sigiburg din Franta. Evenimentul a fost mentionat in Annales Laurissenses, unul dintre cele mai importante documente medievale privind domnia lui Charlemagne si a ramas, pana astazi, fara nicio explicatie plauzibila. Ce s-a intampat atunci?

Profitand de lipsa imparatului Carol cel Mare, aflat in razboi cu cetatile italiene, **trupele saxone au asediat Sigiburg cu intentia de a-l recuceri de sub ocupatia franca. Desi sortii inclinau de partea saxonilor, un fenomen misterios a oprit atacul** si a determinat retragerea atacatorilor. Martorii declara ca, la un moment dat, pe cer si-au facut aparitia mai multe **discuri luminoase**, pe care localnicii le-au numit scuturi de foc si care, din relatarile acelorasi martori oculari, reiese ca pluteau deasupra bisericii din cetate. Inspaimantati, saxonii au aruncat armele si s-au retras in dezordine, convinsi fiind ca au asistat la o manifestare a fortei divine. Reprezentarile grafice ale epocii le puteti vedea in fotografia de mai sus.

Fenomenul OZN in Romania – o realitate mai aproape decat ne-am inchipui

Foto (6)

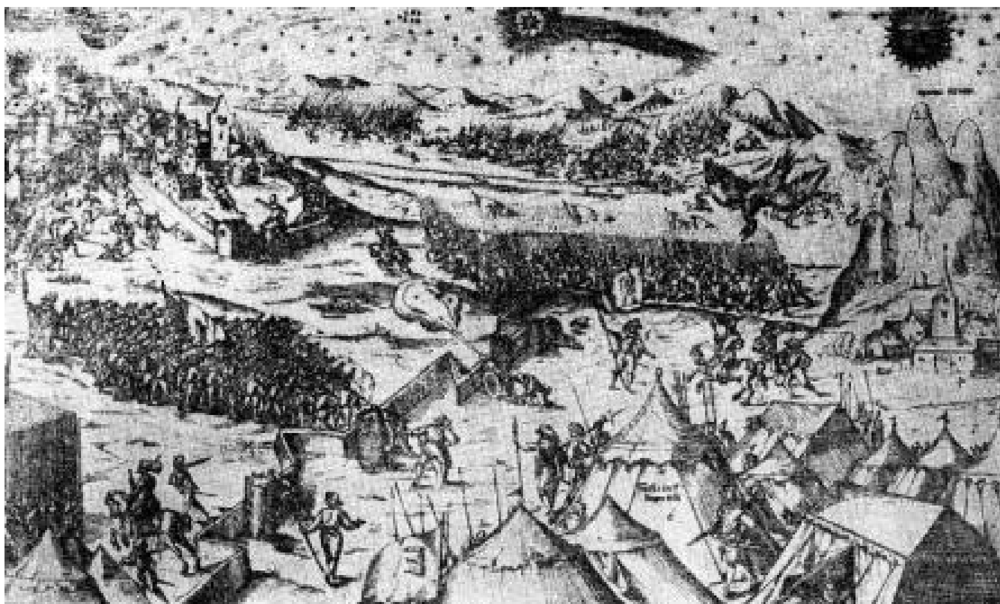
Daca v-ati imaginat vreodata ca fenomenul OZN este unul care are loc cu precadere in Statele Unite, Rusia, Marea Britanie sau China, ei bine.. v-ati inselat. Practic, nu exista tara in care sa nu fi fost semnalate cazuri de aparitii ale deja faimoaselor nave discoidale si ale misterioaselor entitati extraterestre, iar Romania este una dintre tarile in care astfel de fenomene au un trecut, si inca unul bogat. Evident, cele mai multe dintre cazuri au fost semnalate recent, asta si ca o urmare a progresului tehnologic si a capacitatii de intelegere a omului din secolul XX. Sa nu va mire, insa, daca veti afla ca in Tarile Romane, insemnari ale unor fenomene cel putin stranii vin inca din Evul Mediu.

De la Letopisetul Moldovenesc la zorii Marelui Razboi
In Europa medievala occidentala, abundenta cronicilor vremii aduce in vederea specialistilor de astazi numeroase fenomene bizare, pe care in plin secol XXI nu le-am putea numi altfel decat fenomene OZN. Este frapanta mentiunea din Annales Laurissenses, unul dintre cele mai importante documente medievale privind domnia lui Carol cel Mare, in care, in timpul unui asediu din anul 776, partile combatante se opresc ingrozite pentru a asista la aparitia unor "scuturi de foc" zburatoare, semne pe care atat atacatorii cat si cei asediati le-au considerat unele diavolesti. L**a fel de bizara este si relatarea gravorului Hans Glaser, din 14 aprilie 1561, data la care locuitorii orasului Nuremberg au asistat cu totii la un spectacol cel putin neobisnuit. Conform relatarilor vremii, sute de discuri zburatoare au aparut pe cer si au pornit o lupta de proportii uriase, multe dintre ele cazand pe pamant si disparand cu totul in nori de fum si de foc.** Cele ramase au zburat "catre Soare", facandu-se nevazute dupa ceasuri intregi de lupte... si asta ca sa pomenim doar doua dintre zecile de relatari de acest gen.

In Tarile Romane, o prima atestare a unui fenomen bizar vine din anul 1517 si este mentionata in Letopisetul Moldovenesc - "samn mare s-au aratat pe ceriu, c-au stralucit dinspre miadzanoapte ca un chipu de om, de-au statut multa vreme si iara s-au ascuns in vazduh". Este greu de crezut ca oamenii acelor vremuri nu aveau cunostinta despre planetele vizibile cu ochiul liber, despre eclipse sau ploile de meteoriti, astfel incat sa nu poata face diferenta dintre ele si evenimentul petrecut in acea zi de 8 noiembrie 1517.

Mai mult, la aproape noua decenii de la aceasta prima mentiune, o alta a facut valva in toata Europa occidentala. Este vorba despre atacul din 15 octombrie 1595 al lui Mihai Viteazul asupra orasului Targoviste, oras aflat pe atunci sub ocupatie otomana, si in care, pe langa faptele de arme, este mentionat un eveniment aparte. **Nu numai**

cronicile valahe, dar si cele italiene sau germane au preluat informatia, anume aparitia unei "comete" bizare care a stat tintuita pe cer, deasupra taberei muntene, timp de "un ceas sau doua", pentru ca apoi sa dispara fara urma. Trebuie mentionat faptul ca aparitia cometelor era strict observata si notata in arhivele vremii de catre astronomii europeni. Si totusi, nicio cometa nu pare sa fi trecut, in mod natural, pe cerul Valahiei in anul 1595.

Din acest moment, datele cu privire la aparitii neobisnuite dispar din cronicile romanesti - nu si din cele europene - pentru a reaparea, in mod bizar, in zorii Primului Razboi Mondial. **Cercetand presa vremii, scritorul Ion Hobana a descoperit faptul ca in anul 1913, mai precis in luna ianuarie a acelui an, in spatiul aerian romanesc au avut loc incidente mai mult decat bizare. Jurnalele descriu cu lux de amanunte aparitia unor obiecte zburatoare neidentificate care au survolat cerul deasupra oraselor Focsani, Iasi, Targoviste si Braila, aratand o predilectie pentru obiectivele militare din aceste localitati.** Soldatii au deschis focul asupra obiectelor, dar nici unul nu a fost doborat. Cei care nu au asistat direct la aceste evenimente misterioase, au sustinut ca aparatele de zbor ar fi fost aeroplane rusesti aflate in misiune de spionaj. Starea aviatei din acei ani exclude, insa, existenta unor aparate de zbor atat de performante cum erau cele observate de sutele de martori civili si militari. In plus, teoria care sustine ca oamenii nu au vazut altceva decat niste fenomene luminoase care au la baza planeta Venus nu poate fi nici macar luata in discutie. Nu trebuie uitat nici faptul ca notiunea de OZN nu exista in acei ani, iar marturiile sunt cu atat mai socante cu cat vin dintr-o perioada in care oamenii aveau explicatii mult mai "pamantesti" pentru ceea ce se intampla in jurul lor.

Anul 1968 - inceputul unui fenomen incredibil
Practic, anul 1968 este cel in care fenomenul OZN din Romania intra in atentia specialistilor, cercetarile atente asupra cazurilor de acest gen dovedind, fara doar si poate, ca amploarea lor este cu mult peste ceea ce ne puteam imagina pana atunci. Totul a inceput cu o serie de fotografii realizate de tehnicianul Emil Barnea, pe atunci in varsta de 45 de ani, in apropiere de padurea Baciu de langa Cluj-Napoca. Ce s-a intamplat atunci, mai precis? **Tehnicianul clujean, impreuna cu un grup de prieteni, a fost martorul aparitiei unui urias obiect zburator de forma discoidala ce se deplasa lent, la joasa inaltime, deasupra padurii. Termenul de OZN era unul extrem de putin cunoscut romanilor din acei ani, dar aparitia era una cat se poate de ciudata, iar faptul ca obiectul zburator a ramas suficient de mult in atentia martorilor le-a permis acestora sa realizeze mai multe fotografii, asta pana sa dispara brusc, cu o viteza uluitoare printre nori.**

Dupa developarea filmului, tehnicianul clujean a contemplat cu stupoare fotografiile a ceea ce peste ani specialistii internationali ai fenomenologiei OZN aveau sa clasifice drept "cele mai clare imagini ale unui OZN fotografiat in Romania si fara indoiala, unele dintre cele mai bune imagini ale vreunui OZN fotografiat vreodata in lume".

Pana la acest moment, Emil Barnea intrase deja in contact cu Florin Gheorghita si Ion Hobana, doi dintre cei mai prestigiosi ufologi romani, care au confirmat autenticitatea fotografiilor. Dupa ce fotografiile au trecut si de "filtrul" autoritatilor vremii, au fost preluate de Agerpres, agentia nationala de presa, si facute publice inclusiv peste hotare. **Celebritatea fotografiilor avea sa atinga noi culmi in decursul anului 1977 cand au fost prezentate de cate profesorul C.S. Vonkeviziczky in cadrul Congresului International de Ozenologie din Acapulco. Fotografiile au fost preluate imediat de toate cartile si revistele din lumea intreaga, care vizeaza cazuistica OZN.**

Terifianta intalnire de gradul 3 de la Balea

Ceea ce s-a intamplat in anul 1978, mai precis in 23-25 septembrie, nu departe de cabana Balea Lac ramane in cazuistica OZN drept una dintre cele mai terifiante intalniri de gradul III din toata lumea, precum si unul dintre rarele cazuri in care oamenii au fost atacati de entitati necunoscute. Victimele, circa 20 de militari in termen, incartiruiti intr-o fosta cabana din apropiere de lacul Balea, se aflau la locul incidentului pentru finalizarea unor lucrari de constructie. Totul a inceput in noaptea de 23 septembrie, in jurul orelor 0:00, atunci cand tehnicienii telefericului din zona au fost alarmati de aparitia unei bizare lumini rosii, de forma sferica, ce parea sa cuprinda intreg campul vizual. In acelasi timp, la cabana in care era incartiruit grupul de militari, fruntasul Ioan Dorr a semnalat prezenta unei entitati, cu o inaltime estimata la aproximativ 2 - 2,5 metri, care se afla la circa 8 metri de cabana. Totul a decurs circa 5-10 minute, atat lumina cat si entitatea disparand fara urma.

In seara urmatoare, in jurul orei 21:45, sergentul Ioan Radu a remarcat aceeasi entitate, aflata la circa 20 de metri de cabana. Urmat de doi dintre colegii sai, sergentul s-a apropiat pana la 1-1,5 metri de enigmaticul personaj, comparat ulterior de catre martori cu un cosmonaut cu miscari greoaie, incercand sa il loveasca. Soldatii care il acompaniau pe sergent sustin ca in acel moment entitatea a scos un sunet asemanator cu cel al unui animal, iar Ioan Radu s-a prabusit, inert, la pamant. Cateva secunde mai tarziu, enigmaticul personaj s-a pierdut in noapte "executand salturi laterale ca si cand ar fi plutit pe deasupra pamantului", daca este sa ne luam dupa declaratiile celor doi soldati. Trebuie mentionat si faptul ca martorii au infirmat categoric prezenta unui urs sau a altui animal salbatic, mai ales ca vazusera, nu de putine ori, ursi carpatini.

Sergentul Ioan Radu si-a revenit dupa circa 10 minute de resuscitari si nu isi mai amintea nimic de la momentul in care incercase sa atace entitatea. Dar evenimentele nu aveau sa se opreasca aici. In aceeasi noapte, soldatii au auzit cum cineva incerca sa deschida ferestrele, zgariind obloanele si rupand lanturile transversale cu care erau legate acestea. In zorii zilei, militarii au observat urme de zgarieturi adanci pe peretii cabanei, la o distanta de 10 centimetri una de cealalta, ca si cum o mana uriasa, cu patru degete, ar fi incercat sa rupa obloanele feresterelor. **Inspaimantati, militarii au coborat la o cabana de langa Balea Cascada si nu s-au intors pana in 26 septembrie, atunci cand au fost insotiti de un ofiter inarmat. Inainte de aceastea, martorii au apucat sa vada ca urmele din zapada nu erau altele decat cele ale celor trei soldati, nicio urma a entitatii nefiind vizibila.**

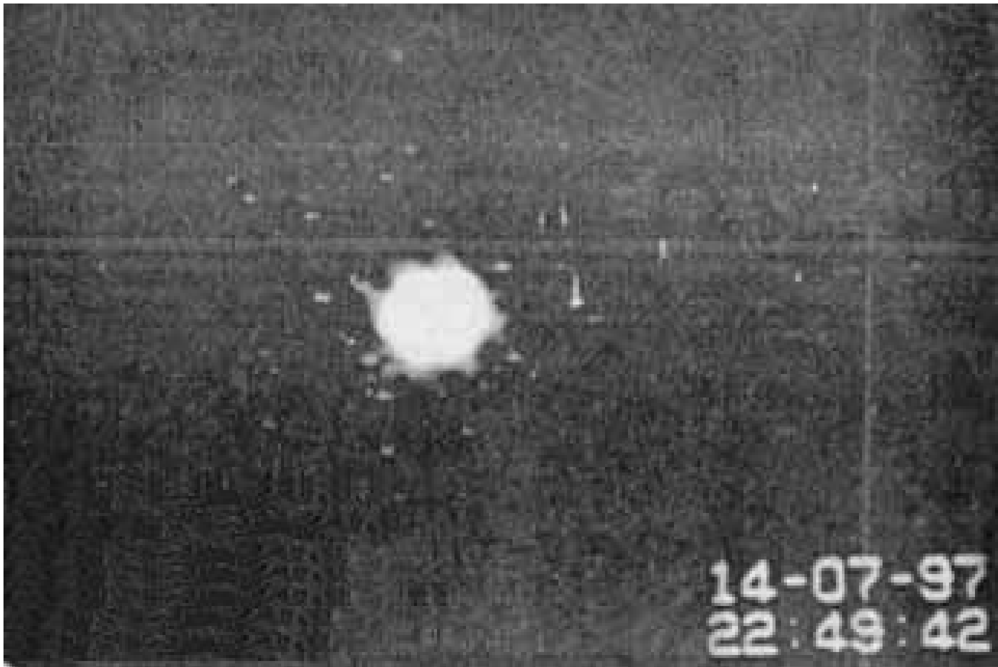

Cazul a fost investigat de armata romana si de mai multi ufologi fara a se ajunge la un rezultat cu privire la ceea ce s-a intamplat in acea seara. In schimb, un eveniment similar a avut loc in anul 1987, in localitatea Marzano din Italia, acolo unde Fortunato Zanfretta, un paznic de noapte, a fost victima unui atac din partea unor entitati inalte de circa 2-3 metri, cu degete uriase, care semanau izbitor cu descrierea facuta de soldatii romani cu 9 ani mai devreme.

Datele privitoare la evenimentul de la Balea au facut inconjurul lumii, intrand in cazuistica OZN din toata lumea drept unul dintre cele mai rare si mai bine documentate cazuri de atac al unei entitati, posibil extraterestre, fata de un om.

Continuitatea fenomenului OZN in Romania
Daca din anul 1968 si pana in 1978, anul evenimentului de la Balea, rapoartele cu privire la aparitiile OZN au fost sporadice, inregistrandu-se unul sau doua pe an, incepand din acel moment, seria aparitiilor inexplicabile a crescut considerabil, ca de altfel pe intreaga planeta. Fenomenele OZN, studiate atent de catre ASFAN - Asociatia pentru Studiul Fenomenelor Aerospatiale Neidentificate, si de catre ufologii romani si cei straini, s-au dovedit mult mai dese si mai clare decat si-ar fi putut imagina cineva vreodata. Rapoartele vin cu regularitate, de peste 20 ani, si cu o preponderenta uluitoare.

Ar trebui, poate, sa mentionam si cazul din 14-15 iulie 1997, caz amplu mediatizat in mass-media acelor ani, in care **operatorii din turnul de control de la aeroportul Otopeni au fost martorii unui incident de-a dreptul bizar, un incident in care a fost remarcata aparitia unei lumini circulare, situata in vestul Aeroportului, intre Buftea si Corbeanca. Pe tot parcursul observatiei, radarul din turn nu a detectat nici o tinta neidentificata.** Fenomenul a fost observat din interiorul turnului si de pe terasa acestuia. Prin binocluri, s-a vazut ca la mijlocul petei circulare era o fasie orizontala colorata in alb, portocaliu si rosu, culori care se transformau una intr-alta. Cand s-a aprins balizajul, in vederea aterizarii unei aeronave C-130, operatiune care a durat 12 minute, fenomenul a disparut, reaparand spre sud-est, in directia localitatilor Tunari si Stefanesti.

De aceasta data, pareau sa fie doua globuri de dimensiuni diferite, lipite unul de altul, care se miscau intr-o zona strict delimitata. Cand a fost stins balizajul, lumina aeriana si-a micsorat intensitatea iar cand a fost reaprins, pentru a testa reactia fenomenului, lumina a crescut si ea, in raport cu stimulul de pe sol. Cand intensitatea balizajului a fost redusa, lumina a scazut, lasand impresia unei reactii inteligente. Fenomenul s-a stins in jurul orei 1:10, la aproape 2 ore si jumatate de la aparitia sa. Nimeni nu poate explica ceea ce s-a intamplat in acea noapte. **Forma aparitiei, durata si reactiile acesteia exclud o explicatie conventionala.**

Suntem copiii extraterestrilor? Originea extraterestra a vietii pe Pamant (I)

Foto (9)

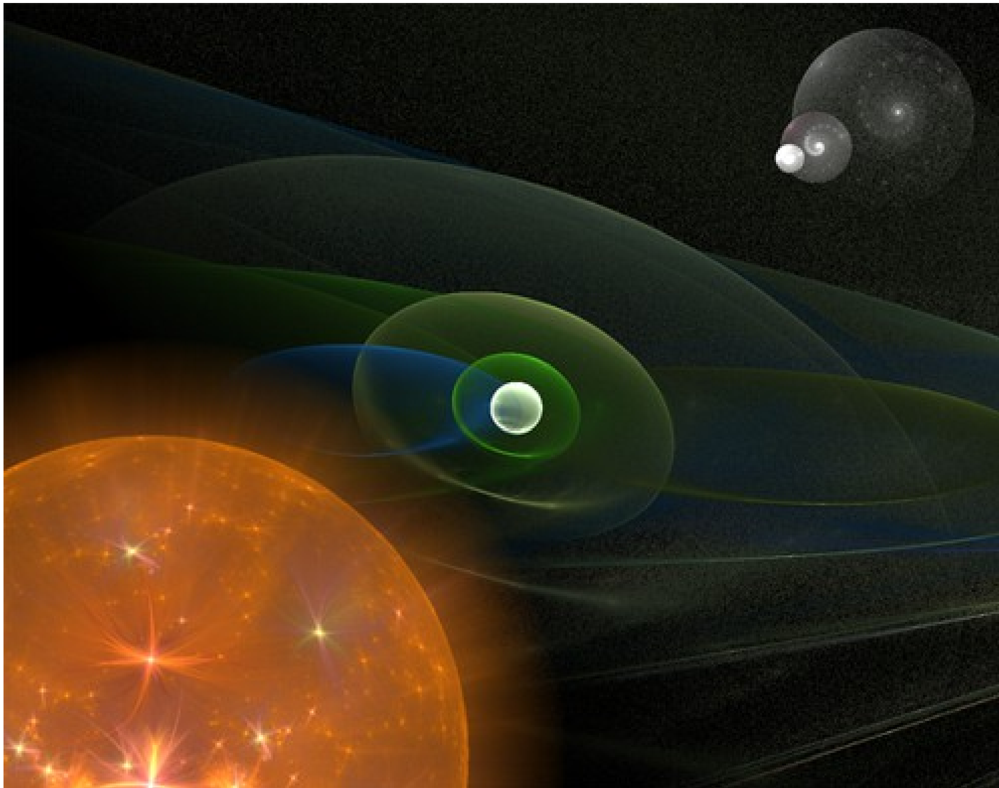
Cum s-a intamplat? Cumva, la un moment dat, a aparut, pe Pamant, ceva viu. Ce simplu suna, si ce incredibil de complicat este! Atat de complicat incat, dupa mii de ani de reflectii si sute de ani de cercetari, ramane inca neinteles. Tot ce avem sunt ipotezele.

Explicatii vechi, experimente moderne

La urma urmei, **explicatia venirii si a devenirii noastre pe acest Pamant e cel mai mare dintre mistere**, e enigma suprema. In masura in care lucrurile neexplicate pot fi considerate miracole, ivirea vietii e cel mai mare miracol - un miracol pe care incercam totusi sa-l explicam in termenii stiintei. Si pe masura ce avansam, constatam, la fiecare pas, ca lucrurile sunt chiar mai miraculoase decat pareau la inceput.

Teorii asupra originii vietii pe Pamant sunt multe, mai ales ca diversele conceptii se imbogatesc, neincetat, cu tot felul de variante. Fiecare proiect de cercetare aduce o variatie, schimba un amanunt si creeaza, practic, o noua teorie. In linii mari, toate pot fi clasificate in 4 categorii. **Creationismul, generatia spontana, evolutionismul si panspermia sunt cei patru stalpi pe care se sprijina vastul conglomerat al ipotezelor.**

Teoriile creationiste au fost primele; sunt, asadar, cele mai vechi si sunt remarcabile prin persistenta lor. Esenta lor e binecunoscuta: **cineva sau ceva, o fiinta sau o forta supranaturala, a creat tot ceea ce exista viu in natura**. Fiecare cultura isi are versiunea sa proprie; monoteiste sau politeiste, religiile lumii includ, ca elemente de baza, mituri legate de aparitia vietii. Nenumarate povesti despre timpurile mitice ale inceputurilor presara istoria nescrisa si inchipuita a lumii, incrustate adanc in imaginarul colectiv si in memoria popoarelor.

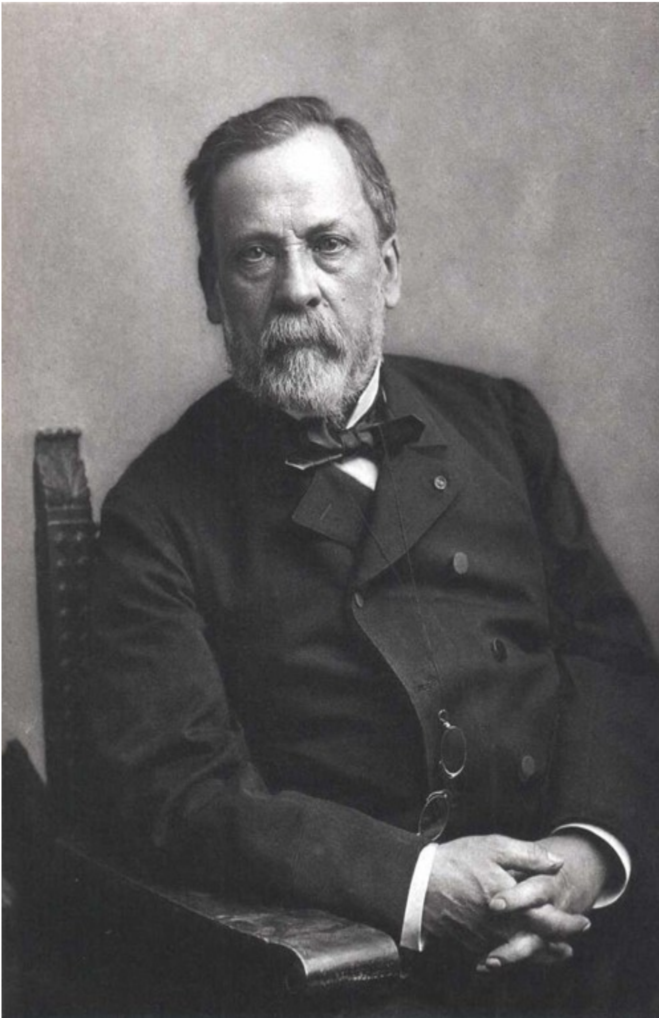

Teoria generatiei spontane, care a persistat in paralel cu ideile creationiste ale ultimelor doua milenii, e o alta veche "explicatie" a unor lucruri care, mult timp, au fost inexplicabile, din cauza insuficientei dezvoltari a stiintei si a tehnnologiei.

Inca din Antichitate, apoi de-a lungul intregului Ev Mediu si pana la jumatatea secolului al XIX-lea, se credea ca**anumite forme de viata pot sa apara "de la sine", in anumite conditii.** De obicei era vorba despre vietuitoare

nu prea indragite si despre conditii nu prea… igienice. Adesea, conditiile necesare pentru ca viata sa apara… asa, pur si simplu, aveau legatura cu materiile organice in descompunere, cu putreziciunea, balegarul si alte mizerii. In orice caz, credinta era foarte raspandita.

Dupa secole de controverse, a fost nevoie, in cele din urma, de **geniul lui Pasteur ca sa puna punct disputei. In 1859, Academia Franceza de Stiinta a pus la bataie un premiu pentru cel mai bun experiment care sa confirme sau sa infirme ipoteza generatiei spontane. Castigatorul a fost Louis Pasteur, cu celebrele sale "flacoane cu gat de lebada"**, in care a realizat un experiment ce arata clar ca, in materia organica organismele vii nu apar in nici un caz de la sine, ci vin de undeva, iar daca nu pot intra acolo, atunci acolo nu apare nimic viu si gata! A fost un experiment stralucit, care a demonstrat atat falsitatea teoriei generatiei spontane, cat si faptul ca microorganismele sunt peste tot - chiar si aerul care ne inconjoara e plin de ele.

Stiinta, ca alternativa

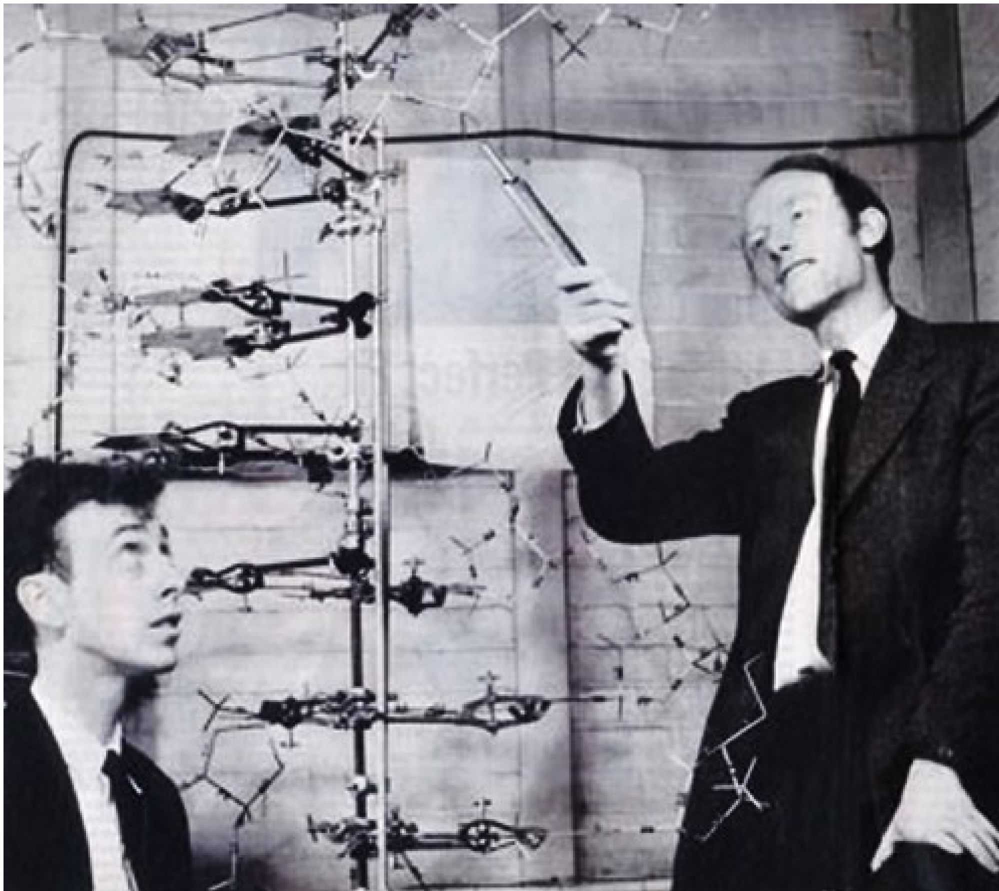
Cand creationismul se clatina si teoria generatiei spontane primeste o lovitura mortala, ce le ramane oamenilor care simteau ca dincolo de explicatiile facile oferite de creationism exista si altceva, un univers ce trebuie si merita explorat, nu doar acceptat cu usurinta? **In zorii secolului XX, teoriile evolutioniste aveau sa umple acest gol**. In istoria stiintelor, ipotezele "materialiste", evolutioniste asupra originii vietii pe Terra sunt printre cele mai de seama creatii umane ale tuturor timpurilor. In acelasi timp rezultat si punct de pornire a nenumarate stradanii stiintifice, ele stau si azi la baza celor mai ample si mai sofisticate cercetari din vastul camp al biologiei.

In linii mari, ele sustin ca **materia vie ar fi evoluat din materia anorganica prin procese chimice, sub influenta conditiilor specifice existente pe Terra in perioadele corespunzatoare.**

In anul 1953, **faimosul experiment Urey-Miller** (un amestec de gaze - cele presupuse a fi fost prezente in atmosfera Terrei la vremea cand aparuse viata - si apa a fost supus unor descarcari electrice cu tensiunea de 60.000 volti) a confirmat unele teorii anterioare (Oparin, Haldane) si a dovedit ca, **din materia anorganica puteau sa apara, in anumite conditii, substante organice**, molecule ale vietii, care ar fi putut lua parte, ulterior, la procesele prebiotice care ar fi dus la aparitia lumii vii.

In acelasi fantastic an 1953, care pare sa fi fost un an de varf pentru cercetarile asupra misterelor vietii, **Watson si Crick au descoperit structura moleculei de AND**, celebrul dublu helix reprezentat pe mai toate copertile cartilor in care e vorba despre genetica. Descoperirea - epocala - a fost recompensata cu Premiul Nobel (Watson, Crick si Wilkins, 1962) si a inaugurat un nou camp de cercetare: biologia moleculara.

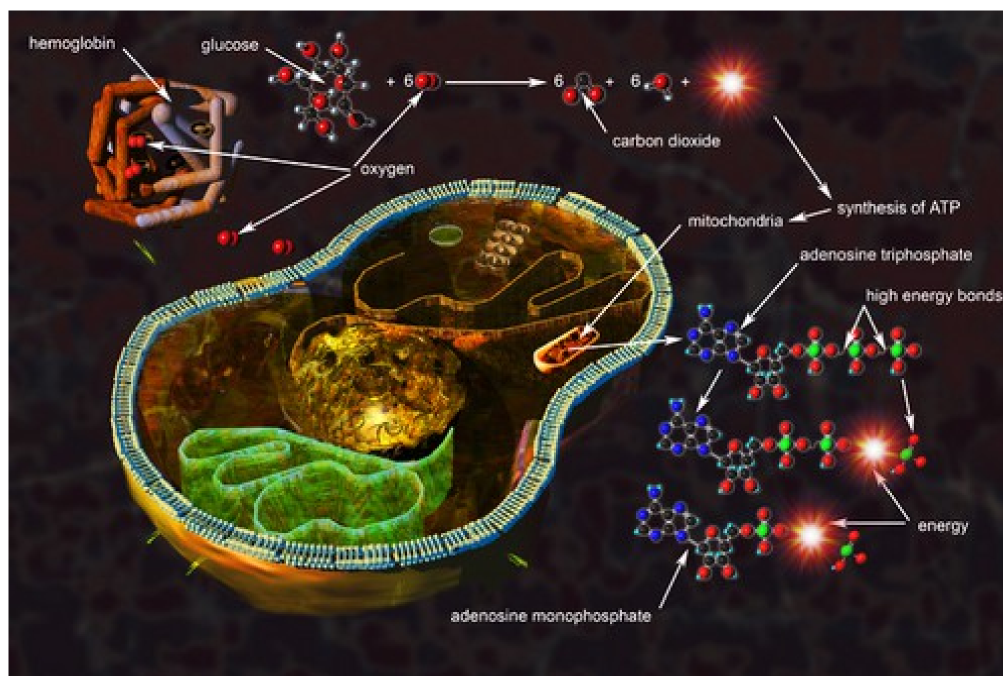
Impreuna cu noul domeniu al chimiei prebiotice, deschis de cercetarile lui Miller si Urey, **biologia moleculara este unul dintre fronturile majore pe care se poarta la acesta ora batalia stiintifica pentru descifrarea tainelor vietii.**

Laboratoare din intreaga lume desfasoara programe de cercetare care, pornind de la de la ipoteza Oparin-Haldane - **viata este produsul unei evolutii chimice** - incearca sa lumineze punctele obscure ale teoriei, gasind explicatii pentru ceea ce este inca de neinteles.

In special, ramane inca nelamurita problema "marii treceri": **cum s-a ajuns de la moleculele organice la primele celule?** Ei bine, aici avem avem o problema de tipul ce a fost mai intai: oul sau gaina? Iar raspunsurile sunt… tot ipoteze.

Doua scoli de gandire se confrunta, una sustinand ca mai intai au aparut acizii nucleici, sub forma unor catene de ARN, relativ scurte, care au coordonat formarea proteinelor; cealalta, respingand ideea unor molecule "nude" de acizi nucleici, sustine ca mai intai trebuie sa fi aparut un metabolism primitiv, intr-o structura cat de cat asemanatoare cu o celula, care ar fi oferit mediul propice aparitiei ulterioare a replicarii ARN.

Cea dintai dintre ipoteze - "la inceput au fost acizii nucleici - s-a dezvoltat sub forma asa-numitei **ipoteze a "lumii ARN"**. Potrivit acesteia, ar fi fost posibila formarea spontana a unor catene scurte de ARN care ar fi fost capabile sa-si catalizeze propria replicare. Datele experimentale ofera cateva puncte de sprijin teoriei: ARN este capabil sa se replice cu usurinta, sa inmagazineze informatie, dar si sa actioneze ca o enzima (numita ribozima) pentru a cataliza replicarea. Totusi, **ARN este sensibil la actiunea radiatiilor ultraviolete, anumite componente ale sale sunt instabile etc…. sunt multe puncte slabe, care fac sa se clatine aceasta teorie**. Teoria moderna a "lumii ARN" presupune ca ar fi existat o molecula mai simpla capabila de auto-replicare; diversele ipoteze pe care se sprijina aceasta teorie au fost testate prin experimente de laborator, dar, din pacate, nu au putut fi gasite sedimente geologice atat de vechi care sa poarte dovezi credibile a ceea ce s-a intamplat acum 3,8 miliarde de ani.

In cealalta tabara - a adeptilor ideii ca mai intai a aparut metabolismul - circula **numeroase modele teoretice care incearca sa explice formarea primelor incinte inchise** (asemeni celulelor inconjurate de membrana) in care s-au putut desfasura reactii chimice - un fel de metabolism primitiv. Unul dintre ele, **teoria bulelor**, aduce in minte imaginea valurilor care, lovindu-se de tarm, produc o spuma alcatuita din nenumarate bule. Ar fi fost posibil ca substantele organice din apa sa fi fost concentrate la tarm in acest mod. Iar unele dintre aceste substante - cele lipidice - pot forma spontan, datorita structurii speciale a moleculelor lor, un strat dublu in jurul unei bule de apa cu substante organice - si iata o prima schita a membranei fosfolipidice bistratificate a celulelor. Adaugarea unei substante proteice ar fi crescut stabilitatea si rezistenta acestei membrane.

De o jumatate de secol, biologii evolutionisti din diferite scoli de gandire continua sa lucreze asupra acestor teorii, criticand deficientele unora, realizand experimente care confirma sau infirma anumite ipoteze, tendinta fiind, la ora actuala, **crearea unor modele hibride**. Intrucat fiecare teorie are punctele ei slabe - amanunte inca neexplicate, datorita lipsei dovezilor obiective - cercetatorii incearca sa imbine partile tari, luand, din mai multe teorii, ceea ce poate fi argumentat stiintific si creand, astfel, modele combinate.

Viata sa fi venit, totusi, din cer?

In fata dificultatii de a demonstra, deocamdata, in mod indubitabil, faptul ca viata pe Pamant este produsul unei evolutii chimice, nu e de mirare ca apar explicatii alternative, care reprezinta un fel de "scurtatura". **Daca inceputul n-a avut loc pe Pamant? Daca viata ne-a sosit oarecum "de-a gata"**, in chipul unor forme primitive, dar inzestrate cu tot ceea ce le trebuia pentru a metaboliza resursele mediului, pentru a se autoreproduce, intr-un cuvant pentru a fi considerate vii?

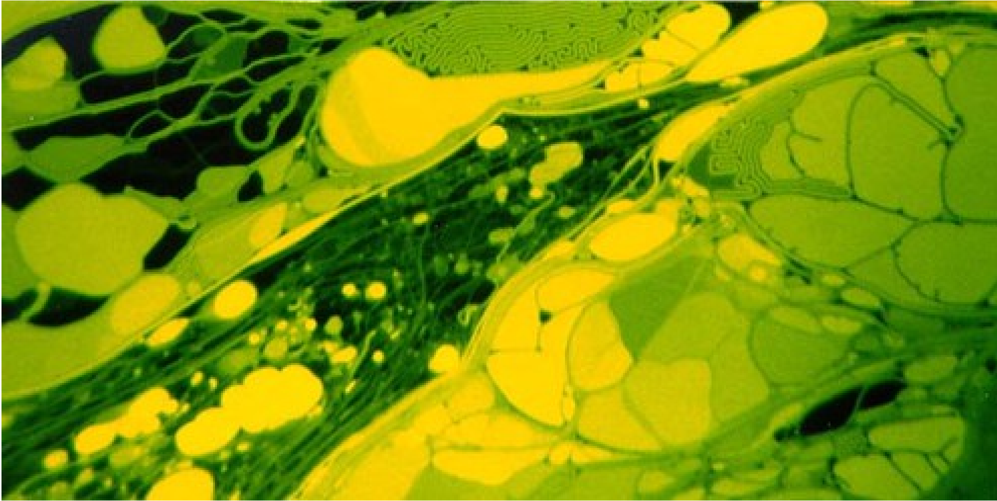
Termenul de panspermie si teoria insamantarii Pamantului cu germeni extraterestri nu sunt ceva nou. Ambele sunt creatia filosofului grec **Anaxagoras**, care, ca toti contemporanii sai, credea ca **a crea viata din materia neinsufletita era un privilegiu al zeilor**. De aceea, sustinea el, viata n-ar fi putut ajunge pe Pamant decat venind de undeva de departe, dintr-un spatiu locuit de divinitatile creatoare. Dupa cum se vede, panspermia lui Anaxagoras tinea si de o conceptie creationista, iar daca astazi termenul a fost pastrat, intelesul sau e totusi diferit de cel din Antichitatea greaca.

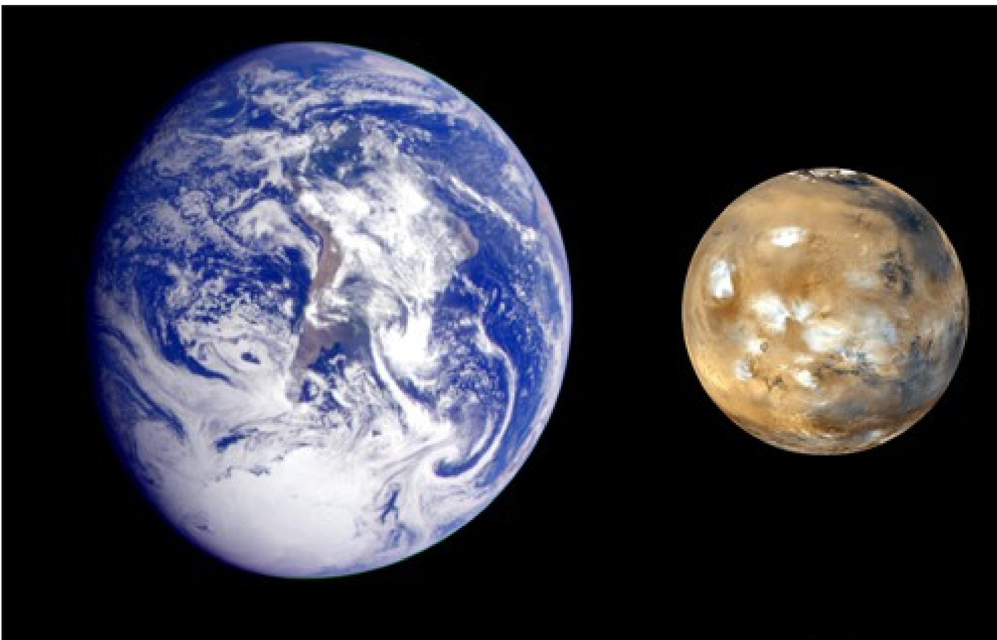

Adeptii moderni ai panspermiei (numita, cu un termen mai actual, exogeneza) considera ca viata a aparut pe Terra datorita unor forme precursoare transportate de meteoriti sau de praful cosmic. Moderatii sustin ca e posibil ca nu ne fi venit de-a gata niste vietuitoare - de pilda, organisme unicelulare primitive -, ci doar anumite molecule organice care stau la baza materiei vii; acestea ar fi putut aparea pe alte corpuri ceresti in conditii potrivite, si, ajunse pe Pamant, au gasit conditii propice pentru a lua parte la un proces ce a avut ca rezultat ivirea primelor vietuitoare. La capatul opus al spectrului, **aripa radicala a simpatizantilor acestei teorii sustine chiar varianta insamantarii intentionate a Pamantului cu germeni ai vietii**, de catre o civilizatie extraterestra mult mai avansata decat cea a pamantenilor.

Dar, mai intai avem motive sa credem ca in spatiul de dincolo de atmosfera terestra ar exista viata, sau macar molecule organice din cele care ar fi putut sa stea la baza aparitiei vietii pe Pamant?

Da, spun cercetatorii, si aduc ca argumente cateva descoperiri care au facut valva. Astfel, Dave Deamer, de la Universitatea din California, a analizat **bucati dintr-un meteorit cazut in anul 1969 in apropierea localitatii Murchison din Australia. Savantul a anuntat ca meteoritul continea aminoacizi** (substantele din care sunt alcatuite proteinele) **si acizi grasi** (componente principale ale membranelor celulare la organismele terestre).

NASA a anuntat in repetate randuri (1996, 1997, 1999, 2000, 2004…) ca ar fi descoperit **urme fosile ale existentei unor microorganisme in roci provenite din spatiul cosmic**, unele dintre acestea de pe Marte, ceea ce explica interesul enorm pe care Agentia Spatiala Americana il arata in ultima vreme Planetei Rosii. Cercetarile recente arata ca viata a aparut rapid pe Pamant, curand (la cateva sute de milioane de ani) dupa formarea planetei (care ar fi avut loc acum cca. 4,5 miliarde de ani); or, spun adeptii panspermiei, **e imposibil ca lucrurile sa fi mers atat de repede, sa se fi trecut de la materia inerta la materia vie intr-un timp atat de scurt**, doar prin combinatii intamplatoare si selectie naturala. Mai plauzibil este ca Terra sa fi primit din spatiu ingredientele necesare, macar "semipreparate", sub forma unor molecule organice complexe.

Alta intrebare: de unde ar putea proveni "germenii vietii"? Cunoastem cateva corpuri ceresti care, dupa cercetarile de pana acum, ar fi putut adaposti candva forme de viata. Dupa informatiile culese de **cele doua rovere trimise de NASA, pe Marte** ar fi existat candva apa. Europa, unul dintre satelitii lui Jupiter, pare a fi constituit in

buna parte din apa lichida. **Titan, cel mai mare dintre satelitii lui Saturn, e bogat in compusi organici**. Si acestea sunt doar cateva din corpurile ceresti pe care e posibil sa existe sau sa fi existat viata. Sunt destul de aproape de noi si au fost investigate. Cand te gandesti la miliardele de planete departate si necunoscute, nu pare deloc imposibil ca de pe una dintre ele sa fi pornit cele dintai organisme sau macar cateva molecule organice care, dupa o lunga odisee prin nemarginire, sa fi nimerit, intr-o buna zi, pe o planeta calduta, ospitaliera, pe care, departe de a pieri, au prosperat si au evoluat intr-un chip uimitor.

Suntem copiii extraterestrilor? Originea extraterestra a vietii pe Pamant (II)

Foto (1)

Daca omenirea este produsul unei civilizatii extraterestre? Daca inceputul n-a avut loc pe Pamant ci pe o alta planeta? Ar putea un organism viu sa supravietuiasca unei calatorii interplanetare? Raspuns: de ce nu? Exista astazi pe Pamant organisme incredibil de rezistente la factori de mediu deosebit de agresivi.

Asemenea organisme, care poarta numele sugestiv de extremofile, sunt, in general, bacterii. Unele traiesc intr-un mediu extrem de acid, altele in medii foarte alcaline. Unele isi duc viata in apele fierbinti ale izvoarelor termale submarine, iar altele in apele oceanice de pe fundul gropii Marianelor, la 11.000 de metri adancime, la o presiune uriasa. Deci e posibil sa existe microorganisme care sa supravietuiasca si conditiilor dure care apar in cursul unei calatorii prin spatiul cosmic.

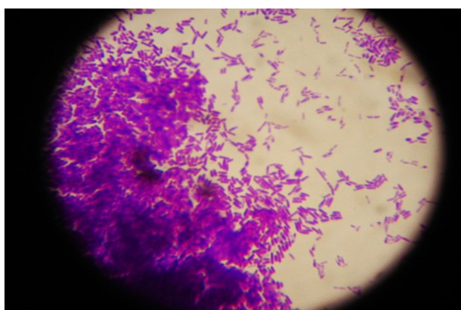

In valtoarea preocuparii generale fata de planeta Marte (pesemne s-o fi gasit ceva important acolo, ca prea se agita lumea!), multe scenarii ale panspermiei, supuse azi experimentelor de simulare, sunt construite pe baza ipotezei ca **niste microorganisme provenite de pe Marte ar fi ajuns, acum aproximativ 3,8 mld de ani, pe Terra**. Evident, faptul ca experimentele se refera la Marte are legatura si cu faptul ca, in ultima vreme, s-au adunat multe informatii despre aceasta mult-cercetata planeta, astfel incat, daca e vorba ca savantii sa faca experimente de simulare, exista date pe baza carora sa le poata face.

Pe baza unor astfel de experimente, **astrofizicianul Brett Gladman de la Universitatea din Columbia Britanica, Canada, a estimat ca, la fiecare cateva milioane de ani, Marte sufera, din partea cometelor sau a asteroizilor, impacturi indeajuns de puternice pentru ca bucatile de roca desprinse de izbitura sa poate ajunge la Pamant.** Calatoria dureaza mult, cele mai multe dintre aceste pietre calatoare care sosesc la noi au petrecut milioane de ani in spatiu. Abia una din 10 milioane a petrecut in spatiu mai putin de un an. O estimare mai clara arata ca, la trei ani dupa impact, aproximativ 10 bucati de roca mari cat un mar, desprinse din suprafata Planetei Rosii, ajung pe Terra.

Un alt pericol care pandeste vietuitoarele ce ar calatori prin spatiu este marea intensitate a radiatiilor cosmice. Totusi, exista bacterii destul de obisnuite, cum ar fi **Bacillus subtilis, care suporta doze destul de mari de radiatii**, iar unele specii bacteriene, cum este Deinococcus radiodurans (denumirea este elocventa!), sunt de-o rezistenta de-a dreptul de necrezut la asemenea agresiuni.

Asa cum, in 1953, experimentele realizate de Miller au aratat ca, in anumite conditii trecerea de la materia anorganica la moleculele vietii este posibila, tot astfel numeroase experimente de simulare efectuate in ideea studierii panspermiei arata ca, in anumite conditii, ar fi posibil.

Cateva evenimente si descoperiri recente au dat apa la moara teoriei exogenezei; chiar daca, uneori - asa cum s-a intamplat cu misterioasa ploaie rosie din Kerala - explicatiile "exo" nu sunt inca acceptate de toata lumea, iar povestea e, in continuare, misterioasa, toate aceste intamplari sunt pasi inainte, spre lamurirea enigmei supreme: modul in care a aparut viata pe Terra.

Exista savanti care sustin originea extraterestra a vietii?

Sigur, daca acceptam teoria exogenezei, am putea sa ne punem intrebari asupra modului in care a aparut viata pe planeta aceea (sau ce-o fi fost) de unde a venit la noi. Sau putem sa pornim de la ideea ferma ca **viata este o proprietate inerenta Universului, ca materia vie a existat intotdeauna, pur si simplu, ca orice alta forma de materie in Univers.**

Oricum, **teoria provenientei vietuitoarelor terestre din precursori veniti aici de altundeva din spatiu, teorie numita a ascendentei cosmice (cosmic ancestry) numara printre adeptii sai cel putin doua celebritati - astronomii britanici Fred Hoyle si Chandra Wickramasinghe**.

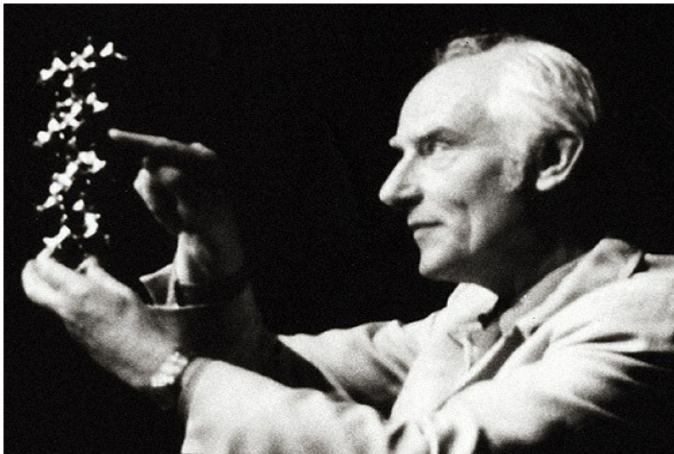
Ei sustin ca organizarea materiei vii terestre si mecanismele ei de functionare nu pot fi decat rezultatul unor programe de o complexitate extrema, mult prea sofisticate pentru a fi fost elaborate in timpul scurs de la aparitia vietii pe Terra; deci, programele cu pricina au venit din alta parte. Inca si mai tulburator, cei doi au afirmat ca acesta "insamantare" nu a fost un eveniment unic, izolat: **numeroase "incarcaturi" cosmice, continand si microorganisme capabile sa se dezvolte pe Terra, sosesc intruna pe planeta noastra**, "in valuri", corespunzand unor cicluri solare, iar multiplele evenimente de acest gen ar fi modificat, in mod repetat, cursul evolutiei vietii pe Pamant.

In ultimii ani, ceea ce parea o speculatie buna pentru a alimenta producerea unor povestiri si filme stiintifico-fantastice a devenit, dupa cum se vede, punctul de pornire pentru cercetari foarte serioase si de mare anvergura, iar personalitati de prima marime ale lumii academice nu se tem sa-si lege numele de aceste teorii indraznete. Timpul va arata cine are dreptate. La urma urmelor, si a sustine ca viata a aparut din materie inerta, prin evolutie chimica, a fost, candva, o indrazneala de necrezut. Si, cine stie ce alte explicatii uluitoare - neasemanatoare cu nimic din ceea ce exista acum - ii vor provoca pe savanti sa porneasca pe un drum inca nestrabatut si nici macar imaginat!? Fiecare ipoteza, fiecare experiment ne mai apropie cu un pas de adevar.

Intamplare sau intentie?

Dar daca lucrurile sunt inca si mai simple? intreaba altii De ce sa ne incurcam in speculatii, intrebandu-ne cum si daca a fost posibil ca niste molecule organice sa nimereasca pe Terra, cand ele ar fi putut fi aduse cu buna stiinta si puse la locul potrivit? Doar **biosfera actuala e indeajuns de complexa si uluitoare ca sa ne ingaduie sa presupunem ca ea a fost intemeiata intentionat, de catre o civilizatie pentru care planeta noastra n-a fost decat un fel de ogor vast** (poate un lot experimental?) pe care, cu un anume scop, au fost aruncate semintele vietii.

Aceasta teorie tulburatoare, "cea mai SF" dintre cele care circula azi, nu numai ca a inspirat diverse opere de fictiune cinematografice sau literare, dar **are si adepti ilustri in randul comunitatii stiintifice: Francis Crick,** unul dintre cei trei savanti care au primit Premiul Nobel in 1962, pentru extraordinara lor contributie - descoperirea structurii AND in 1953 - si **Leslie Orgel**, renumit chimist, specialist in cercetari asupra chimiei materiei vii si autor al unei carti intitulate Originea vietii.

Or, daca asemenea minti luminate, deprinse sa gandeasca intr-un spirit pozitivist, sa caute explicatiile logice si demonstrabile pentru orice fenomen observat in lumea vie, cred si spun ca **extraterestrii ne-au adus pe aceasta lume**, cum sa ne mai miram ca, printre oamenii fara interes deosebit in stiinta, se gasesc atatia care cred ca suntem odraselele unei civilizatii de dincolo de Terra?

Iata ca, deja, se contureaza doua directii de gandire: **o prima ipoteza sugereaza - si nu toti oamenii de stiinta refuza sa creada - ca toate vietuitoarele de pe Terra, incusiv omul, au evoluat din forme de viata mai simple ("germeni ai vietii", in exprimarea curenta) - cu care parintii nepamanteni ai lumii vii terestre ne-au insamantat planeta, acum miliarde de ani.**

O a doua directie - si aceasta e cea mai tulburatoare si cea mai supusa speculatiilor - sustine ca **specia Homo sapiens are drept "stramosi" nu niste microorganisme trimise aici in capsule protejate, pentru a prospera, timp de miliarde de ani, intr-un mediu propice, dand nastere, prin evolutie, unei biosfere clocotind de viata, ci este creatia directa a unei civilizatii extraterestre**, rodul unei strategii gandite si puse in practica de fiinte inteligente, in cadrul unui vast program (poate un experiment?) de raspandire a vietii pe alte planete decat a lor.

Dovezi irefutabile care sa confirma aceasta teorie nu exista, iar in lipsa lor, totul e o chestiune de credinta, de convingeri personale.

Chestiunea e complicata de faptul ca exista, in cadrul larg oferit de aceasta conceptie, diverse curente, deosebite intre ele prin multe aspecte ale doctrinei: **cine erau fondatorii, cum se numesc, de unde vin; de ce au facut asta, ce urmeaza sa se intample mai departe** etc. Asemenea curente de gandire duc, uneori, la aparitia unor organizatii, cu structura bine definita, chiar profund ierarhizata, cu dogme si ritualuri; clasificarea lor, dupa criteriile stabilite de cercetatori in domeniu, este controversata; unii le denumesc secte, altii miscari religioase (incluzandu-le in categoria asa-numitelor **religii OZN**). Pentru exemplificare, iata doua dintre cele mai cunoscute, una prin destinul tragic - chiar daca liber ales - al membrilor ei, alta prin prezenta destul de vizibila in cultura contemporana, inclusiv in domenii controversate ale cercetarii stiintifice.

Heaven's Gate

Incepand in anii 1970, in SUA, **Marshall Applewhite (1931-1997) si Bonnie Nettles (1928-1985) au inceput sa propovaduiasca ideea "reciclarii" Pamantului** - planeta Terra urma sa fie curata total, dezinfectata, renovata - si singura sansa de a supravietui era parasirea ei, posibila deoarece trupurile umane erau doar vehicule menite sa-i ajute pe oameni sa faca aceasta calatorie.

De-a lungul anilor, cei doi si-au dezvoltat doctrina, ajungand, in cele din urma, sa sustina ca **extraterestrii sadisera semintele actualei omeniri, in urma cu milioane de ani, si urmau sa vina sa-si adune recolta**, reprezentata de indivizi evoluati din punct de vedere spiritual, care urmau sa se alature echipajelor navelor spatiale nepamantane. Putini dintre locuitorii Terrei urmau sa fie alesi pentru a progresa spre aceasta stare trans-umana; restul aveau sa fie lasati sa duca o existenta jalnica, in atmosfera otravita spiritual a unei lumi corupte.

Evolutia spirituala putea fi realizata numai de cei ce se alaturau miscarii, care primise numele de Heaven's Gate

(Poarta Cerului, sau a Raiului, daca preferati) si ai carei adepti duceau o viata ascetica, renuntand la placerile lumesti, posesiunile materiale, legaturile cu familia... **Cativa dintre membrii barbati ai miscarii, inclusiv fondatorul Marshall Applewhite, au mers pana la castrarea voluntara**, calatorind in Mexic pentru a se supune respectivei interventii chirurgicale.

In martie 1997, cand cometa Hale-Bopp devenise vizibila pe cer, membrii miscarii, convinsi ca spectaculoasa cometa trage dupa ea o nava extraterestra, venita in cautarea lor, au intreprins o actiune drastica de "eliberare" din existenta terestra, pentru a trece la nivelul urmator: 39 de barbati si femei s-au sinucis, prin otravire si asfixie - in trei valuri, se pare, in zile consecutive - intr-o casa din California, inchiriata special in acest scop.

Raelienii

Sunt membrii unei miscari religioase - Miscarea Internationala Raeliana - care cred ca **toate formele de viata de pe Pamant, inclusiv omul, au fost create, in mod stiintific, de fiinte extraterestre inteligente**, Elohim, numite eronat de catre oameni, in decursul istoriei, ingeri, herivimi sau zei. Personaje ca **Moise, Iisus Hristos, Buddha si altii sunt vazute drept mesageri ai Elohim**-ilor, trimisi oamenilor pentru a le transmite cunostinte importante pentru evolutia lor spirituala. Miscarea a fost intemeiata in 1974 de catre Claude Vorilhon, cunoscut azi sub numele de Rael, care sustine ca i-a intalnit pe acesti mesageri, precum si pe mai multi Elohimm, in cursul unor vizite la bordul unor nave extraterestre.

Spre deosebire de asceza propovaduita de Heaven's Gate, raelienii recomanda adeptilor lor sa-si traiasca viata, bucurandu-se de ceea ce ofera existenta pamanteana, dezaprobend, totusi, consumul de droguri, fumatul, abuzul de alcool. Miscarea a intrat in vizor si a avut parte de o mediatizare intensa ca fiind **fondatoarea Clonaid, o organizatie stiintifica dedicata cercetarii in domeniul clonarii** si care sustine ca a clonat deja cel putin o fiinta umana.

Unul dintre obiectivele importante ale miscarii este construirea unui sediu al Ambasadei Raeliene pentru Extraterestri, prevazuta cu un spatioport pentru aterizarea navelor. Costul proiectului a fost estimat la 20 milioane

USD, iar organizatia se straduieste, in prezent sa adune sumele necesare materilaizarii ideii. Termenul de finalizare: anul 2035.

Credinta in OZN-uri – Religia viitorului?

Foto (7)

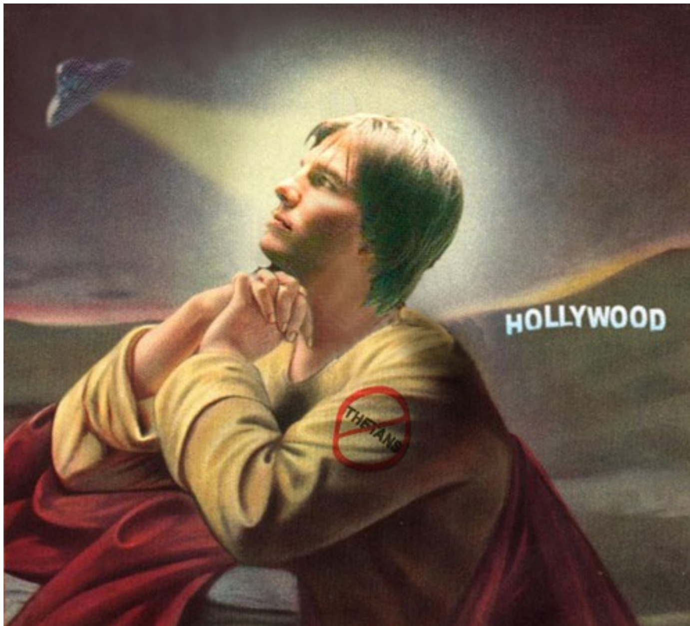
Inainte chiar sa intre in contact direct cu fiintele inteligente de pe alte planete, unii oameni s-au grabit sa-i conceapa pe “omuletii verzi” in rol de zei intergalactici, fondatori de noi religii, profeti atoatestiutori sau chiar creatori ai Universului. Cel putin, acestea sunt o parte a noilor tendinte “ecumenice”, gustate din plin de din ce in ce mai multi pamanteni. Fenomen marginal sau psihoza la moda, capabila sa se transforme oricand intr-o “epidemie” pseudo-religioasa, cruciada ozenistilor se prefigureaza intr-o noua paradigma care vrea sa impace fervoarea religioasa inerenta fiintei umane cu ”realitatea” fenomenologiei OZN.

Precum in OZN, asa si pe Pamant

Cu o istorie "oficiala" care a depasit 60 de ani vechime, peste care se adauga ipotezele paleoastronauticii intinse pe milenii in urma, fenomenul OZN nu avea cum sa nu dea nastere unor miscari spirituale rudimentare, aflate inca la stadiul de pseudo-religii, dar zambind promitator spre viitor.

Astazi, in epoca in care Internetul si diversele gadgeturi si tehnologii de ultima generatie au ajuns sa ne acapareze aproape total si sa ne modeleza existenta in moduri dintre cele mai nebanuite, pana la un punct,**pare cumva de inteles ca si nevoie de spiritualitate a oamenilor sa se schimbe si sa se articuleze pe baze noi.**

Situatia in care noi forme de adorare a sacrului iau nastere sub ochii nostri este extrem de interesanta:**emergenta noilor religii si miscari spirituale de inspiratie ozenistica se suprapune cu fundalul haotic si incert al actului religios in mileniul trei**. Bomboana de pe tort apare sub forma fenomenului in care ateismul, din ce in ce mai strident la sfarsitul secolului XX, se vede incoltit si amenintat de unde nici nu se astepta: de credintele SF!

Scena religioasa este cum nu se poate mai agitata! In cele mai multe tari, **cultele crestine apostolice (ortodoxia, catolicismul si biserica armeana) se confrunta cu scaderea drastica sau, in cele mai fericite cazuri, cu stagnarea numarului de credinciosi**. Cultele protestante si neo-protestante s-au radicalizat, intensificandu-si agresivitatea cu care fac prozelitism in lume. Hinduismul si budismul au prins, de 20 de ani incoace, un val ascendent, si incearca sa cucereasca o felie groasa din "tortul" bogat al masei de americani si occidentali debusolati si rataciti. Sutele de religii tribale, primitive sau alimentate de curentul New-Age sunt, de asemenea, in avangarda ofensivei religioase, iar iudaismul se straduieste sa supravietuiasca in izolare, pus in fata noilor provocari geo-politice ale momentului.

Paradoxal poate pentru o lume supertehnologizata in care oamenii se straduiesc parca sa-l alunge pe Dumnezeu, Islamul militant este singura religie care castiga incet si sigur teren, chiar in Occident, ajutat de sumele imense de bani investite de seicii petrolului, dar si de catre "bomba demografica" a milioanelor de imigranti arabi care au invadat lumea civilizata. Pe o astfel de scena, **apar timid si gruparile celor care au ales sa goneasca zeii si sfintii de pe Pamant, alegand, in locul acestora, extraterestri si OZN-uri.**

Daca vrem sa sintetizam totul intr-o singura propozitie, atunci putem spune, foarte simplu: si aici, cererea isi primeste oferta! Religiile ozenistice au aparut in societati umane prospere, dezvoltate tehnologic si democratice; iar **factorul reprezentat de literatura si filmografia S.F. (despre care vom vorbi pe larg in acest maraton) a avut un rol deosebit de important in modelarea noilor ideologii extrapamantene**. Atfel, nu-i de mirare ca cele mai multe culte ozenistice sunt intalnite in Statele Unite ale Americii, Canada, Franta, Olanda si Marea Britanie.

Viteza cu care aceste miscari s-au impus nu a anticipat-o niciun cercetator sau futurolog. **Daca sintagma "farfurie zburatoare" si notiunea populara de OZN au aparut nu mai devreme de anii '40 ai secolului XX, in anul 1950, luau deja nastere primele nuclee de credinciosi in extraterestri**. Situatia a stagnat cumva pana la nivelul anilor '90, cand interesul pentru religiile care iti promit Raiul, Mantuirea sau Iadul via civilizatii extraterestre si OZN-uri, a inregistrat un trend ascendent, care se mentine si in prezent.

Catehism si dogma pentru fiinte din alte lumi

Nicio religie nu a ajuns vreodata in forma institutionalizata (a se citi: generatoare de profituri pentru liderii religiosi), fara sa adopte un set de reguli, legi, reglementari si principii care sa o diferentieze de miscarile spirituale concurente. Astfel, s-au nascut cutumele religioase, transformate, mai apoi, in dogme. Evident, nici cele mai noi religii aparute pe "piata spirituala" nu aveau cum sa ocoleasca acest proces.

In sens strict, **religia OZN este un termen informativ folosit pentru descrierea unor tipuri de miscari spirituale care echivaleaza fiintele extraterestre cu Dumnezeu sau cu alte divinitati**. Pentru a ajunge aici, drumul nu a fost deloc greu, din moment ce, dintotdeauna, **in imaginarul colectiv, extraterestrii au fost perceputi ca fiinte cu mult superioare omului**, din toate punctele de vedere: psihic, tehnologic si chiar spiritual. Astfel, in unele secte ozenistice, credinciosii sustin faptul ca extraterestrii au mai multe atribute in comun cu ingerii din cele trei mari religii monoteiste, decat cu niste fiinte evoluate exclusiv tehnologic si venite din cine stie ce colt al Universului.

Una peste alta, noii credinciosi ai celei mai "tehnologizate" religii de inspiratie New-Age, sunt ferm convinsi ca**sosirea sau, in unele, revenirea extraterestrilor pe Terra este cel mai bun lucru care se poate intampla rasei umane**. In conceptia naiva a acestor oameni, extraterestrii ar fi, nici mai mult, nici mai putin, decat leacul suprem, solutia minune pentru toate problemele actuale de pe Terra.

In marinimia infinita a extraterestrilor si cu ajutorul nepretuit venit din Spatiu, tehnologiile si spiritualitatea vor inflori fara precedent pe Pamant, permitandu-le astfel oamenilor sa isi rezolve, in mod ideal, toate problemele de natura

ecologica, ideologica, rasiala, materiala, spirituala, sociala s.a.m.d. O idee care nu ar trebui sa ne surprinda: in fond, raiul ozenistic promite, ca orice paradis, ca va disparea orice urma de rau de pe Pamant! Asa sa fie oare?

Biserica, OZN sau... spital de nebuni?

Prima formatiune religioasa interesata strict in adorarea extraterestrilor nu si-a luat titlul de biserica de la bun inceput, ci a fiintat sub cel de asociatie: este vorba despre **Asociatia Aetherius**. A fost fondata in anul 1950 de catre George King, care pretindea ca ar fi fost contactat telepatic de catre un extraterestru evoluat, pe numele sau Aetherius, ce s-a declarat a fi reprezentantul Terrei in... Parlamentul Interplanetar din Galaxie! Conform membrilor sai, asociatia avea rolul de receptacul pentru "Transmisia Cosmica" (un flux de inteligenta in stare pura, transmisa de extraterestri pamantenilor).

Mergand mai departe in timp prin periplul de secte milenarist-ozenistice, ajungem si la **prima biserica in adevaratul sens al cuvantului:** cu organizare ierarhica - episcopi si preoti - si ceremonial religios format din slujbe care proslavesc fiintele venite din alte lumi.

Una dintre aceste pseudo-biserici este secta, intitulata mai mult decat bizar, Biserica SubGeniului, fondata in anul 1970 de catre Ivan Stang si Philo Drummond. Biserica SubGeniului are, in prezent, circa 10.000 de credinciosi raspanditi in intreaga lume, care trebuie sa plateasca o taxa de 300 de $ anual pentru a fi numiti... ministri ai SubGeniului! In anul 1983, secta a anuntat ca liderul sau, J.R. "Bob" Dobbs, se afla de cativa ani in contact cu o entitate extraterestra denumita Xists. Xists a avertizat ca o rasa razoinica de extraterestri intentiona sa invadeze Terra pe data de 5 iulie 1998. Dupa cum va puteti da seama, data cu pricina a trecut fara ca amenintatoarea profetie sa se fi implinit. Fapt care nu i-a impiedicat pe membrii Bisericii SubGeniului sa creda, in continuare, ca invazia Pamantului a fost amanata doar datorita rugaciunilor lor. Din acel moment, secta celebreaza anual data de 5 iulie ca Ziua lui Xists. Mai nou, membrii sectei declara ca nu sunt oameni in intregime, deoarece se trag cu totii direct din celebrul Yeti, Omul Zapezilor - care a fost un extraterestru ajuns pe Pamant.

Alta miscare spirituala ozenistica, Biserica "Poarta Raiului", are, in schimb, un renume mult mai sumbru: 39 de membri ai sectei s-au sinucis in masa la indemnurile liderului lor, atunci cand cometa Hale-Bopp a devenit vizibila pe cerul Pamantului; moment care marca si venirea unei nave extraterestre (Despre **tragedia Haven's Gate, puteti citi mai multe in episodul de ieri al maratonului**).

Un reprezentant elocvent al miscarilor ozenistice este si Alen Noonan, un pictor fara faima din Long Beach, California. In anul 1973, acesta si-a aschimbat numele in Allen Michael si a inceput sa propovaduiasca cum ca el

este alesul care va salva planeta. Michael sustinea ca se afla in permanenta in contact telepatic cu un OZN care plutea, in ocultatie, de mii de ani, pe cerul de deasupra Floridei. Grupul de creduli pe care Michael a reusit sa-i stranga in jurul sau, se intalnea periodic in restaurantul cu specific vegan deschis de Allen Michael in California si intitulat "Here and Now". **Membrii sectei au inceput sa traiasca intr-o comunitate ermetica, denumita"The One World Family", care practica sarguincios sexul tantric.** Secta s-a auto-intitulat, tineti-va bine!, Biserica Industriala pentru Confortul Noii Lumi, si functioneaza, inclusiv in prezent, intre aceiasi parametri: sex tantric, ideologii ozenistice si gastronomie vegana. Allen Michael a candidat si la presedintia Statelor Unite ale Americii, in anii 1980 si 1984, din partea... Partidului Sintezelor Utopice (No Comment!).

Sectele raelienilor si scientologilor sunt alte grupari religioase, mult mai celebre la scala mondiala, care predica deschis o forma de cult centrata tot pe extraterestri. O alta grupare ozenistica este asa-numita Academie de Stiinte Unarius. A fost fondata de cuplul Ruth si Ernest Norman, in anul 1984, in El Cajon, California. Membrii sectei, un grup restrans, sustin ca extraterestrii pot fi contactati doar prin intermediul celei de-a patra dimeniuni a fizicii. Unarienii cred in reincarnare si sunt convinsi ca sistemul nostru solar a fost locuit, in vechime, de civilizatii extraterestre interplanetare.

Nici in Europa situatia nu este cu mult... deosebita: de exemplu, **Oamenii Cosmici cu Puteri de Lumina**, o secta condusa de Ivo A. Baenda din Cehia. Ideologia lor este similara cu aceea a sectelor de peste Ocean: credinciosii sustin ca sunt in contact telepatic cu reprezentantii unei civilizatii superioare, extraterestri care traiesc intr-o nava cosmica si sunt condusi de fiinta suprema Ashtar Sheran. "Vesmirni lide i svetla", cum se numeste secta in limba ceha, incorporeaza elemente variate din ozenistica clasica, crestinism (in acceptiunea lor, Iisus Hristos ar fi fost o fiinta cu "vibratie inalta") si teoria conspiratiei (fortele raului au un plan prin care urmaresc depopularea planetei).

Allah cel Atotputernic care a creat Cerul, Pamantul si pe... Extraterestri!

Cea mai dezbatuta religie din lume la ora actuala nu avea cum sa rateze subiectul extraterestrilor fata in fata cu perceptele Coranului. Dupa cum va asteptati, nicio autoritate religioasa musulmana nu a recunoscut existenta altor fiinte inteligente in Univers, in afara de oameni. Astfel incat, **introducerea extraterestrilor in Islam a fost facuta in Statele Unite ale Americii, iar responsabila de "altoirea" dogmelor islamice cu ozenistica a fost organizatia Nation of Islam**, o miscare extremist-religoasa, raspandita in randul populatiei de culoare din S.U.A.

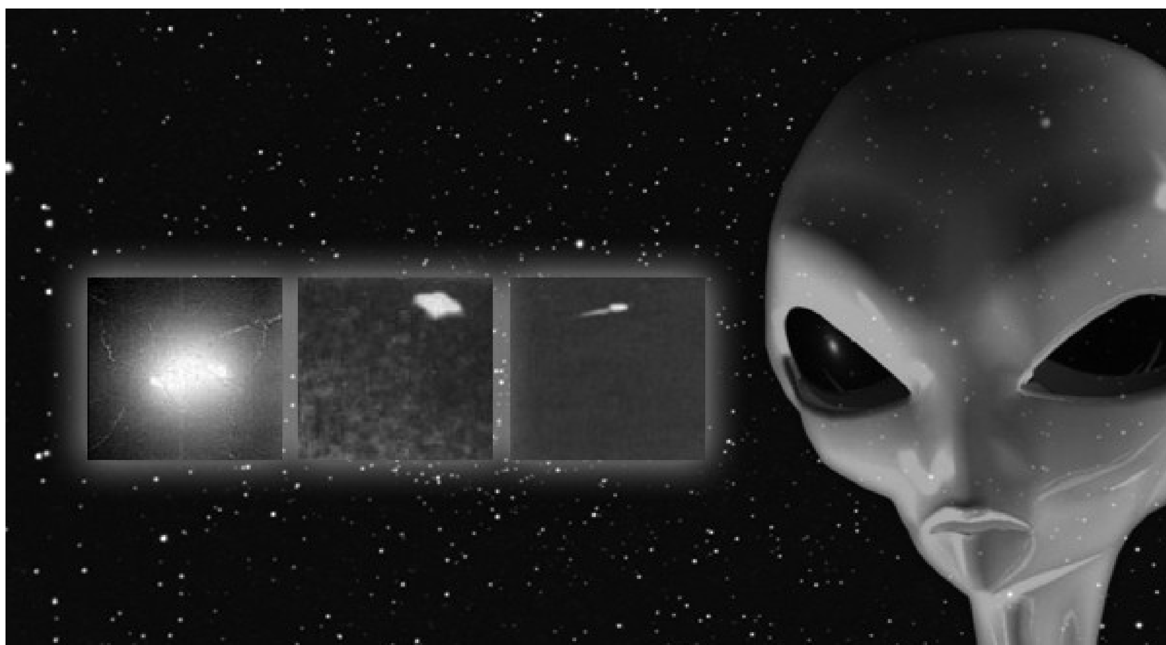
Membrii Nation of Islam cred, nici mai mult, nici mai putin, ca OZN-urile sunt vehiculele care vor distruge lumea in zorii Zilei de Apoi. Elijah Muhammad, fostul lider al miscarii, sustine ca in cartea lui Ezechiel din Biblie, se gaseste o descriere detaliata a "Navei Mame" sau a "Vehiculului" - in fapt, o interpretare absolut speculativa, care nu poate fi demonstrata (textul cu pricina il puteti citi pe background-ul acestui maraton).

Liderul actual al Nation of Islam, Louis Farrakahan, sustine ideile antemergatorului sau, adaugand ca: "Nava Mama a fost construita in Japonia, este alcatuita din otel masiv si a costat 15 miliarde de dolari. Poate calatori in orice directie, cu viteze de mii de kilometri pe ora. In Nava Mama sunt adapostite alte 1.500 nave mai mici, fiecare dintre acestea avand lungimea de 800 metri"...

Concluzia autorului acestui articol este ca **credinta in OZN-uri nu face decat sa confirme, inca o data, criza spirituala a omului modern, debusolat si manipulat, in egala masura. Plus, esecul adaptarii limbajului si a mijloacelor de comunicare ale religiilor autentice la realitatile tehnologice ale lumii in care traim.**

2-3 august 1965 – noaptea OZN-urilor

La fix o luna de zile dupa ce, in data de 3 iulie a anului 1965, un imens obiect zburator neidentificat, in forma de lentila, avand culorile dominante rosu si verde, a fost observat si fotografiat de personalul bazei stiintifice a Marinei argentiniene de pe insula vestica a Antarcticii, Deception, in noaptea de 2 spre 3 august zeci de mii de cetateni americani au asistat la un spectacol fantastic si neinteles pe cerul Statelor Unite ale Americii.

Din Dakota de Sud pana la frontiera mexicana si dincolo de ea, cu totii au vazut **lumini viu colorate zburand pe cer in formatii**. Unii dintre martorii oculari au relatat ca obiectele zburau in formatie romboidala si ca virau in unghi drept. Uneori luminile veneau izolate si din cand in cand planau. Unele dintre ele, care erau la mare altitudine, intrau brusc in picaj pana cand atingeau o altitudine mica. Altele, care se aflau la mica inaltime, se ridicau brusc, inaintea ochilor inmarmuriti ai privitorilor.

Din cand in cand, cate unul dintre obiectele luminoase facea o halta, in general de numai cateva secunde; a fost suficient pentru ca **un baiat de 14 ani din Tulsa, statul Oklahoma, sa obtina cu aparatul foto, desi la o calitate modesta, un instantaneu spectaculos**. Cliseul a fost examinat de specialistii in fotografie ai ziarului "Oklahoma City Journal", care, dupa ce au studiat cu grija si negativul, i-au atestat autenticitatea. Ziarul a publicat imaginea pe prima pagina a numarului sau din 5 octombrie 1965, care a produs o adevarata senzatie in randul publicului. Intreaga editie, de peste o suta de mii de exemplare, s-a vandut ca paine calda.

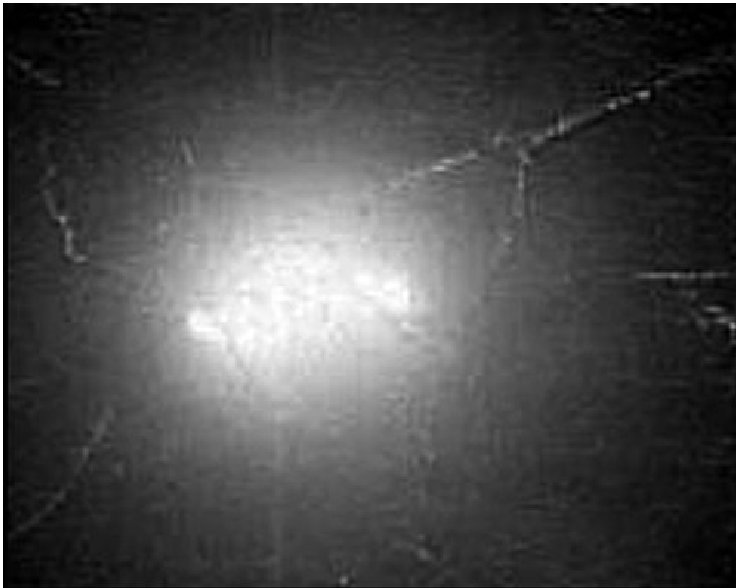

First Night Color Shot Of Flying Saucer Bared

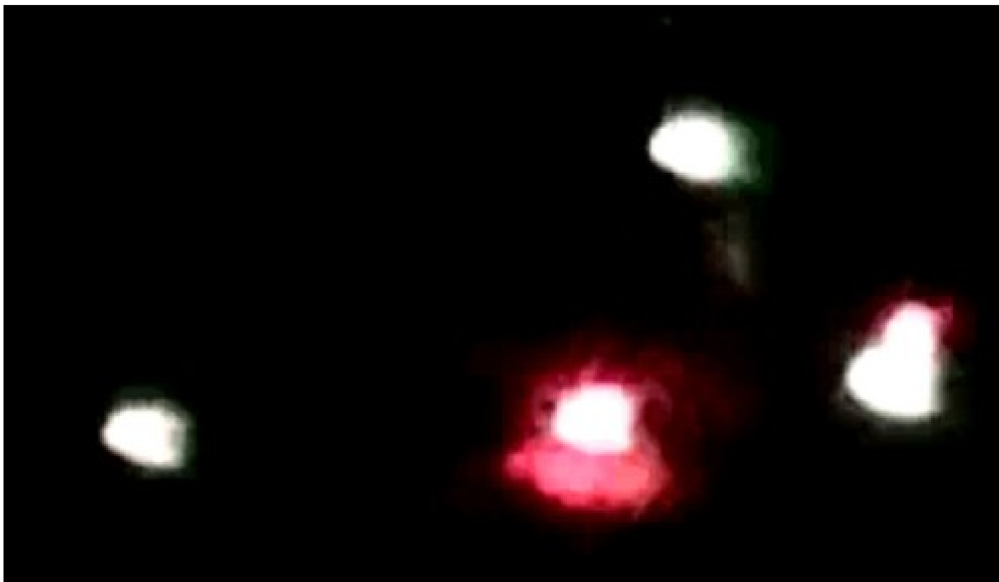
ALAN SMITH

Ancheta regizata

In cursul acelei nopti memorabile de 2 spre 3 august 1965, u**n OZN stralucitor a planat deasupra localitatii Sherman, statul Texas. Ore intregi, posturile de radio, statiile de politie cat si alte servicii au fost asaltate cu rapoarte de catre localnici**. Operatorul TV Robert Campbell si agentul de politie Peter McCollum, care s-au prezentat in cateva locatii pentru a-i intervieva pe martorii oculari, au avut ocazia de a privi ei insisi obiectul despre care vorbeau oamenii. Chiar Campbell a facut o fotografie a OZN-ului in timp ce plana. Desi pelicula a fost supraexpusa, poate si datorita stralucirii obiectului de pe cer, imaginea era concludenta, confirmand existenta pe cer a unei lumini neobisnuite, potrivit cu spusele "reclamantilor".

Cand presa americana a publicat pe prima pagina stirea despre "invazia" OZN-urilor din noaptea de 2-3 august, Fortele Aeriene (F.A.), prompte, sau poate grabite, si-au pus rapid in functiune masinaria de fabricat explicatii. In ziua urmatoare, ziarele publicau cu litere mari comunicatul F.A., in care se afirma ca toate aparitiile ciudate vazute de oameni nu au fost deloc ceva neobisnuit, ci exact **patru stele: Betelgeuse, Rigel, Aldebaran si Cappella, din constelatia Orion**. Totusi, in ciuda cenzurii si a controlului presei, unii ziaristi s-au simtit lezati de explicatiile firave, incat au decis sa consulte astronomii profesionisti referitor la posibilitatea ca cele patru stele sa justifice fenomenul.

Niciodata inainte Fortele Aeriene nu au fost contrazise cu atata vehementa si nu au fost reduse la tacere atat de transant. Aceleasi canale de comunicatie care purtasera explicatia armatei au expus dezmintirea categorica venita din partea unor personalitati de competenta indiscutabila, ca Walter Webb, conferentiar la Hayden Planetarium din Boston si dr. Robert Risser, de la Planetariul de Stiinta si Arta din Oklahoma. **"In momentul acelor aparitii pe cer, constelatia Orion a fost vizibila numai de pe cealalta parte a Pamantului"**, suna declaratia lui Webb. In "explicatia" Fortelor Aeriene s-a strecurat o eroare de 20.000 kilometri. Aceasta extraordinara greseala a cenzurii oficiale a atras serios atentia presei si multi au aflat despre falsul din aceste declaratii ale F.A. cu privire la OZN-uri.

Patru fotografii confiscate

Intr-adevar, **cel mai mare val de aparitii in masa si de cea mai de lunga durata din istoria OZN-urilor a avut loc in noaptea de 2 spre 3 august 1965**, durand mai multe ore si intinzandu-se de la frontiera canadiana pana in partea sudica a Noului Mexic. In dimineata de 3 august au fost facute in apropiere de Santa Ana, California, trei dintre cele mai bune fotografii ale OZN-urile realizate de civili. Autorul lor, un anume Rex Helfin. Barbatul a relatat ca in timp ce mergea in camioneta sa pe Myford Road, in apropiere de Santa Ana, a zarit un obiect neobisnuit apropiindu-se de drum. A oprit masina, a luat aparatul foto si a facut, din interioruul camionetei, cat a putut de repede, trei fotografii. In timp ce obiectul se indeparta, Heflin a coborat si a facut-o si pe a patra.

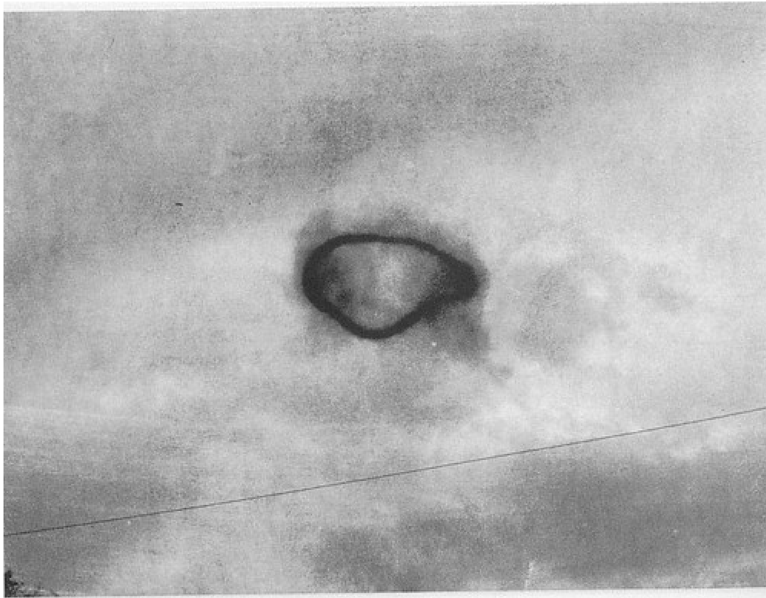
Cand barbatul a incercat sa ia contact prin radio cu locul sau de munca, in timp ce OZN-ul s-a aflat in apropierea masinii, **aparatul talkie walkie nu a putut fi pus in functiune**. Indata ce obiectul zburator s-a indepartat, dispozitivul de comunicatii a inceput sa functioneze perfect. Cateva saptamani mai tarziu, agentia "United Press International" (UPI) din Los Angeles a auzit vorbindu-se despre aceste fotografii si a solicitat permisiunea lui Helfin sa le examineze. UPI a predat fotografiile spre examinare specialistilor sai. Dupa un studiu indelungat si dupa ce fotografii in acelasi loc si cu acelasi aparat au mai fost facute, **specialistii foto ai agentiei au concluzionat ca acestea au fost realizate dupa spusele autorului; ca, indiferent ce ar putea sa fie obiectul, fotografiile au fost autentice.** UPI a distribuit cliseele ziarelor si revistelor, cat si posturilor TV din toata tara.

Intre timp, **un individ pretinzand ca vine din partea organizatiei NORAD (Comandamentul Nord-American de Aparare Aerospatiala) i-a cerut lui Helfin sa ii predea cliseele originale** in vederea unei "examinari oficiale". Helfin s-a supus. Ulterior, atat NORAD cat si Fortele Aeriene declarau ca nu s-au aflat niciodata in posesia unor asemenea materiale. De aceea, fotografiile de atunci exista astazi doar sub forma unor reproduceri dupa original. In plus, cele doua organizatii au denuntat pozele ca fiind o "mistificare fotografica". Au folosit si o serie de argumente si observatii asupra efectuarii si aspectului imaginilor, uitand sa aminteasca ceea ce poate constitui cea mai importanta caracteristica. Omisiunea a fost facuta, pesemne, din motive intemeiate.

"Scapari"

Pe fotografia nr.1, aceea pe care Helfin a facut-o cand obiectul era cel mai aproape, se poate remarca usor o pata circulara, exact dedesubtul obiectului, mai luminoasa decat zona invecinata. Este bine delimitata si foarte vizibila, chiar sub obiect si nu in alta parte. Marind imaginea, pata pare a fi un amestec de praf si nisip si alte particule usoare, avand inaltimea de treizeci de centimetri sau mai mult. Orice a reprezentat, este vorba despre u**n efect care de multe ori mai inainte a fost semnalat in legatura cu OZN-urile**, in timp ce acestea treceau in special pe deasupra zapezii, cand martorii oculari au declarat ca aceasta s-a inaltat in vartejuri inspre obiectele zburatoare necunoscute. La 20 august 1962, mai multi oameni din Diamanatina, Brazilia, au relatat autoritatilor ca un fenomen de acest fel a supt orice firicel de praf de pe suprafata solului pe deasupra caruia a planat un OZN la numai cativa metri. Este greu de crezut ca Fortele Aeriene au ratat sa observe cercurile din fotografiile lui Helfin ci, desi le-au vazut, au "omis" sa le mentioneze in "analiza" cliseelor.

Pe cat de remarcabile au fost prin ele insesi aceste aparitii de OZN-uri din august 1965, pe atat de surprinzator si de o mare importanta a fost extraordinarul reviriment manifestat de o buna parte a apresei americane cu privire la ceea ce s-a petrecut, cat si in privinta sentimentului pe care aceasta l-a avut cand si-a dat seama ca de ani de zile a fost sistematic indusa in eroare, prin declaratii prefabricate potentate de politici guvernamentale. Fortele Aeriene au iesit compromise si cu obrazul patat din evenimentele petrecute in luna a opta a anului 1965. Ele si-au pierdut prestigiul si credibilitatea fata de presa si agentiile de stiri. Acea parte a populatiei care nu s-a lasat pacalita de "explicatiile" sale lipsite de logica si care n-a incetat a pretinde F.A. mai multe fapte si mai putine nascociri, a castigat noi si puternici partizani.

Revolta OZN

La sfaristul lui 1965, dupa un an plin de rapoarte si interferente electromagnetice cauzate de OZN-uri, dupa numeroase intamplari in care s-a semnalat ca au fost vazute obiecte zburatoare neidentificate de un mare numar de oameni in acelasi timp, zeci de ziare si reviste americane au cerut sa se puna capat politicii de cenzura si de secretomanie pe care guvernul a impus-o in acest domeniu, de atatia ani. Aceste publicatii au considerat ca cetatenii americani, care de fapt suporta cheltuielile Ministerului Apararii, merita amabilitatea de a li se spune adevarul obtinut prin anchetele facute de armata in privinta chestiunii OZN-urilor.

Cand evenimentele cu totul deosebite din noaptea de 2-3 august au ocupat prima pagina a ziarelor si cand Pentagonul a incercat sa acrediteze ideea ca n-au fost decat patru stele din constelatia "Orion", ziarele indignate de pe tot cuprinsul tarii si-au indreptat sagetile impotriva cercurilor oficiale care denatureaza adevarul. Cotidianul "Richmond News-Leader", din statul Virginia, a scris: "Incercarile de a nega - prin intermediul explicatiilor de felul celor aratate in proiectul Bluebook (proiect al serviciilor secrete americane care a urmarit anchetarea fenomenelor OZN-uri) - aparitiile de OZN-uri n-ar putea sa elucideze misterul, ci, din contra, vor face sa creasca banuielile acelora care cred ca exista un dedesubt pe care Fortele Aeriene nu vor sa il cunoastem. Daca functionarii din cadrul proiectului Bluebook vor ca sa nu se mai vorbeasca despre OZN-uri, ar face bine sa schimbe metoda".

Trebuie mentionat ca anul 1965 nu s-a remarcat din punct de vedere al fluxului de rapoarte si incidente OZN doar prin prolifica noapte de 2 spre 3 august 1965. Acelea nu a reprezentat decat apogeul, intregul an fiind unul extrem de nelinistit in aceasta privinta, si nu doar pe teritoriul SUA, ci si in Antarctica, Africa de Sud, Franta, Australia, Portugalia si Atlanticul de Sud.

1965, Florida

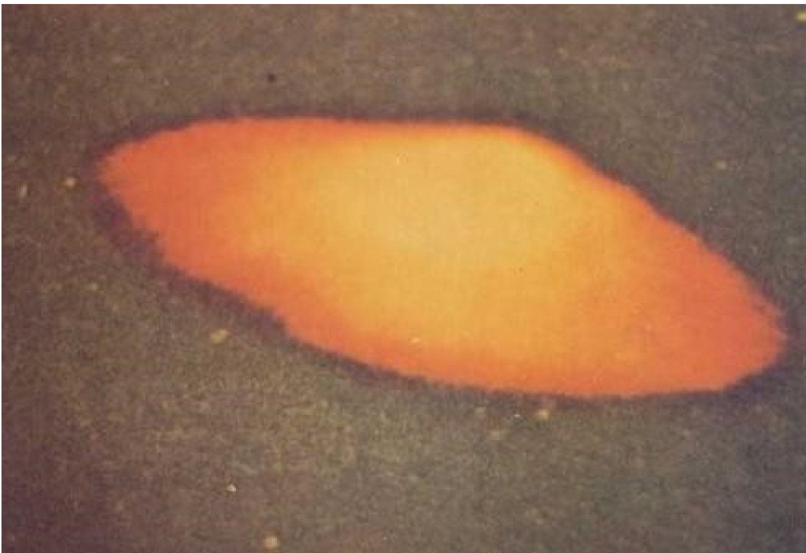
1965, New Mexico

1965, Australia

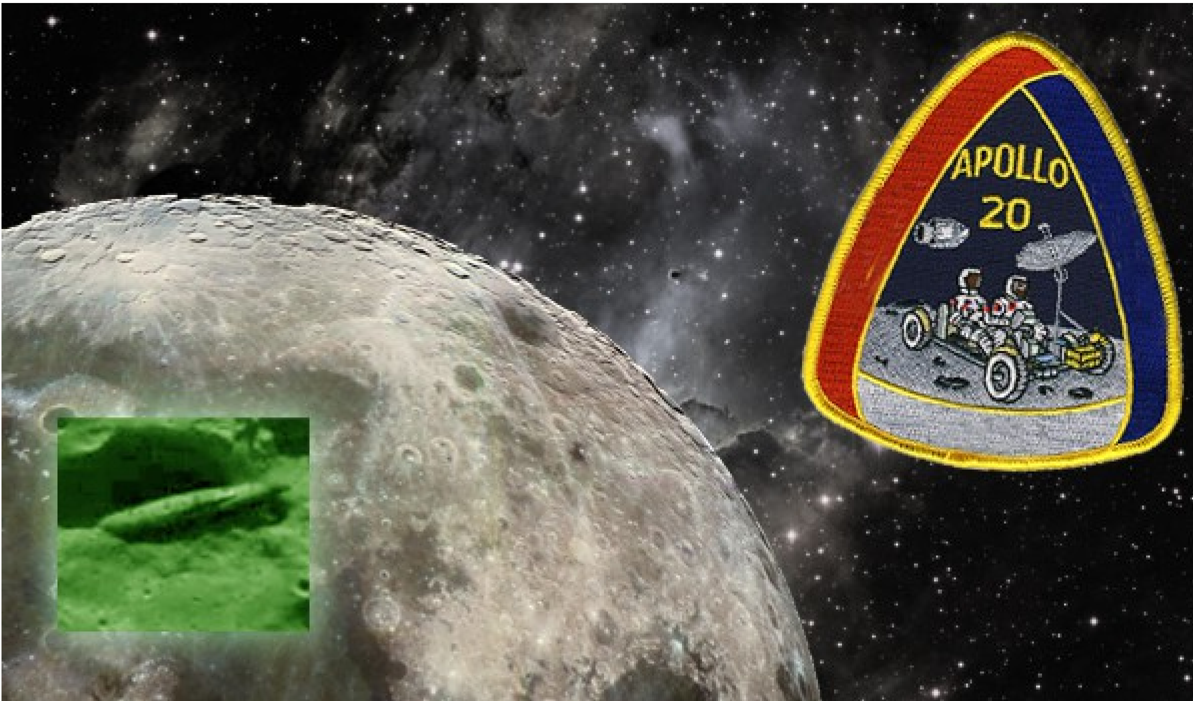
1965, Minnesota

1965, New York

Apollo 20 – In cautarea astronavei extraterestre

De peste 30 de ani, printre pasionatii teoriei conspiratiei, iar mai nou printre blogurile si forumurile ufologilor de pe internet, circula o istorie uluitoare potrivit careia ar fi existat o misiune Apollo secreta, denumita "Apollo 20", derulata de o echipa mixta de astronauti americani si sovietici, pentru investigarea unei astronave extraterestre si recuperarea unor extraterestri descoperiti pe Luna.

Misiunile NASA pe Luna au fost, oficial, in numar de 17. Cu toate acestea, se pare ca **ar mai fi existat cel putin alte trei, secrete**. Potrivit istorisirii lui William Rutledge, care afirma ca ar fi fost unul dintre astronatii misiunii Apollo 20, alaturi de americana Leona Snyder si rusul Alexei Leonov, o naveta NASA Saturn V ar fi fost lansata pe furis, in 1976, de la baza militara din Vandenberg, California, cu directia fata invizibila a Lunii; adica spre craterul Iszak D, aflat la sud-vest de craterul Delporte, locul unde explorarile facute de Apollo 15 ar fi identificat anterior**o gigantica nava a extraterestrilor.**

Cine sunt protagonistii misiunii secrete?

- **William Rutledge**, "vlastar" al dinastiei de bancheri Rutledge, ar fi ocupat in cadrul acestei misiuni functia de inginer electronist, specialist in sisteme tehnologice avansate si software pentru traducere de limbi.

- **Leona Snyder**, antropolog, cercetatoare in cadrul Bell Lab, ar fi fost cooptata pentru specializarea ei in geneza capacitatilor lingvistice, arii cerebrale si specializari functionale, tehnologii si forme de intelect, categorii cognitive si coduri de comunicare.

- **Alexei Leonov** este un personaj celebru in mediile NASA pentru numeroasele sale misiuni spatiale: Vosjod 2, Salyut 1 si 4, Soyuz 11 si "Apollo19-Soyuz" survenita un an inainte; tot Leonov a fost si director al "Yuri Gagarin Cosmonaut Training Center" si consultant al filmului "2001- Odissea Spatiala".

Nava extraterestra de pe Luna

In timpul fantomaticei misiuni Apollo 20, initiata pe 16 august 1976, s-ar fi efectuat **analize amanuntite in interiorul unei navete extraterestre descoperita in craterul lunar Iszak D. Aici ar fi fost gasit si cadavrul congelat al unei extraterestre, botezata "Mona Lisa"**, cu trasaturi asemanatoare unei asiatice. De fapt, dupa cum a declarat insusi Rutledge, ar fi fost vorba despre doi piloti ai navei extraterestre, dar din cauza problemelor de spatiu de pe Apollo-Soyuz, astronautii ar fi hotarat sa nu ia cu ei pe Pamant decat unul.

Cum se intampla de obicei in asemenea cazuri, in urma unei presupuse scurgeri de informatii, un video a inceput sa circule pe internet (pe youtube exista, in prezent, numeroase clipuri despre misiunea secreta).

Prezenta vehiculului ar fi confirmata de imaginile publicate in atlasurile de fotografii lunare, de exemplu in detaliul fotografiei NASA AS15-P-9625, in care **astronava extraterestra ar fi o forma alba alungita**, tubulara, situata in centrul pozei.

(Click pe poza pentru a mari)

Fotografia originala NASA, din cadrul misiunii Apollo 15 - foto sus, reconstructia posibilei nave extraterestre - jos

Chiar si numai acest aspect ar trebui sa-i puna pe oameni pe ganduri cu privire la plauzibilitatea povestii: daca existenta unui vehicul extraterestru pe Luna era atat de secreta incat sa motiveze chiar o misiune comuna ruso-americana, se pune intrebarea cum se face ca a fost lasata sa apara in toata "splendoarea", in fotografii. Si avand in vedere ca acest gen de fotografii erau disponibile la acea epoca doar in masura in care NASA sau Uniunea Sovietica le faceau publice, **cum de nu au fost "aranjate" inainte, astfel incat sa nu dezvaluie "marele secret"?**

Ca sa nu mai vorbim de faptul ca pe-atunci oamenirea se afla in plin razboi rece, iar misiunea americano-sovietica ar fi fost un demers extrem de improbabil, in conditiile in care tocmai atunci s-a inregistrat un apogeu aproape paranoic al conflictului tacut dintre cele doua superputeri. Desigur, s-a spus ca tocmai importanta misiunii ar fi favorizat un "dezghet temporar si sectorial" in raporturile dintre cele doua tari.

Misiunea mortilor vii

Sunt filmuletele de pe youtube autentice sau false? Greu de spus. **Artefactele extraterestre ar fi fost, asadar, descoperite de astronauti pe partea intunecata a Lunii.** Trupul femeii extraterestre nu prezinta urme de descompunere, chiar avand vechimea de cine stie cate mii de ani, si acest lucru este destul de straniu daca tinem cont ca Luna nu are atmosfera, iar diferentele de temperatura intre zi si noapte de pe astru sunt extrem de relevante: noaptea, pe suprafata satelitului se inregistreaza o temperatura de -233°C, iar ziua de +123°C.

De neinteles cum s-ar fi putut mentine integru un corp la asemenea temperaturi, dar tot adevarat este si ca in momentul presupusei descoperiri **"cadavrul" se gasea intr-un crater intunecat si in interiorul unei astronave, care ar fi putut sa-l mentina la o temperatura constanta.** Apoi, de ce nu, daca tot ne lasam imaginatia sa zboare, s-ar fi putut afla chiar intr-o instalatie criogenica inca in functiune (o astfel de instalatie pe baza de energie nucleara ar fi in masura sa produca energie timp de milenii).

Iata cum suna versiunea lui William Rutledge: "**Mona Lisa - numele pe care i l-am dat extraterestrei, era o fiinta humanoida, femeie, inaltimea 1,65 cm, cu par si sase degete.** Functia: pilot; fara haine, am fost nevoiti sa taiem doua cabluri legate de nas. Aglutinari de sange sau lichide biologice erau ca si congelate, dar iesite din gura, nas, ochi si alte parti ale corpului. Unele parti ale corpului erau in conditii bune. Parul era intact si pielea era acoperita de un strat subtire de protectie transparent. Cum am declarat la misiunea de control, extraterestra nu parea moarta, dar nici vie. Prefer sa povestesc toata istoria cand si alte video-uri vor fi online. Aceasta experienta a fost filmata in LM (Lunar Module). Am mai gasit si un al doilea corp, distrus, am dus capul la bord. Culoarea pielii era de un gri-albastrui, un albastru pastel, avea o centura in jurul capului. <Cabina de pilotaj> era formata din lungi tuburi hexagonale".

In sustinerea tuturor expertilor si cercetatorilor care cred in veridicitatea cazului exista anumite **dovezi pe care hackerul Gary McKinnon le-ar fi gasit in baza de date a NASA**. Ele ar proba existenta extraterestrilor si o presupusa legatura a acestora cu guvernul american, dar singurul lucru sigur este ca l-au costat pe McKinnon condamnarea la inchisoare (daca NASA nu ar fi avut nimic de ascuns, de ce atata inversunare impotriva amaratului de McKinnon?, s-au intrebat unii). Hackerul din Glasgow, acuzat de "cel mai mare atac informatic asupra unor computere militare din toate timpurile" inca nu a fost extradat in SUA. McKinnon a hack-uit 97 de computere ale NASA, US Army, US Navy, Departamentul de Aparare si US Air Force, intre februarie 2001 si martie 2002, pretinzand ca a cautat dovezi ale musamalizarii cazurilor OZN si tehnologii secrete tinute ascunse de americani.

Cum poate fi demontata teoria conspiratiei?

Dincolo de eventualul impact emotional al imaginilor asupra celor impresionabili, la o analiza atenta, reiese cat se poate de clar ca povestea este are toate sansele sa fie un fals. La aceasta concluzie au ajuns chiar niste entuziasti ai fenomenului OZN, **un grup de ufologi italieni care pretind ca l-au demascat pe Rudlege, in urma unei anchete realizate sub egida CUN (Centrul Ufologic National din Italia).**

Una dintre principale obiectii este **absurditatea ideii ca poate fi lansata o racheta de 100 m din California fara ca nimeni s-o vada** decoland si fara ca astronomii din toata lumea s-o repereze pe parcursul traseului catre Luna, cum s-a intamplat in cazul tuturor celorlalte misiuni Apollo.

La ancheta CUN se adauga totusi si consideratiile postate pe site-ul Forgetomori.com, unde sunt indicate urmele care au dus la identificarea unui artist plastic francez, Thierry Speth ca autor al filmelor, si unde se dezvaluie trucul: imaginile au fost produse cu efecte speciale.

Pe un plan mai tehnic, Forgetomori mai noteaza si ca lansarea unei navete spre Luna de la Vandenberg, pe coasta de vest a Statelor Unite si nu de la Cape Canaveral, pe coasta de est, ar fi implicat o modificare drastica a planului de zbor standard al rachetelor Saturn V. Si anume:

- Lansata in directia est, gigantica racheta care propulsa naveta ar fi cazut pe solul Statelor Unite in loc sa cada in Atlantic, ca de obicei.

- O lansare in directia vest, adica deasupra Pacificului ar fi implicat un enorm "handicap": rachetele orbitale sunt lansate intotdeauna pe directia vest intrucat astfel se profita de viteza de rotatie a Pamantului, care la Cape Canaveral este de circa 1470 km/h. Acest lucru inseamna ca o racheta care trebuie sa atinga viteza orbitala de 28.000 km/h si este lansata catre est nu trebuie sa accelereze de la 0 la 28.000 km/h, ci de la 1.470 la 28.000 km/h: adica o accelerare de 26.530 km/h.

- Lansarea vectorului in directie opusa, catre Pacific, ar fi presupus o lupta cu viteza de rotatie terestra: racheta ar fi pornit cam "in marsarier", cu o "penalizare" de 1.470 km/h, din cauza careia ar fi trebuit sa accelereze cu 29.470 km/h, cu un consum de carburant foarte mare.

In concluzie, informatiile furnizate de William Rutledge, astazi in varsta de 76 de ani, stabilit in Africa, sunt imposibil de crezut. Nu exista dovezi sau verificari directe de niciun fel.

10 incidente OZN care sfideaza orice explicatie

Sondajele de opinie efectuate in mai toate tarile lumii arata ca aproximativ jumatate din populatia globului crede in existenta OZN-urilor, si asta in timp ce un procent de 5% dintre persoanele intervievate a avut parte de o intalnire de gradul III. Evident, multe dintre aparitiile OZN s-au dovedit, de-a lungul timpului, simple fenomene naturale, produse de om sau falsuri. Si totusi, exista inca o categorie de fenomene care sfideaza, practic, orice explicatie logica, si sunt atat de frapante incat au devenit parte a folclorului urban. In cele ce urmeaza va vom prezenta si noi 10 dintre cele mai cunoscute astfel de fenomene a caror autenticitate este mai presus de orice banuiala.

10. OZN-ul din Vestul Salbatic - 1896

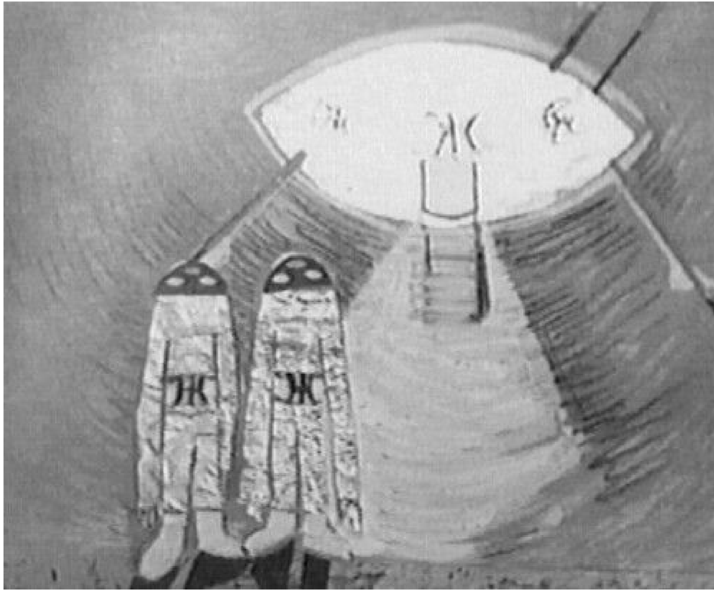
Nu multi stiu faptul ca **primele rapoarte documentate cu privire la aparitia OZN-urilor dateaza de cel putin un secol.** Prima relatare de acest gen vine din anul 1896 si, din cate se pare, bizarul eveniment s-a manifestat cateva luni bune inainte sa dispara definitiv. Totul a inceput in California, in noiembrie 1896, cu o lumina neidentificata pe care sute de persoane au observat-o pe cer si care se deplasa lent, impotriva vantului, atat ziua cat si noaptea. O saptamana mai tarziu, acelasi fenomen a fost semnalat si in San Francisco, iar pana in luna decembrie a aceluiasi an, sute de rapoarte cu privire la aparitia aceleiasi lumini de origine necunoscuta, care se indrepta dinspre Pacific catre continentul american, au fost inregistrate de autoritatile vremii.

Au urmat doua luni in care niciun obiect zburator neidentificat nu a mai fost semnalat, si asta pana in luna martie a anului 1897, atunci cand **un obiect in forma unei tigari a fost din nou observat pe aproape toata suprafata Statelor Unite ale Americii, din Nebraska pana in Michigan si din Minnesota pana in Texas**. Se estimeaza ca de-a lungul celor cateva luni au fost inregistrate cateva mii de rapoarte ale martorilor oculari si totusi, nici pana astazi, nu s-a gasit o explicatie plauzibila a acelor fenomene. Scepticii au incercat sa aduca in discutie posibilitatea unei isterii in masa, sau chiar a unui prototip de avion terestru, creat cu ani buni inaintea celui al fratilor Wright, dar aceste ipoteze par chiar mai fanteziste decat cea care sustine prezenta unui OZN veritabil.

9. Voronezh, Rusia - 1989

Povestea extraterestrilor care au aterizat in parcul din centrul orasul rusesc Voronezh ar putea sa para o stire de senzatie. In fond, a si fost una, mai ales ca toate agentiile de presa ale lumii au preluat informatia de la ITAR TASS, expunand pe larg subiectul in mass-media acelor ani. Insa faptul ca **au existat zeci de martori la acest fenomen** cel putin bizar si, mai ales, ca secretomania autoritatilor de la Moscova a fost rupta tocmai de un atare eveniment, ridica orice umbra de indoiala de deasupra cazului de la Voronezh. Conform versiunii publicate de agentia ITAR TASS, **un obiect zburator neidentificat a aterizat in parcul central din orasul Voronezh, in data de 27 septembrie 1989**, in jurul orei 18:30. Persoanele care au asistat la eveniment au declarat ca inainte ca nava sa fie vizibila, pe cer a aparut o lumina pala, iar culoarea acesteia s-a intensificat, capatand nuante de rosu in momentul in care s-a apropiat de pamant.

Multimea s-a strans imediat in jurul obiectului care tocmai aterizase, la timp pentru a fi martora aparitiei unor**fiinte foarte inalte, cu costume argintii si cizme in culoarea bronzului.** Se pare ca in acel moment, un baietel a tipat de frica, dar a fost suficient ca atentia fiintelor extraterestre sa se indrepte catre el pentru a ingheta de frica. Toata lumea a inceput sa se agite, iar tipetele de panica si busculada creata au dus la disparitia rapida a humanoizilor. Intre aparitia navei si decolarea ei brusca nu trecusera mai mult de 5 minute.

Genrikh Silanov, seful Laboratorului Geofizic din Voronezh a declarat pentru ITAR TASS ca **in urma cercetarilor intreprinse la fata locului, au fost descoperite, in locul in care a aterizat nava, mai multe cavitati precum si doua bucati de roca**. Materia a fost transportata de urgenta la laboratoarele de la Moscova pentru a fi analizata. La prima vedere, rocile pareau niste bucati de gresie de culoare rosie. Silanov avea sa anunte, intr-o emisiune televizata, ca urmeaza sa fie efectuat un al doilea set de teste inainte de a trage concluzii pripite. Acela a fost si momentul in care s-a pomenit pentru ultima data despre fenomenul de la Voronezh. Ceea ce a urmat tine numai si numai de speculatiile nascute pe marginea acestui caz.

8. Roswell - 1947

Evenimentul de la Roswell, 1947, este considerat si astazi drept **cea mai ampla si mai controversata intalnire de gradul III din toate timpurile**. Practic, cu acest caz a inceput era febrei cautarii omuletilor verzi, sau gri dupa caz, si a OZN-urilor. Tot cu acest eveniment au intrat in cultura populara termeni mai putint cunoscuti pana in acel moment: **Aria 51, conspiratia OZN-urilor, oamenii in negru** s.a.m.d. Ce s-a intamplat atunci? **La 7 iulie 1947, armata americana ar fi recuperat epava unui OZN care s-ar fi prabusit langa oraselul Roswell din New Mexico**. Si in acest caz, un numar impresionant de persoane - peste 100 - afirma ca ar fi vazut fie OZN-ul, fie epava acestuia.

Mai mult de atat, conspirationistii speculeaza ca **americanii ar fi recuperat cadavrul unui extraterestru**(sau chiar un extraterestru in viata). Explicatia oficiala - cum ca s-ar fi prabusit un balon meteorologic - nu a multumit pe nimeni. **De atunci, numarul celor care afirma ca au vazut OZN-uri a explodat**, iuresul dezvaluirilor, controverselor si cercetarilor stiintifice si pseudo-stiintifice devenind un fenomen in masa, la scara planetara. Documentele oficiale, declasificate in anul 1995, sustin ca mitul OZN-ului prabusit a fost creat tocmai de armata americana pentru a ascunde adevaratul scop al operatiunii denumita Mogul.

In realitate, ar fi fost vorba de un proiect secret prin care baloane de inalta altitudine ar fi fost lansate de SUA pentru a recepta urme ale testelor nucleare sovietice in atmosfera superioara, iar ceea ce s-a prabusit la Roswell nu era decat un astfel de balon. Din pacate pentru declasificatorii dosarului, nu mai erau prea multe persoane care sa creada in aceasta (oare a cata?) poveste a armatei americane.

7. Incidentul de la Teheran - 1976

Pana in anul 1976, scepticii fenomenului OZN aveau un argument forte, acela ca **OZN-urile nu apar pe aparatele radar**, de aceea ele ar fi tinut mai mult de legendele urbane si de o bogata imaginatie a celor care sustineau ca le-au vazut. In acel an, insa, totul s-a schimbat. Mai precis, la 19 septembrie 1976, an in care Iranul era inca un aliat de nadejde al SUA, **mai multe avioane de lupta au fost ridicate de la sol in regim de urgenta pentru a intercepta o flota de obiecte zburatoare neidentificate** ce fusese observata deasupra Teheranului de absolut toate statiile radar din zona. Ceea ce a urmat a ramas pana astazi fara o explicatie plauzibila.

Pilotii de vanatoare iranieni au incercat sa se apropie de flota OZN, fara succes insa, toti pilotii sustinand ca**aparatura de zbor se defecteaza inexplicabil in momentul in care se incearca interceptarea misterioaselor**

masinarii zburatoare. Mai mult, sistemul de zbor al unuia dintre avioanele de vanatoare s-a oprit complet in momentul in care pilotul s-a apropiat prea mult de unul dintre OZN-uri. Incidentul este privit ca primul eveniment de acest gen, eveniment in care o flota OZN a fost detectata de radare si, mai mult, chiar de satelitul militar DSP-1. Atunci cand scepticii au incercat sa explice fenomenul, sustinand ca pilotii au urmarit, pur si simplu, lumina venita de la planeta Jupiter, ei a fost intampinati cu rasete din partea auditoriului.

6. Flota stelara din Belgia - 1990

Un incident similar cu cel de la Teheran, din anul 1976, s-a petrecut relativ recent, in Belgia, acolo unde**implicate in urmarirea OZN-urilor au fost mai multe avioane de vanatoare NATO**. Totul a inceput in dupa-amiaza de 30 martie, 1990, atunci cand atat radarele civile de pe aeroporturile belgiene cat si cele militare au semnalat prezenta unei escadrile de obiecte zburatoare neidentificate, de forma triunghiulara.

Nu numai ca avioanele NATO au fost depasite net de viteza OZN-urilor, dar martorii oculari sustin ca acestea erau capabile de manevre care ar fi ucis orice pilot uman. Diferenta dintre incidentul de la Teheran si cel din Belgia este aceea ca in cazul celui de al doilea exista sute de martori oculari si chiar fotografii ale bizarelor aparate de zbor, ceea ce face din acest eveniment unul dintre cele mai bine documentate cazuri de acest gen din istorie.

5. Zborul JAL 1628, Japonia -1986

La data de 16 noiembrie 1986, **un avion de pasageri apartinand Japan Air Lines, mai precis zborul 1628, a anutat turnului de control faptul ca in imediata sa apropiere a aparut un obiect zburator neidentificat** de dimensiuni de-a dreptul uriase. Pilotii au relatat ca obiectul, care a zburat paralel cu avionul pentru aproape 50 de minute, avea dimensiuni de peste 3 ori mai mari decat cele ale unui portavion. In plus, marturia pilotilor este dincolo de orice banuiala, mai ales ca absolut toti pasagerii zborului au sustinut aceeasi declaratie.

Dupa ce a insotit aproape o ora avionul japonez, OZN-ul a disparut deasupra Alaskai, nu inainte de a fi reperat atat de radarele japoneze cat si de cele americane, civile si militare. Faptul ca membrii echipajului si multi dintre pasagerii acelui zbor au ales sa vorbeasca in public, fara rezerve, despre bizarul incident, face fenomenul sa para cu atat mai veridic si mai greu de explicat.

4. Incidentul Mantell - 1948, prima victima umana in contact cu un OZN

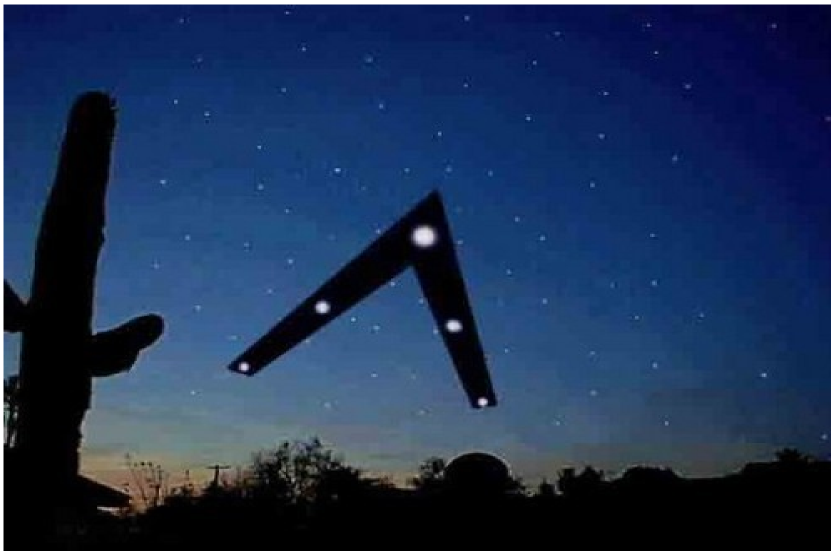
A fost, cu siguranta, incidentul care a schimbat perceptia publicului avid de povestiri OZN fata de intentiile posibililor vizitatori din spatiul extraterestru. Daca pana in acel moment, oamenii vedeau in "omuletii verzi" de pe alte plante niste prieteni simpatici, **dupa incidentul Mantell au inceput sa ia nastere scenariile cu privire la intentiile ostile ale extraterestrilor.** Ce s-a intamplat, mai exact? In data de 7 ianuarie 1948, capitanul Garzii Nationale Aeriene, Thomas F. Mantell, a anuntat prin radio ca in fata avionului sau a aparut un obiect zburator neidentificat, de forma unui disc argintiu, care se misca cu o viteza ametitoare, si ca va porni in urmarirea acestuia.

Lipsit de oxigen, zburand la o altitudine foarte mare, Mantell ar fi lesinat, au sustinut oficiali ai armatei, moment urmat de prabusirea avionului si moartea pilotului. Informatiile obtinute atunci de la armata americana nu aduc prea mult in discutie originile OZN-ului urmarit de Mantell, in schimb, sustin ca zelul pilotului si optiunea sa de a nu respecta normele de siguranta ale zborului au fost cele care i-au pecetluit soarta. Cel mai probabil, au sustinut aceiasi oficiali, Mantell a urmarit un balon meteorologic.

3. Luminile din Pheonix - 1997

Probabil unul dintre cele mai recente si mai faimoase **incidente OZN** este cel care a avut loc in Pheonix, Arizona, in anul 1997. Ceea ce face incidentul cu atat mai spectaculos este numarul urias de martori (printre acestia aflandu-se chiar guvernatorul statului Arizona) care a asistat la neobisnuitul spectacol de lumini care a durat aproape trei ore. Martorii afirma ca au putut vedea clar mai multe lumini care se deplasau tacut dintr-o parte in alta, precum si o uriasa silueta triunghiulara a ceea ce parea **un OZN de dimensiuni gigantice.**

Scepticii s-au grabit sa afirme ca, mai mult ca sigur, **a fost vorba de un experiment militar**, varianta adoptata ulterior si de armata americana. Disputa a ramas, insa, una apriga in jurul evenimentului din acea seara de 13 martie 1997, cu atat mai mult cu cat "experimentul" nu s-a produs decat o singura data, lasand loc speculatiilor din toate partile.

2. OZN-urile din China - 2010

De aceasta data nu este vorba de un singur incident ci de **o intreaga serie de aparitii bizare care au reusit sa starneasca panica atat in randul chinezilor cat si a oamenilor de pretutindeni.** Aparitiile au inceput in luna iulie a acestui an si au continuat pana in luna septembrie, ambsolut toate incidentele avand loc in fata a sute sau mii de martori.

La 11 septembrie, Aeroportul Batou din Mongolia Interioara a fost inchis pentru aproape o ora din cauza obiectului zburator care a perturbat traficul in vazul a sute de martori.

Cu doar 5 zile inainte, la 6 septembrie, in orasul Haining din provincia Zhejiang, reporterii televiziunii nationale au reusit sa surprinda pe pelicula, pentru aproape 40 de minute, un OZN mult mai mare si mai stralucitor decat stelele din jurul sau. M**ai mult, OZN-ul isi putea schimba forma si era inconjurat de luminite.**

La 7 iulie, Aeroportul International Xiaoshan din Hangzhou a fost inchis si peste 20 de zboruri amanate din cauza unei uriase sfere stralucitoare care a aparut brusc pe cer si asta in timp ce la 15 iulie, in jurul orei 8 PM, in parcul central din Chongqing din sud-vestul Chinei, un obiect de forma unui diamant a zburat timp de o ora deasupra parcului, si asta in vazul a zeci sau sute de martori. Pana in prezent, nimeni nu a oferit vreo explicatie cu privire la aparitia acestor fenomene.

1. Inaltimea 611, URSS - 1986

Incidentul din 29 ianuarie 1986 este, probabil, la fel de cunoscut in lumea ufologilor ca si cazul Roswell din SUA, si a avut loc in apropierea orasului Dalnegorsk din Extremul Orient rus. Numerosi martori sustin ca in jurul orei 20:00 au observat **un urias disc luminos, de culoare rosie si cu dimensiuni apropiate de cele ale discului Lunii,** disc ce parea sa zboare paralel cu solul, la o altitudine de maxim 700-800 de metri, fara a emite, insa, vreun sunet. La scurt timp de la aparitia sa, obiectul a inceput sa coboare vertiginos, pana s-a prabusit intr-o baie de lumina care a durat circa o ora dupa prabusirea bizarului OZN.

La trei zile dupa producerea incidentului, **o echipa de ufologi, condusa de Valeri Dvuzhilny, s-a deplasat la locul cu pricina, acolo unde a anuntat ca a descoperit un peisaj de-a dreptul selenar.** Solul parea ca fusese supus unei temperaturi uriase pe o suprafata de 2x2 metri, rocile erau inegrite iar ramasitele carbonizate ale unui copac erau vizibile in imediata apropiere. Analizele la fata locului au scos la iveala mai multe particule cristalizate, identice cu cele descoperite in situl de la Tunguska, precum si importante cantitati de zinc, bismut, siliciu si alte elemente chimice rare (circa 13 kilograme de probe au fost ridicate de la fata locului).

Un alt element descoperit in cantitate mare a fost aurul, si asta in conditiile in care nu exista mine de aur in apropiere de Dalnegorsk. Atunci cand au incercat sa afle compozitia chimica a particulelor cristalizate, oamenii de stiinta rusi au observat ca acestea nu se dizolva in acizi sau in solventi organici si sunt rezistente chiar si in fata unor temperaturi extrem de ridicate.

Ulterior, lumini similare celei din seara de 29 ianuarie au fost semnalate pana in anul 1987, fara insa a mai exista relatari despre vreo alta prabusire.

Raportul Ummo si Secretele Vaticanului

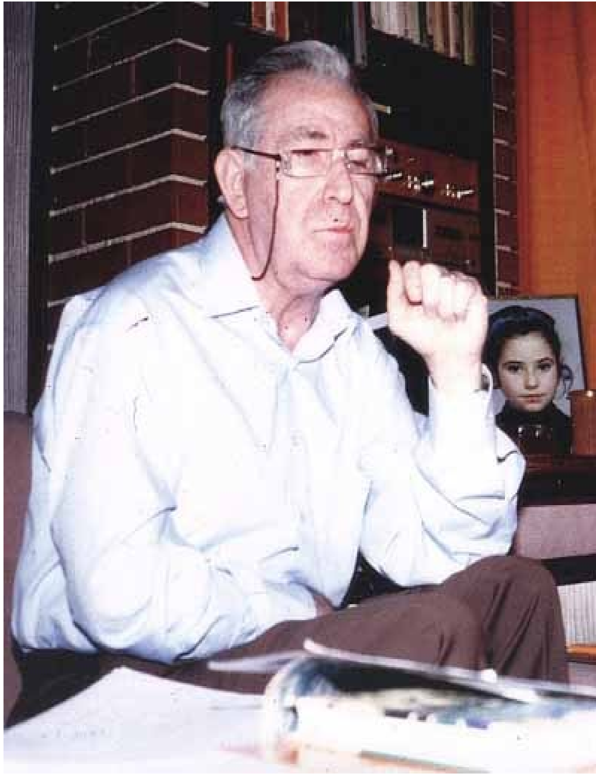

Faptul ca Vaticanul detine in misterioasele si ermeticele sale biblioteci o serie de documente care, daca ar fi dezvaluite, ar schimba istoria oamenii, a devenit deja un laitmotiv. In aceste conditii, o poveste despre o rasa de extraterestri de pe planeta UMMO care ar trai printre noi si ar fi intocmit un raport care ne vizeaza direct, document cunoscut de Papa, nu ar trebui, sa ne mire prea mult. Restul este o poveste reala cu multa paranoia, experimente pe oameni, ciorba lunga dupa retete New Age, minciuni si fabulatii demne de orice regizor de mana a doua de la Hollywood.

Hotarat lucru, nu exista in panoplia cazurilor care implica OZN-uri si omuleti verzi niciun subiect atat de "grav" precum experimentul-inselatorie cunoscut sub diverse denumiri, intre care cele de "Planeta UMMO si "Raportul UMMO" sunt cele mai cunoscute. Fascinanta si seducatoare ipoteza a fiintelor din Ummo se ridicase le nivel de nebunie nationala, marea majoritate a locuitorilor din doua mari tari si civilizatii europene, repectiv Franta si Spania, ajungand sa creada cu tarie ca vor fi martorii intalnirilor directe cu "Inalta Civilizatie Ummita". Pe scurt, povestea UMMO pare la prima vedere un amestec de Star Trek cu Codul lui DaVinci. Varianta de cartier...

Un exercitiu scapat de sub control

Pe undeva pe la mijlocul deceniului 1950-1960, un psihiatru spaniol, pe numele sau Jose Luis Jordan Pena, elaborase o teorie cum ca paranoia era un fenomen mult mai raspandit in randul populatiei, decat admiteau alti psihiatri. **Psihiatrul spaniol era convins ca tot noianul de superstitii inerent civilizatiei umane, credintele in astrologie, spiritism, farfurii zburatoare, demoni, ingeri si spiridusi nu sunt altceva decat dovezi ale paranoiei. Astfel, pe baza acestei supozitii, Jordan Pena mergea atat de departe incat sustinea ca numai putin de 79% din populatia umana este de-a dreptul paranoica.** Etichetat drept excentric, extremist si "ciudat" de catre insasi colegii sai de breasla, Jordan Pena se decide intr-o buna zi sa demonstreze cu varf si indesat cat de prosti, creduli si usor de manipulat sunt cei 79% de oameni din randul societatii din care faceau cu totii parte.

In acest scop, cercetatorul spaniol pune la cale o escrocherie de proportii, care ajunge in timp sa declanseze paranoia pana si in randul celor mai sceptici si rationali oameni de stiinta. In mod evident, nici macar Jordan Pena nu a avut cum sa anticipeze efectul de bulgare de zapada declansat de experimentul sau... **Gluma sa serioasa avea sa dea nastere pana si unei noi religii, intitulata "ummoism", cercetatori reputati de talia si prestigiul lui Jaques Valee fiind nevoiti sa declare ca documentele UMMO pot fi considerate o analogie reala a operei lui Jorge Luis Borges "Tlon, Uqbar, Orbis Tertius".**

Pena si-a pus planul in aplicare prin lansarea unui zvon fals referitor la aterizarea unui OZN in Aluche, o suburbie rau famata a Madridului. Pentru a spori confuzia in randul unei populatii deja isterizata de temerile unei invazii din spatiu, psihiatrul spaniol a adus in fata autoritatilor si presei niste mostre de polivinil fluorid, un material plastic foarte banal (astazi cunoscut sub numele de TEDLAR, fiind produs si manufacturat de catre concernul E. du Pont de Nemours special pentru programele spatiale ale NASA), dar care pe atunci era cu desavarsire necunoscut in Spania. **Constiincios fata de planul sau, Jordan Pena le-a declarat spaniolilor stupefiati ca materialul necunosut este fara doar si poate de origine extraterestra, nu seamana cu nimic facut de om si a fost gasit de el personal pe locul aterizarii OZN-ului imaginar.** Avand terenul deja pregatit, psihiatrul nu mai poate de

inapoi si lanseaza o adevarata epopee a ummitilor, fiinte extraterestre care descindeau de pe planeta UMMO. Nu era decat inceputul...

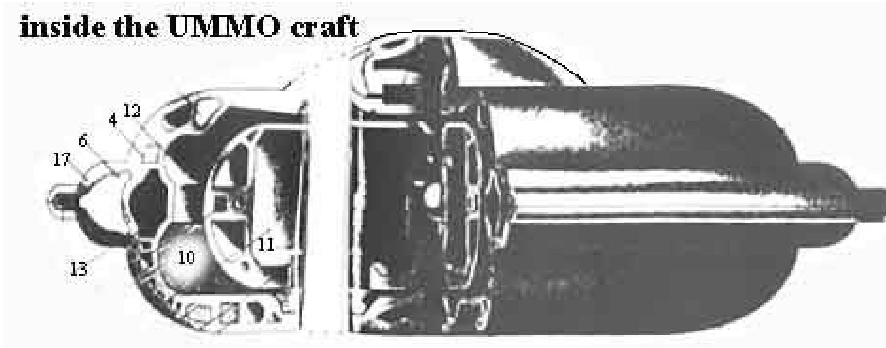
Corespondente cu extraterestri...

Nebunia a continuat prin crearea unei adevarate ideologii bazate chipurile pe o corespondenta dintre extraterestrii ummiti si excentricul psihiatru spaniol. Scrisorile, grupate mai tarziu in faimosul Dosar UMMO, contineau o serie de informatii mestesugite de catre Jordan Pena (care isi descoperise astfel fara voia sa un nebanuit talent literar), care abundau in date despre societatea, organizarea si credintele fiintelor din Ummo. Scrisorile buclucase erau redactate anonim, scrise de mana si trimise mai departe la destinatii ilustre: catre diversi cercetatori, filozofi si oameni de stiinta, plus redactiile principalelor cotidiene din Spania. **O parte considerabila a doctrinei UMMO a fost alcatuita de catre Fernando Sesma Manzano, un invatator de scoala primara care, in timpul liber, facea pe jurnalistul pasionat pentru o suma modica de bani. Manzano era printre altele si directorul "Asociatiei Prietenilor Vizitatorilor Spatiali", o adunatura de ocultisti, scriitori de duzina si hippyoti care se intalneau saptamanal intr-o cafenea din Madrid, unde se lansau in discutii si supozitii fara sfarsit la adresa existentei civilizatiilor extraterestre.** Nebunia atingea incet-incet proportii telenovelistice... Intr-unul dintre mesajele sale, Fernando Sesma anunta publicul spaniol ca a fost, in sfarsit, sunat la telefon pentru prima si ultima oara de catre o fiinta ummita care i-a transmis ca:

"Este dorinta noastra de a-i informa pe pamanteni despre originea noastra, precum si intentiile pe care le avem cu privire la voi. Noi venim de pe UMMO, o planeta care orbiteaza in jurul stelei IUMMA, pe care voi pamantenii o cunoasteti sub numele de Wolf 424. Diferentele de civilizatie intre voi si noi sunt atat de mari incat le consideram de-a dreptul indescriptibile". **Interlocutorul imaginar al lui Sesma, era un extraterestru ummit pe nume DEI 98, fiul (evident) al lui D97... Acesta i-a dezvaluit spaniolului ca UMMO a avut propriile perioade de conflicte absurde si sangeroase, similare intrucatva cu cele de pe Terra.** Mai ales in timpul in care ummita NA 457, fiica ummitei NA 312, exploata tiranic toata suflarea vie de pe planeta. Epopeea si religia ummita pareau cumva desprinse dintr-un scenariu repezit, dar, cu toate acestea nu au dat nimic de banuit maselor de oameni care vroiau cu tot dinandinsul sa creada in extraterestri.

Tiranica regina NA 457 ar fi denaturat esenta religiei ummite, iar masurile ei au periclitat insasi rasa din care facea parte. Intregul concept de divinitate (WOA in limbajul ummit), a fost inlocuit cu un nou cult in care NA 457, era figura centrala care isi domina telepatic milioanele de supusi. **Regimul dictatorial al femelei ummite a durat pana la moartea sa, dupa care tronul a fost ocupat de propria fiica, WIE 1, o conducatoare malefica care a ucis peste 4 milioane de ummiti. WIE 1 a aruncat planeta UMMO intr-o perioada neagra in care au fost distruse inclusiv bazele de date, bibilotecile si centralele nucleare.** In randul ummitilor a fost incurajat interesul pentru stiinta in detrimentul telepatiei si filozofiei. Cand oprimarea extraterestrilor era la apogeu, a aparut, cum altfel, un Mesia ummit, denumit UMMOWOA (Profetul Mantuitor al UMMO) care, in stilul clasic al oricarui reformator religios, a propovaduit enoriasilor cu antene si ochi fosforescenti, existenta unui Singur Dumnezeu Adevarat. Suna cumva cunoscut?

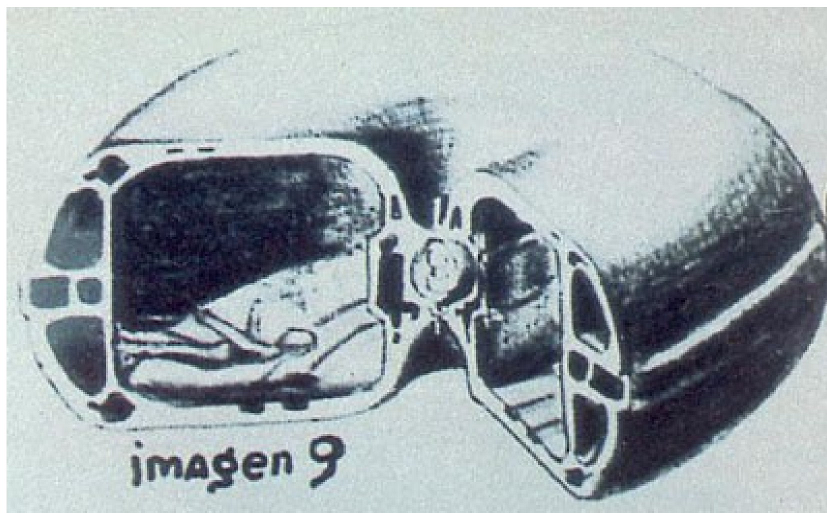

Nebunia trecuse insa de granitele Spaniei. Mass media din Franta si Italia publica avida orice relatare din saga inchipuita a extraterestrilor care, in inteligenta lor superioara, binevoisera sa se indure de pamanteni si sa le impartasesca din istoria si cunostintele lor... Mii de oameni cu formatii diverse, de la intelectuali la agricultori discutau doar despre UMMO si toata nebunia publicata anonim de catre un psihiatru spaniol care se lua singur de par vazand la ce se ajunsese.

Cum putea sa lipseasca Vaticanul?

Povestile continuau sa curga nestingherit, cei doi spanioli nestiind ce anume sa mai inventeze. De fapt, intre timp incepusera sa apara bani frumosi de pe urma ciudatului experiment scapat de sub control. Se formase deja un public nisa care cumpara avid orice carte, revista sau ziar care relata ceva legat de subiectul UMMO. Credeati

cumva ca lumea stiintifica, sceptica, analitica si rationala prin definitie avea cumva sa fie ocolita de nebunia UMMO? Nici pe departe. Savanti respectabili precum Juan Dominguez si Jean-Pierre Petit au avut ore in sir de dezbateri si discutii pe canalele televiziunilor. **In cele din urma, cei doi au cazut de acord asupra tuturor disensiunilor si s-au erijat in promotori si aparatori ai subiectului UMMO in randul celorlalti oameni de stiinta. Jean-Pierre Petit, in mod particular, se declara captivat de conceptul (WAAM-WAAM), adica "pluricosmosul" sau "multiversul" care este insasi crezul suprem al filozofiei ummite.**

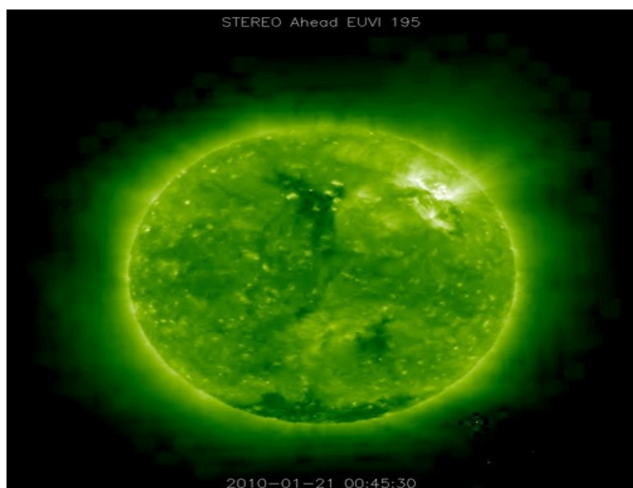

Intre timp, credintele atractive in extraterestri cu forma umanoida, care veneau dintr-o lume superioara, gasisera un teren deosebit de fertil. Mitologia ummita ajunsese de la un experiment in gluma la un adevarat fenomen social care nu doar ca ajunsese sa contamineze masele de oameni, dar isi gasea noi si noi adepti inclusiv in randul oamenilor de stiinta. Speriat de consecintele gestului sau, si intrat deja in colimatorul serviciilor secrete spaniole, **psihiatrul Jordan Pena a incercat sa toarne apa pe foc, aparand spasit la toate televiziunile si declarand ca el a fost in spatele experimentului UMMO, si totul era un imens bluf care nu avea la baza nimic real. Degeaba. Nu l-a luat nimeni in serios, ba unii l-au crezut fie nebun cu acte in regula, fie un profitor ordinar care vroia sa se alega cu ceva sume de bani in urma lansarii unui scandal menit sa discrediteze, chipurile, cel mai important moment din istoria umanitatii.**..Anume mult asteptata intalnire cu o civilizatie extraterestra, musai superioara, care urma sa ne izbaveasca de toate razboaiele, tensiunile si problemele pe care ni le-am creat singuri in ignonanta noastra lacoma tipica pentru o specie inferioara...

Psihiatrul nu a avut incotro si a acceptat ca bulgarele de zapada se transformase in timp intr-un colos care distrugea vieti si destine. Rapoartele politiei relatau despre copii ale "Dosarului UMMO" care erau raspandite de proaspeti zeloti in toata lumea, in special in tarile vorbitoare de limba spaniola din America de Sud. Drama crescuse pana atinsese proportii planetare.Se nascuse chiar o religie care are adepti si in zilele noastre... Limita dintre etica si respectul acordat fiintei umane fusese demult trecuta, iar regretele, sincere de altfel, ale psihiatrului spaniol, nu mai aveau cum sa remedieze situatia. Nebunia ajunsese pana si la Vatican, o parte a cardinalilor ajungand sa creada ca am fost cu adevarat contactati de extraterestri, iar Curia Papala trebuia neaparat sa lanseze o campanie urgenta de crestinare (neaparat in cultul romano-catolic), al paganilor de pe planeta UMMO...

Au aparut la scena deschisa si amatorii de profetii apocaliptice care au scris la repezeala zeci de carti in care se sustinea sus si tare ca extraterestii ummiti au intocmit un raport secret in care dezvaluie multe secrete care ar putea schimba lumea din temelii daca vor fi vreodata publicate. Evident, raport care este cunoscut doar de Papa... Au trebuit sa treaca peste 35 de ani de la lansarea experimentului, pana cand o parte a cercetatorilor spanioli sa se dumireasca in privinta adevarului din spatele experimentului UMMO. Recent, periodicul "El Ojo Critico", organ de presa al unor cercetatori spanioli ai fenomenului OZN, a publicat intreaga poveste in paginile sale de-alungul mai multor episoade care, din nefericire, spun multe despre inteligenta la nivel colectiv a reprezentantilor speciei Homo sapiens sapiens.La urma urmei este vorba de trei generatii de oameni care au crezut cu tarie in nebunia lansata de Jordan Pena.

Celebrul jurnalist de televiziune spaniol Manuel Carballal, ajutat de prestigiosii ufologi Carles Berce, Jose J. Montejo si Javier Sierra, au fost primii oameni care au descoperit si dat in vileag toata tarasenia lui Jose Luis Jordan Pena. Astazi, Trinidad Pastrana si Mercedes Carrasco, doua ocultiste din Madrid, sustin ca fiecare este "adevaratul canal de comunicare" prin care blanzii si inteleptii extraterestri ummiti continua sa ne dea sfaturi si sa ne lumineze evolutia ca specie. **Daca in Europa febra UMMO a apus in sfarsit, nemaiexistand decat o mana de nostalgici care s-au grupat pe portalul de socializare Facebook, unde au o pagina dedicata, peste ocean nebunia merge mai departe in directii nebanuite.** Astfel, un grup de fanatici care refuza sa creada ca sunt victimele unui experiment scapat de sub control au decis sa isi creeze o noua religie. Proprie si personala. **Astazi, in Bolivia exista o noua secta care-i datoreaza multe psihiatrului spaniol. Autointitulati "Fiicele lui UMMO" (sic!), adeptii de ambele sexe ai noului cult isi duc viata dupa propriile reguli, doar de ei intelese, asteptand in ordine ca extraterestii de pe planeta mama sa vina si sa-i ridice la cer in functie de meritele fiecaruia.**

In aceste conditii se ridica intrebarea legitima:
-Oare daca intr-o buna zi, chiar vom fi contactati de fiinte superioare de origine extraterestra, care va fi reactia noastra, tinand cont de tristul si penibilul episod UMMO?
Luand in consideratie felul in care am reactionat la nivel social, de grup, putem spera macar ca la nivel de individ sa fim cumva mai inteligenti.

Superputerile extraterestrilor

Nu exista nuvela, roman sau film, cu si despre extraterestri, care sa nu scoata in fata uimitoarele lor capacitati – diferite de cele umane si, bineinteles, mai avansate, expresia unei evolutii ajunse mult mai departe decat a noastra. Nu numai ca El folosesc materiale si tehnologii necunoscute noua, dar si comunica altfel, percep altfel lumea si se adapteaza altfel la ea.

1
Desi fiecare autor isi da osteneala sa inventeze ceva nou despre ei, de fapt, exista cateva repere comune, niste**superputeri mereu exploatate**, garantat "de mare succes", care se regasesc nu numai in multe carti si filme, ci si in relatarile - probabil tot fictiune - unor **persoane care afirma ca au fost rapite de extraterestri** si ofera descrieri ale rapitorilor si ale navei spatiale aferente. Iata care sunt cele mai citate, exploatate creator si mediatizate superputeri ale fiintelor nepamantene.

Comunicarea telepatica
E, probabil, cea mai celebra putere atribuita "alienilor", traducand, pesemne, fascinantia noastra straveche fata de aceasta extraordinara forma de comunicare. Intr-o lume in care ne slujim, adesea, de cuvinte ca sa ne ascundem gandurile, nu sa ni le dezvaluim, in loc sa fim recunoscatori mamei-natura fiindca ne-a inzestrat cu capacitatea de a "modula" ceea ce avem de transmis prin intermediul cuvintelor, noi **am vrea sa putem ghici gandurile altora**. Tanjim, poate, dupa aceasta forma de comunicare, fara bariere de limba, de nivel de intelegere, ce ne pare mai sincera, mai directa si nefalsificata fata de cea cu care suntem deprinsi.

I**n universul stiintei, aceasta aspiratie se manifesta prin intensitatea cu care cercetam** fenomenul telepatiei si prin eforturile depuse pentru a inventa dispozitive care sa citeasca gandurile. Iar in lumea operelor de fictiune, proiectam aceasta dorinta asupra imaginarelor fapturilor nepamantene: ele pot sa o faca, fiindca sunt mai avansate decat noi, ceea ce ne hraneste speranta nemarturisita ca si noi, daca progresam suficient, o vom putea face intr-o zi.

Oricum, ideea nu e asa de noua cum ati crede. In 1898, aparea romanul Razboiul lumilor, al lui **H. G. Wells, remarcabil de prolific si imaginativ scriitor britanic, unul dintre cei mai mari autori de science fiction**, chiar daca azi faima lui a mai palit sub lumina orbitoare aruncata de noile stele ale genului, precum **Isaac Asimov** sau **Frank Herbert.**

In Razboiul lumilor, Pamantul e invadat de martieni, veniti cu intentia de a inrobi omenirea. **Monstruoase creaturi cenusii, gelatinoase si tentaculare, martienii sunt foarte deosebiti de oameni, nu doar ca aspect si fiziologie, ci si in ceea ce priveste felul in care comunica intre ei**: descriind caracteristicile lor, personajul-narator isi declara convingerea ca "martienii isi schimbau gandurile intre ei, fara nici un intermediar fizic." Iar diferite relatari ale unor persoane ce sustin ca au fost rapite de extraterestri contin si ele afirmatia ca respectivele "entitati" comunica telepatic - fie intre ei, fie cu pamantenii rapiti.

Abilitatea de a transmite, de la creier la creier, o anume forma de energie permite nu doar comunicarea, ci si**influentarea celorlalti in alte moduri:** unul foarte dureros este aratat in secventa din Independence Day in care extraterestrul cel rau isi incordeaza puterile mentale, inclestand energetic creierul oamenilor si producandu-le senzatii cumplite.

2
Schimbarea formei - pe loc

Schimbarea instantanee a infatisarii e o tema comuna in mitologie si folclor: **povesti despre printi deveniti broaste, animale care se dau de trei ori peste cap** si se prefac in te miri ce, legende despre barbati transformati in porci (de catre vrajitoarea Circe), ori despre tot felul de zei care isi schimba infatisarea omeneasca prefacandu-se ba in tauri, ba in vulturi, ba in lebede, ba in ploi de aur sau luand infatisarea sotului femeii pe care vor sa o seduca. E plina memoria lumii de astfel de miraculoase prefaceri; de aici, au imprumutat-o scriitorii de literatura fantastica, pentru personajele lor si, mai apoi, autorii SF, pentru eroii lor traitori pe alte planete.

3
Supercapacitati senzoriale

Prototipul extraterestrului capabil sa perceapa stimuli senzoriali aflati mult sub pragul caracteristic pentru oameni (cu alte cuvinte, sa vada, sa auda, sa simta - fizic - niste imagini/sunete/alte chestii de intensitati foarte mici, de la distante foarte mari) este, fara indoiala, **Superman**. Model desavarsit al fiintei nepamantene pline de puteri supraumane, Superman, nascut pe planeta Krypton, exhibeaza o gama de insusiri la care noi nu putem decat sa visam:

• **Super-simt al vazului**: vede la mari departari, cu o claritate uimitoare; poseda "vedere in raze X", drept care vede prin orice, mai putin prin plumb (prin care razele X nu pot trece); vede pe intuneric (percepand, la fel ca serpii si spre deosebire de oameni, radiatia infrarosie), vede si telescopic, si microscopic, ba poate percepe vizual chiar undele radio!

• **Super-auz**: aude, de la distante foarte mari, sunete foarte slabe, percepe sunete inaudibile pentru om (de exemplu, ultrasunete) si

poate filtra zgomotele, concentrandu-si atentia asupra unei voci sau chiar asupra batailor inimii unei persoane si izoland aceste sunete din ambianta sonora.
• **Super-simt al mirosului**: cu exceptionalul sau simt olfactiv (la fel de bun ca al cainilor - adica de sute de mii de ori mai sensibil decat al omului), Superman poate detecta mirosuri slabe de la mari distante si poate repera sursa acestora, o capacitate foarte utila atunci cand e vorba sa descopere, dupa mirosul substantelor explozibile, o bomba intr-o camera plina de lume.

4
Acesti supraoameni minunati si puterile lor uimitoare
Daca tot am vorbit de Superman, hai sa mai amintim cateva dintre marile sale puteri, pentru ca are o colectie remarcabila. (Paranteza istorica: personajul Superman a fost creat in SUA, in 1932, si si-a facut prima aparitie in 1938, ca personaj de benzi desenate. Succesul sau a fost atat de mare incat, ulterior, prezenta lui s-a extins masiv - in emisiuni de radio, in filme, productii de televiziune, jocuri video - si a contribuit hotarator la crearea conceptului de super-erou, gen pe care il reprezinta glorios si astazi.)
Printre exceptionalele puteri cu care l-au dotat creatorii sai se mai numara:
• **Colosala forta musculara**, care il face capabil sa manipuleze tot felul de obiecte de dimensiuni coplesitoare - de la camioane la planete intregi.
• **Zborul autonom** - chiar pe distante interstelare.
• **Invulnerabilitatea fizica**: gloantele nu-l pot rani, nici macar exploziile nucleare nu-l afecteaza; asta pentru ca nativii de pe Krypton au o structura moleculara foarte densa, aproape impenetrabila. (Ma rog, un calcai al lui Ahile are si el: singura substanta capabila sa-i vina de hac e kryptonitul, care ii slabeste toate puterile fizice.)
• **Super-respiratia** - Superman poate inhala volume uriase de aer, pe care le expira apoi, stingand, de unul singur, un incendiu; sau poate muta din loc obiecte grele, precum masinile, doar sufland spre ele; sau arunca asupra lumii o suflare inghetata, care raceste instantaneu totul in jur, la temperaturi sub zero grade.

OZN de pacaleala - 5 aparitii de care ne-am speriat degeaba

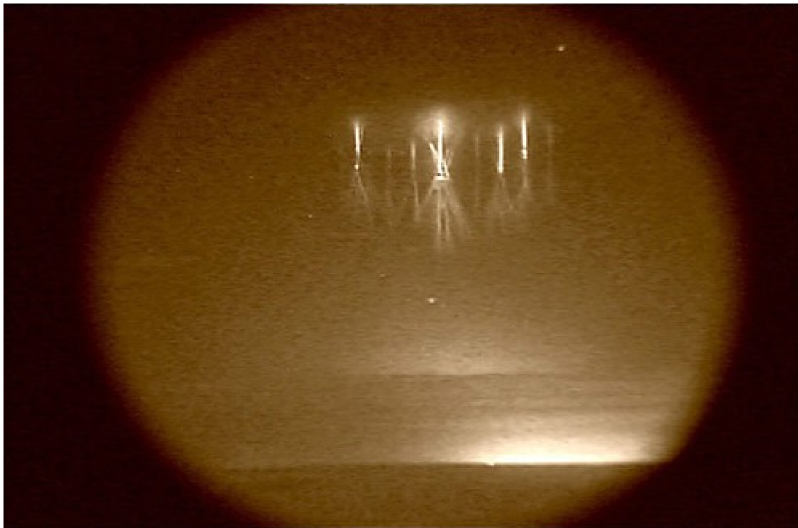
In aceste vremuri agitate, cand discutiile despre viata extraterestra sunt la ordinea zilei, cand toata lumea asteapta parca sa se intample ceva ce nu s-a mai intamplat (sau nu stim noi…), cand pana si Vaticanul - dupa care se ia multa lume – zice ca El ar putea exista si ii cauta prin Univers ca sa-i boteze, e de ajuns sa apara pe cer o luminita mai ciudata sau o forma mai neobisnuita, pentru ca o gramada de oameni, dintre cei mai impresionabili, sa strige in gura mare: “Ozeneu’, maaa!”

Acum, cand zic OZN - uneori chiar fara sa stie ca denumirea vine de la "obiect zburator neidentificat" - cei mai multi se gandesc, de fapt, la o nava spatiala trimisa de locuitorii de pe o alta planeta. Adica, in mintea lor, nici vorba sa fie ceva neidentificat; nu, ei l-au identificat deja: e un vehicul extraterestru. **Confuzia asta e frecventa, asa ca o sa ne complacem si noi in ea, desi, din punct de vedere logic, e aiurea: OZN e doar atat vreme cat nu stim ce e; daca e o nava extraterestra, am identificat-o, deci n-o mai putem numi OZN...**

Or fi, unele dintre aceste chestii zburatoare, niste OZN-uri (poate chiar nave "alien"), dar istoria sceptica a cercetarilor asupra acestor aparitii consemneaza si multe cazuri in care ceea ce a fost luat drept un obiect produs si trimis de extraterestri s-a dovedit a fi, de fapt, cu totul altceva - ceva care se preta unei explicatii stiintifice convingatoare, fara implicarea vizitatorilor galactici. Pentru exemplificare, iata 5 dintre cele mai obisnuite pacaleli - obiecte produse de om sau fenomene naturale pe care vazandu-le, entuziastii fenomenului OZN si ai extraterestrilor s-au autoconvins ca erau ceea ce doreau ei: nava spatiala mult-asteptata.

Fulgerele

Daca fulgerele banale - arcul electric care se formeaza intre nori pe vreme de furtuna - reprezinta o priveliste cu care suntem obisnuiti, in schimb, anumite tipuri de fulgere - descarcari electrice - produse in straturile superioare ale atmosferei, deasupra norilor, pot imbraca forme si culori ciudate, iar vazute cu ochii si (uneori) surprinse in fotografii, declanseaza o reactie de confuzie si teama: ce-o fi asta?

"Asta" e un asa-numit fenomen luminos efemer (transient luminous event -TLE, in limba engleza), un fenomen natural, de durata foarte scurta, care apare tot pe vreme de furtuna, ca un eveniment secundar al acesteia, insa se petrece la mare inaltime (50-100 km), mult deasupra stratului de nori care se ciocnesc la 10-15 km deasupra capetelor noastre, producand fulgerele obisnuite. TLE pot aparea sub forma unor discuri de lumina, a unor prelungiri tentaculare, a unor raze ori halouri sau a unor scurte jeturi de lumina; uneori sunt rosii, alterori albastrui; oricum, sunt cu adevarat niste aratari celeste bizare si nu e de mirare ca, in fata unor asfel de fenomene inca putin cunoscute, chiar si oamenii de stiinta isi pierd uzul ratiunii si incep sa spuna povesti cu nave spatiale venite din departarile galaxiei.

Declansate, asadar, tot de furtuna care bantuie dedesubt, aceste fenomene luminoase se datoreaza puternicei incarcari cu electricitate a aerului; in aceasta "atmosfera incarcata" - la propriu -, apar descarcari de diferite tipuri, pe care, in mod obisnuit, nu le putem vedea de la sol, din pricina plafonului de nori.

Astronautii, insa, si pilotii care zboara la mari altitudini au raportat observarea unor asemenea fenomene, iar aparatura de inregistarare, tot mai sofisticata si mai sensibila, utilizata in ultimii ani, le poate detecta - poata asa se explica faptul ca astfel de aparitii par sa se se fi inmultit in anii din urma.

Rachetele militare

In luna decembrie a anului 2009, o spirala de lumina, cu o raza verde-albastruie tasnind din centrul ei, a luminat spectaculos cerul Norvegiei, spre uimirea inspaimantata a martorilor oculari. **Senzatie, soc, groaza: privelistea nu semana cu nimic din ceea ce mai vazusera oamenii, asa ca eticheta "OZN" a aparut numaidecat, iar urmarea ei obisnuita - convingerea ca venisera extraterestrii, - a rasarit si ea curand.** Dar… dezamagire! La putin timp, o explicatie oficiala, venita din partea ministrului rus al apararii, a dezumflat sperantele unora si a linistit temerile altora: fusese vorba despre testul ratat al unei rachete balistice rusesti - tip Bulava - care se defectase imediat dupa lansare si scapase de sub control, pornind aiurea, pe o traiectorie spirala si creand ciudatul efect luminos vazut de norvegieni.

Formatiuni de nori neobisnuite

In acelasi an 2009 (in octombrie), un halou luminos de dimensiuni gigantice a aparut pe cerul Moscovei, aratand, ce-i drept, infricosator: era ca si cum o nava de dimensiuni colosale (ca acelea din Independence Day), cu toate luminile aprinse, s-ar fi pregatit sa aterizeze. Lumina strabatea prin stratul de nori si te asteptai, dintr-o clipa in alta, sa vezi nava inspaimantatoare coborand din cer, intr-o viziune de Apocalipsa.
Surprins intr-o secventa video, momentul a facut cariera pe YouTube, in ciuda faptului ca meterorologii rusi au linistit repede spiritele, explicand fenomenul in termeni stiintifici.

E vorba despre intrunirea unor conditii meteorologice destul de rar intalnite: nori alcatuiti din picaturi foarte fine de apa, cu temperatura sub zero grade, dar aflate inca in stare lichida, datorita lipsei momentane a unor cristale de gheata care sa declanseze procesul de inghetare a picaturilor, pe scara larga. (Picaturile de apa dintr-un nor nu ingheata asa, oricum si oricand, care cum are chef, chiar daca temperatura e sub zero; e nevoie de aparitia unor centri - nuclee de condensare - de la care sa se propage tendinta de a ingheta: e asa-numitul proces Bergeron). In acesti nori, echilibrul e foarte instabil; daca masa de aer si picaturi de apa e deranjata intr-un anume fel, de pilda, de vant sau de trecerea unui avion, care perturba straturile atmosferice, poate avea loc o activare brusca a unui proces de evaporare a apei, intr-o anumita regiune a norului, ceea ce duce la aparitia acelui gol conturat de lumina soarelui, a acelei gauri cu aspect amenintator, prin care te astepti sa coboare nava care ne va aduce pieirea.

(Un fenomen de acelasi tip a fost inregistrat in Romania - tot in octombrie anul trecut. Ei, asta chiar ca e o coincidenta tulburatoare! O fi fost aceeasi nava sau…?)

Baloane

In plina miez al zilei, locuitorii din New York au zarit pe cer niste puncte luminoase, argintii, aflate in miscare.
- OZN-uri, au strigat toti, plini de speranta (?!)

Luati la intrebari, martorii au declarat chestii contradictorii: unii ziceau ca au vazut un singur obiect sclipitor, care se deplasa incet; altii afirmau ca vazusera mai multe puncte care sticleau pe cer. In cele din urma, s-a lamurit misterul (ce erau, de unde veneau etc.) **Erau niste banale baloane umplute cu heliu, argintii, "scapate" de la o petrecere de logodna ce avusese loc undeva la aproximativ 20 km distanta.** Faptul ca nu zburau coordonat, intr-o anumita directie, bine determinata, ci pareau duse de vant, la intamplare, precum si faptul ca nu emiteau lumina, ci doar reflectau razele soarelui, a ajutat la lamurirea enigmei.

Venus

Luminosul Luceafar a fost cauza nevinovata a multor confuzii. Cea mai stralucitoare stea de pe cerul noptii, luminand intens seara, curand dupa asfintit, sau cu putin timp inaintea rasaritului, planeta Venus (asta e Luceafarul; daca nu stiati) a pacalit pe multi. **Ca si Pamantul, Venus se roteste in jurul Soarelui pe o orbita eliptica (de forma ovala), deci nu se afla mereu la o distanta egala de Soare - si nici de Pamant. Cand se afla cel mai aproape de Terra, Venus e doar la 38 milioane de km de noi - mai aproape decat orice alta planeta. La apogeul stralucirii sale, are o luminozitate atat de intensa si pare atat de mare, incat te poate duce cu gandul la un OZN ajuns aproape de Pamant, mai degraba decat la o planeta aflata la milioane de kilometri departare.**

Si uite asa, experimente militare, fenomene naturale sau chiar o banala petrecere cu baloane pot declansa o nebunie colectiva, un moment coplesitor, in care se invalmasesc spaima, speranta, ingrijorarea, sentimentul de anticipare, bucuria ca esti martor la asa ceva si teama ca n-ai sa mai ajungi sa povestesi si nepotilor ce-ai vazut si cine stie cate alte emotii, de cate feluri, care nici nume nu au. Poate ca, inconstient, am vrea sa fie, intr-adevar, niste vizitatori extraterestri, iar explicatia rationala care stinge emotia intensa lasa in urma mai degraba dezamagire decat usurare. Eh, poate data viitoare…

Cele mai importante 15 incidente OZN din ultimul an de zile

Ultimul an de zile a fost, parca, mai condimentat in incidente OZN decat oricare altul: nu a trecut saptamana fara ca, undeva pe glob, cineva sa nu raporteze observarea unui obiect zburator neidentificat. Daca pana acum, in cadrul acestui maraton, am analizat o parte a cazurilor clasice, celebre ale cazuisticii OZN, in acest articol va propunem o recapitulare a trecutului foarte apropiat. Initial, am dorit sa prezentam acest material sub forma unui top; am ales, in cele din urma, criteriul cronologic, invitandu-va insa pe voi sa apreciati care a fost cel mai important eveniment OZN, prin sondajul de la sfarsit.

Decembrie 2009: OZN piramidal deasupra Kremlinului
Pe 18 decembrie, anul trecut, un Obiect Zburător Neidentificat (OZN), de forma unei piramide, a fost surprins in Piata Rosie, deasupra Palatului Kremlin din Moscova, cu ajutorul a doua înregistrări video, una nocturna si una diurna, care au şocat Rusia. Mii de martori au vazut acest obiect care se aseamana cu naveta spatiala Imperial Cruiser din " Razboiul Stelelor". Expertii care au analizat clipurile estimeaza ca OZN-ul este urias, avand o lungime de aproximativ 1,6 km. Clipurile au fost difuzate la toate emisiunile de ştiri ale posturilor de televiziune din Rusia, dar politia moscovita a dezmintit sec speculatia referitoare la existenta unui OZN; nu a oferit nicio alta explicatie. Citeste pe larg despre **OZN-ul piramidal de la Kremlin**!

Ianuarie 2010: OSN fotografiat în timp ce ieşea din oceanul Atlantic
Mai multi locuitori din Harbour Mille, un orasel din provincia canadiana Newfoundland, au fost martorii aparitiei unui OSN - obiect subacvatic neidentificat - in seara zilei de 24 ianuarie 2010. O localnica, Darlene Stewart, care se afla pe faleza si fotografia apusul a imortalizat obiectul: acesta are forma unei rachete si se deplaseaza cu o viteza uluitoare. Alta localnica, Emmy Pardy, martora oculara, sustine ca OSN-ul a iesit din ocean, chiar din mijlocul golfului. Citeste pe larg despre **OSN-ul din Atlantic**!

Ianuarie 2010: OZN triunghiular in Irlanda
Un nou OZN piramidal a fost surprins in noaptea de 28 spre 29 ianuarie, in timp ce zbura cu mare viteza pe deasupra raului Liffey din Dublin. "Pare a fi o nava spatiala care se misca extrem de rapid. Configuratia luminilor este diferita de a oricarui alt dispozitiv de zbor pe care l-am vazut vreodata. Este fie un prototip secret, fie o naveta extraterestra", a decarat presei expertul Nick Pope, fost analist OZN in cadrul Ministerului Apararii din Marea Britanie. Citeste pe larg despre **OZN-ul triunghiular din Irlanda**!

Martie 2010: OZN-uri deasupra lacului nord-american Erie
Eugene Erlikh, un tanar in varsta de 20 de ani, declara ca a fost martorul a numeroase aparitii OZN care au avut loc in zona oraselului Euclid, situat langa lacul Erie, care desparte Canada de Statele Unite ale Americii. 5 nopti la rand, intre 2 si 7 martie 2010, tanarul a observat OZN-uri deasupra lacului, reusind sa faca fotografii si sa le filmeze. In 2007, un grup numeros de martori oculari semnalau OZN-uri in aceeasi locatie. Citeste pe larg despre **OZN-ul din nordul SUA**!

Aprilie 2010: Avioane de vanatoare britanice, pe urmele unui OZN
Pe 12 aprilie, un cameraman amator a filmat, vreme de 30 de secunde, cu telefonul mobil, in regiunea britanica West Midlands, deasupra autostrazii M5, doua avioane de vanatoare aflate in urmarirea unui obiect zburator neidentificat. Expertul in ufologie Nick Pope a lansat ipoteza ca OZN-ul din imagini ar putea fi o noua drona, fapt ce ar explica prezenta avioanele militare. "Dar, de obicei, nu se testeaza proiecte secrete in timpul zilei, pe autostrada. De aceea, exista alternativa ca ceea ce vedem in film sa fie, intr-adevar, un OZN". Ministerul Apararii din Regatul Unit a refuzat sa comenteze eventimentul. Citeste pe larg despre **OZN-ul urmarit de fortele aeriene britanice**!

Iulie 2010: OZN-uri filmate cu telefonul deasupra Marii Britanii
Doua turiste chineze care vizitau Anglia au filmat, pe 6 iulie, cu telefonul mobil, mai multe obiecte zburatoare neidentificate, care survolau oraselul britanic Reading, din regiunea Berkshire. Lizzie Zuown Tang si de Jo Mingijao Xue pretind ca au identificat 21 de OZN-uri deasupra orasului Reading, in intervalul orar 4:45 AM si 5:53 AM. Misterioasele obiecte zburatoare neidentificate erau de forma unor sageti indreptate spre directia de zbor, dar care se si roteau in jurul axei proprii pe masura ce avansau si erau complet silentioase. Citeste pe larg despre **OZN-ul filmat cu mobilul**!

Iulie 2010: OZN in timpul eclipsei totale de soare din 2009
La inceputul lui iulie 2010, televiziunile din China au dat publicitatii un film vechi de 1 an de zile, care a fost realizat de oamenii de stiinta de la Observatorul Astronomic din Nanjing, pe 22 iulie 2009, cu ocazia eclipsei totale de soare din acel an. In filmarea de 40 de minute, se distinge foarte clar un OZN care se misca cu o viteza ametitoare si este capabil sa isi schimbe forma si culoarea. Citeste pe larg despre **OZN-ul din timpul eclipsei**!

Iulie 2010: Un OZN a inchis un aeroport chinez
Pe 11 iulie, seara, aeroportul din Xiaoshan, un oras din estul provinciei Hangzhou din China a fost inchis urgent, dupa ce o nava aeriana de provenienta necunoscuta a fost detectata de radarele controlorilor de trafic. OZN-ul extrem de stralucitor a fost vazut si cu ochiul liber de numerosi martori civili. Pentru ca OZN-ul nu a raspuns incercarilor de comunicare radio, responsabilii aeroportului au amanat toate zborurile si au deviat restul curselor. Obiectul zburator a disparut in mare viteza de abia cand a fost interceptat de avioanele de vanatoare chinezesti. Citeste pe larg despre **OZN-ul care a inchis un aeroport in China**!

August 2010: Churchill a ordonat tacere totala în legătură cu aparițiile OZN-urilor!
Fostul premier britanic Winston Churchill ordonase păstrarea secretului în legătură cu apariția OZN-urilor în timpul celui de-al II-lea Război Mondial, pentru a evita panica în rândul populației, arată un raport al Ministerului Apărării din Marea Britanie, care a fost declasificat la inceputul lunii august, 2010. Spre sfârşitul războiului, numeroase rapoarte ale pilotilor si generalilot de aviatie din Forțele Regale britanice semnalau intalnirea cu OZN-uri. "Aceste evenimente trebuie considerate strict-secrete, pentru că s-ar crea panică în rândul populației şi s-ar reduce încrederea în Biserică", a decretat Churchill. Citeste pe larg despre **incredibilele dosarele OZN din vremea lui Churchill**!

August 2010: Brazilia impotriva extraterestrilor
In mijlocul verii, guvernul brazilian a cerut fortelor aeriene braziliene sa inregistreze si sa arhiveze absolut orice fenomen care are legatura cu aparitia obiectelor zburatoare neidentificate. Decretul autoritatilor vizeaza atat pilotii militari, cat si pe cei civili, iar informatiile vor fi stocate in Arhiva Nationala din Rio de Janeiro si vor fi publice. Brazilia s-a confruntat cu incidente UFO de notorietate in ultimii 50 de ani: precum cel din 1986, cand doua

escadrile de avioane de lupta au fost ridicate de la sol pentru a investiga aparitia mai multor OZN-uri deasupra orasului Sao Paolo. Citeste pe larg despre **decizia Braziliei de a vana OZN-uri**!

Septembrie 2010: OZN-urile ne dezactiveaza armele nucleare de peste 60 de ani!
Un grup format din 120 de veterani ai U.S. Air Force a rupt tacerea, in septembrie 2010, sustinand in mass media ca, inca din 1948, extraterestrii au survolat zonele de lansare a rachetelor nucleare din SUA si Marea Britanie, dezactivand focoasele si chiar aterizand, la un moment dat, intr-o baza britanica. Fostul capitan american Robert Salas declara ca a fost personal martor unui astfel de eveniment, in data de 16 martie 1967, la Baza Aeriana Malmstrom, din Montana. Mai mult, adauga veteranii, guvernele musamalizeaza, inca de atunci, existenta extraterestrilor. Citeste pe larg despre **dezvaluirile veteranilo U.S. Air Force**!

Octombrie 2010: Din nou, un OZN inchide spatiul aerian chinez!
Pe 5 octombrie, controlorii de trafic de pe aeroportul national Hoot din regiunea chineza Mongolia Interioara au detectat un obiect zburator neidentificat, care nu a raspuns incercarilor de contact radio. Dupa cateva minute, a disparut si a aparut in aceeasi regiune, langa localitatea Bootee - unde a fost observat de cativa martori oculari, care au descris OZN-ul "plat si tubular". Trei zboruri de pasageri au fost redirectionate, pentru a nu se intalni cu OZN-ul, iar spatiul aerian din Mongolia Interioara a fost inchis cateva ore. Citeste pe larg despre**OZN-ul din China**!

Octombrie 2010: Incidentul de la New York
Pe 13 octombrie, sute de martori oculari au observat, in zona Chelsea din Manhattan, un obiect stralucitor misterios, care s-a desprins, ulterior, in mai multe corpuri distincte, care au survolat New York-ul. Atat politia, cat si Administratia Aviatica Federala au fost asaltate cu apeluri, in jurul orei 13:30, din partea cetatenilor alarmati. Twitter-ul a fost asaltat de mesaje conform carora un fost ofiter NORAD prezisese, inca din septembrie, aparitia unor OZN-uri, pe 13 octombrie 2010, in jurul marilor orase ale planetei. Explicatia oficiala a fost aceea ca OZN-urile nu au fost altceva decat niste baloane cu heliu, de mari dimensiuni. Citeste pe larg despre **incidentul OZN de la New York**!

Octombrie 2010: Incidentul din Texas
In noaptea zilei de 21 octombrie, mai multe lumini ciudate au aparut pe cerul orasului texan El Paso. Imagini filmate de martorii oculari ilustreaza un obiect stralucitor, care se divide, ulterior, in trei corpuri distinctie. Ceea ce a uimit opinia publica este asemanarea frapanta cu incidentul new-yorkez: tiparul triunghiular, identic, prin care obiectul mare se divide. Citeste pe larg despre **incidentul OZN din Texas**!

Noiembrie 2010: OZN-ul triunghiular revine!
Pe 14 noiembrie, in jurul orei 22:15, cateva zeci de locuitori ai oraselului britanic Tripton au fost martorii aparitiei unui OZN triunghiular. Conform declaratiilor, dintr-o data, pe cer au aparut trei puncte extrem de luminoase, dispuse in forma triunghiulara, care se deplasau la unison si cu viteza foarte mare. Dupa un timp, intregul obiect a devenit vizibil, fiind de aproximativ patru ori mai mare decat dimensiunea unui avion comercial de pasageri. Ufologii britanici afirma ca este a treia oara, in trei ani consecutivi, cand acest OZN apare in Marea Britanie. Citeste pe larg despre **OZN-ul triunghiular din Marea Britanie**!

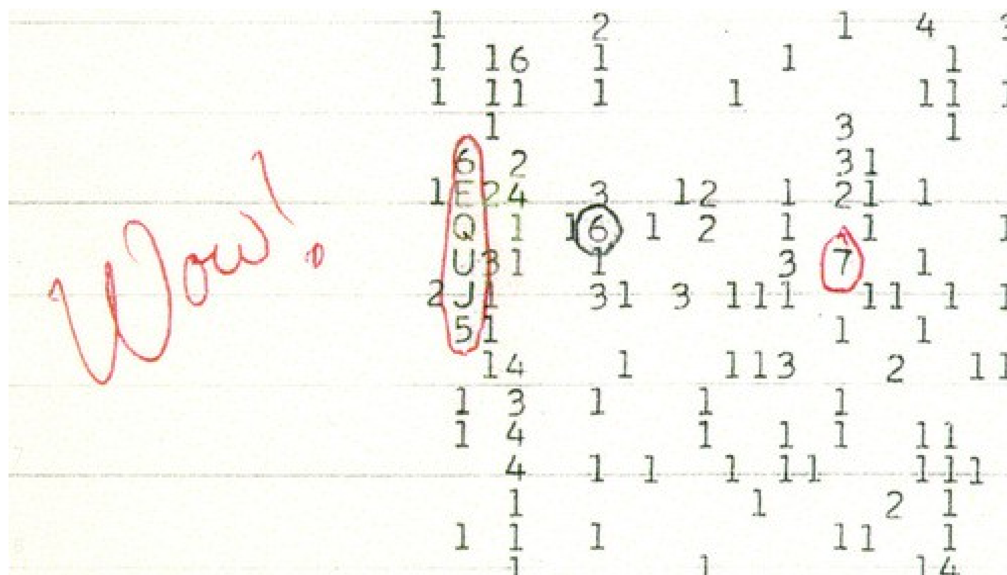

Misteriosul semnal WOW! – Si totusi ei ne-au contactat?

15 August 1977. Ora 11:16 P.M. Pentru astronomul american Jerry Ehman, voluntar pe atunci in programul SETI al Universitatii din Ohio, timpul parea sa treaca asa cum se intampla in fiecare zi, adica fara evenimente deosebite. Linistea a fost, insa, intrerupta brusc de un semnal radio atat de puternic incat sistemul de dispozitivile de redare grafica a suntelor au sarit, practic, de pe ecran. Semnalul venit pe frecventa de 1420.456 MHz, frecventa la care atomii de hidrogen emit si absorb fotonii, era exact aceea pe care „cautatorii de extraterestrii" fusesera instruiti sa o urmareasca cu atentie. A fost vorba, oare, de primul semn venit de la o civilizatie extraterestra?

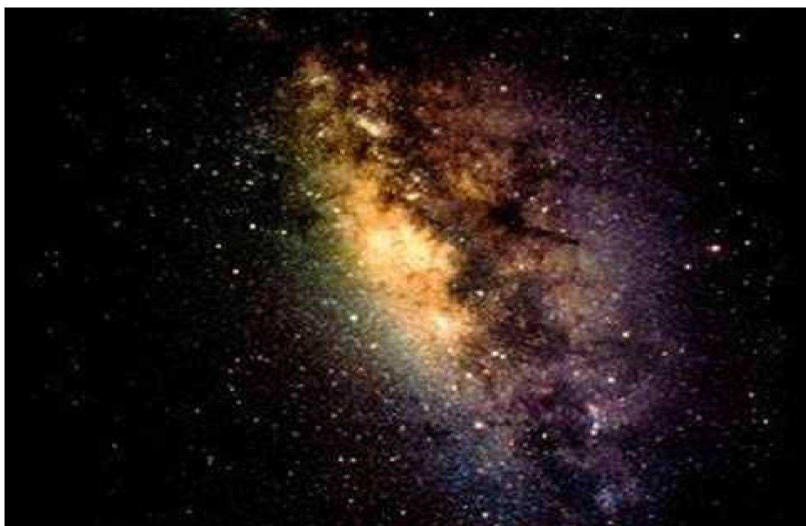
Entuziasmat la culme de descoperirea sa, Jerry Ehman avea sa noteze atunci un singur cuvant pe marginea foii de hartie pe care inregistrase evenimentul: "Wow!", convins fiind ca este primul om care i-a auzit pe extraterestri. Nu mai trebuie sa spunem ca, in cateva minute, toate radiotelescoapele planetei erau orientate catre Constelatia Sagetatorului (Sagittarius), locul din care provenea misteriosul semnal radio. Dar semnalul nu s-a mai repetat. Ramanea o singura intrebare: Cine sau ce a dus la nasterea acelui fenomen?

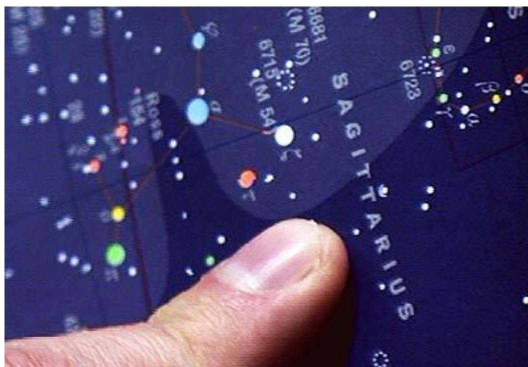

In mod curios, semnalul a durat fix 72 de secunde, exact atat cat avea nevoie radiotelescopul Big Ear din Ohio pentru a fi orientat catre orice punct din spatiu. Datele ulterioare au aratat ca mesajul venea din afara sistemului nostru solar, dar misterul de abia acum avea sa inceapa.

Prima ipoteza a oamenilor de stiinta a fost aceea ca semnalul captat de ei fusese, pur si simplu, un semnal emis de pe Pamant si care fusese reflectat de vreo bucata de "gunoi spatial". Alte ipoteze sustineau ca este vorba de o transmisie distorsionata pe o frecventa a armatei SUA, ca este posibil ca un asteroid sau satelit sa fi deviat un semnal terestru, ca este vorba de o emisie naturala a stelelor, un pulsar "galagios" sau, pur si simplu, un zgomot oarecare venit din Univers. Niciuna dintre aceste teorii nu a reusit, insa, sa explice pe de-a intregul fenomenul produs in acea seara. Studiile au aratat ca locul din care provenea semnalul este lipsit total de stele iar posibilitatea ca un fenomen, accident sau orice alta sursa naturala a fost eliminata din calcule. Cercetatorii au respins, insa, cu obstinatie, si eventualitatea ca o nava spatiala sa fie sursa puternicul semnal din 1977, desi majoritatea pasionatilor de ufologie cred cu tarie in aceasta varianta.

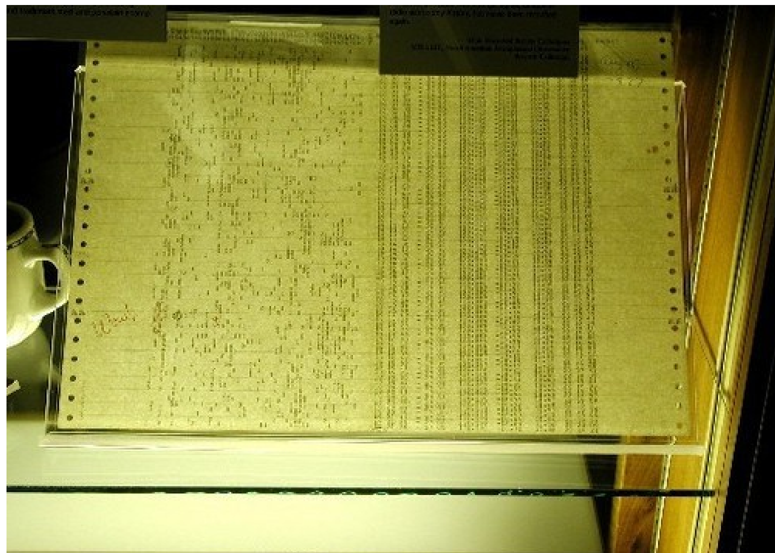

Pentru aproape 40 de ani, pana la inchiderea radiotelescopului din Ohio si transformarea acestuia in teren de golf, oamenii de stiinta s-au intors cu regularitate catre enigmatica destinatie din constelatia Sagetatorului. Cerul a ramas, insa, tacut. Interesant este faptul ca din cele doua detectoare de semnale radio ale defunctului radiotelescop, doar unul a reusit sa capteze semnalul din noaptea de 15 august 1977. Atunci cand cel de a-l doilea a scrutat aceeasi zona, trei minute mai tarziu, niciun semnal nu a mai fost inregistrat. **Nu existau decat doua posibilitati: aceea ca primul detector sa se fi defectat, varianta exclusa la scurt timp dupa testarea acestuia, sau aceea ca semnalul sa fi fost intrerupt brusc, din cauze neexplicate inca, fenomen aproape inexistent in lumea naturala.**

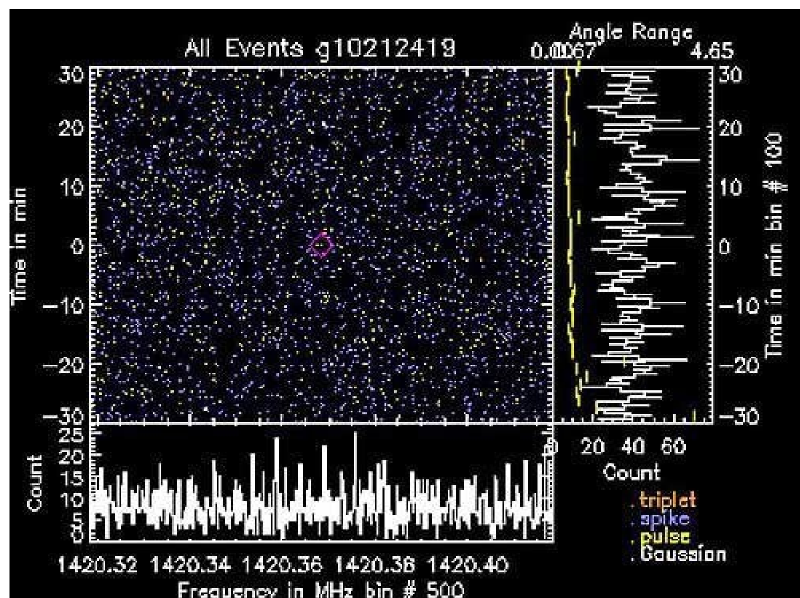

Paradoxal, cel mai infocat sustinator al originii extratereste a semnalului Wow, insusi Jerry Ehman, este astazi unul dintre cei mai aprigi contestatari ai variantei ca o civilizatie extraterestra sa ne fi contactat: " Mi-as dori ca atunci cand sunt intervievat de catre jurnalisti, sa le pot spune mai mult. Mi-ar placea sa spun: Da, este un semnal emis de o inteligenta extraterestra. Sincer, insa, nu pot face acest lucru. Pot specula, dar nu exista nicio sustinere reala a unei asemenea ipoteze", suna una dintre cele mai cunoscute declaratii ale sale.

Si totusi, scepticii sunt increzatori. "Chiar daca a fost trimis de catre o entitate inteligenta, semnalul ar fi fost emis de mult mai multe ori decat o data. Ar fi trebuit sa il captam macar o data in miile de tentive care au urmat momentului din 15 august 1977. Dar acest lucru nu s-a intamplat", este declaratia dezarmanta a lui Jerry Ehman. Probabil, sustin cei care cred ca o civilizatie extraterestra se afla la originea semnalului. Dar sa nu uitam, suna argumentul acestora, ca atunci cand omenirea a folosit uriasul radiotelescop de la Arecibo pentru a trimite un mesaj radio in cosmos in 1974, a facut-o o singura data.

Wow s-a repetat!

S-a intamplat din nou in anul 2003, atunci cand, in luna martie, SETI a anuntat existenta unui al doilea semnal. Botezat SHGb02+14a, el a fost inregistrat de trei ori in aceeasi luna. Frecventa? Aceeasi 1420.456 MHz. Semnalul a venit, din nou, dintr-o zona lipsita total de stele (pe o distanta de cel putin 1.000 de ani lumina), din vecinatea constelatiilor pestilor (Pisces) si a berbecului (Aries). Si ceea ce este si mai interesant, este ca acesta, desi foarte slab, pare a proveni de pe o planeta cu o viteza de rotatie de 40 de ori mai mare decat a Pamantului. Sau, sustin oamenii de stiinta, este vorba doar de un pulsar. Asemanarile cu faimosul Wow sunt, insa, mult prea mari.

"Daca aceste civilizatii extraterestre se afla acolo - iar noi nu stim nimic de existenta lor - cei care locuiesc in sisteme solare aflate in apropierea sistemului nostru solar ar fi cei mai motivati sa trimita semnale radio catre Terra deoarece, daca vorbim de civilizatii avansate, cu siguranta ca ele au realizat deja ca Pamantul se afla in zona propice vietii si ca are apa lichida. Printr-o analiza spectroscopica, ar fi simplu ca ei sa detecteze apoi viata terestra", afirma Richard Conn Henry, de la Universitatea Johns Hopkins.

Hopkins, alaturi de colegii sai de la Universitatea Johns Hopkins, este convins de existenta acestor civilizatii avansate si incearca sa le detecteze prezenta prin intermediul telescopului din Hat Creek, California. "In situatia in care entitati extraterestre inteligente locuiesc pe o planeta aflata la maxim 50 de ani lumina de Terra, nu este nevoie decat un un telescop spatial in infrarosu, cu o baza de 8 metri, pentru a detecta vaporii de apa din atmosfera planetei lor", sustine si Greg Laughlin, astronom si un veritabil "vanator de extraterestri de la Universitatea din California, Santa Cruz.

Pana atunci, insa, va trebui sa asteptam ca tehnologia terestra sa ajunga in punctul in care ne va permite scrutarea altor galaxii sau, de ce nu, sa fim din nou contactati de catre aceeasi misterioasa sursa a semnalului WoW.

Extraterestrii in Arta

Exista o opinie, tributara teoriilor despre paleoastronautica, conform careia, inca din zorii umanitatii, am avut contact cu fiinte extraterestre... fie in mod direct, fie privindu-le de la distanta in vehicule zburatoare. Exista o pleiada intreaga de presupuse dovezi ale faptului ca fiinte din alte lumi s-au implicat in istoria noastra; dovezi ce transpar din picturi, pergamente, sculpturi, dar si din povesti ce dateaza de la inceputurile vietii documentate a oamenilor pe aceasta planeta. Unele dintre cele mai faimoase opere de

arta, ale celor mai mari artisti, ilustreaza adesea diferite forme de OZN-uri si fenomene paranormale, care duc cu gandul la vizitele misterioase ale vecinilor nostri cosmici.

Madonna si Sfantul Giovannino
Este vorba despre o pictura datand din preajma secolului al XV-lea, cu autor necunoscut, dar atribuita scolii Lippi. Pe cer, deasupra umarului stang al Fecioarei Maria se poate observa un obiect discoidal stralucitor. In plan indepartat, un barbat si un caine par sa priveasca, parca mirati, spre aparitia plutitoare.

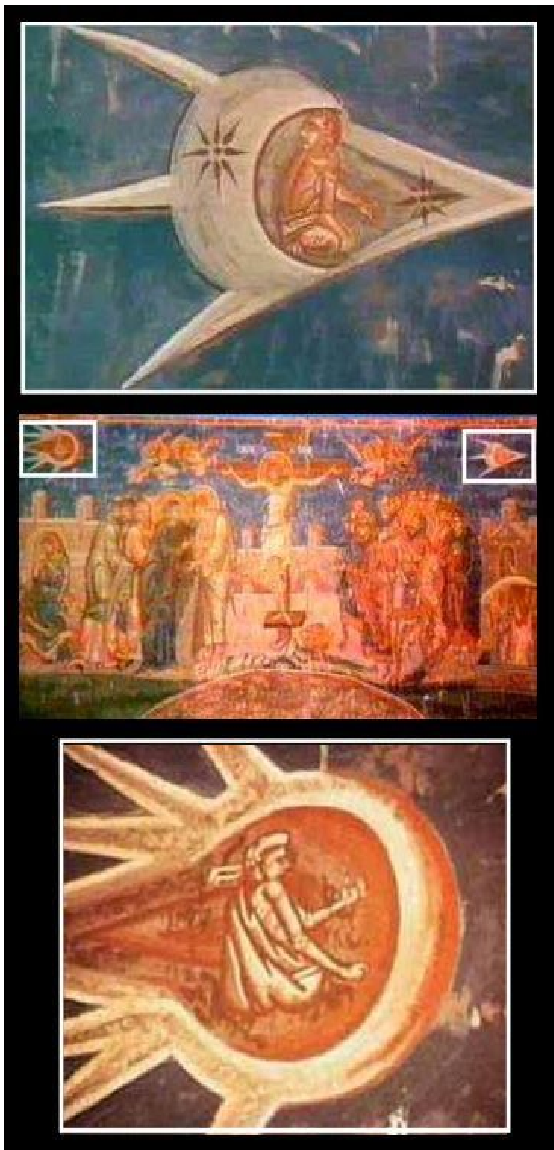
Botezul lui Hristos
Acest tablou a fost pictat in 1710, de artistul flamand Aert De Gelder. In manifestarile artistice antice exista multe reprezentari ciudate de OZN-uri si de extraterestri, dar niciuna atat de clara precum aceasta. Se poate observa pe cerul din aceasta pictura, fara dubii, o farfurie zburatoare care emite raze luminoase asupra Mantuitorului. Imaginea poate fi, desigur, interpretata in sensul in care Dumnezeu sau un inger ar emana lumina, dar asemanarea incontestabila a obiectului respectiv cu o nava spatiala creeaza mari indoieli ca autorul ar fi incercat sa redea o prezenta sfanta in tabloul sau.

Crucificarea
Este un caz de pictura murala, aceasta reprezentare aflandu-se deasupra altarului Manastirii Visoki Decani din Kosovo, Iugoslavia. A fost realizata in 1350. In ambele colturi superioare ale picturii, adica de-a dreapta si de-a stanga lui Iisus pe Cruce, se afla reprezentat cate un vehicul zburator, cu pilot la bord. Una dintre aeronave este decorata cu doua stele stralucitoare, al caror model se aseamana cu emblemele aplicate pe unele aparate de zbor

moderne. Este oare posibil sa fi existat martori ai aparitiei unor asemenea OZN-uri de tip monopost, in Serbia medievala?

Glorificarea Sfintei Liturghii

A fost pictata de Bonaventura Salimbeni, in 1600. Astazi se afla in biserica San Lorenzo din San Pietro, Montalcino, Italia. A se observa dispozitivul de forma unui satelit sovietic Sputnik, despre care unii cred ca ar fi reprezentarea

stilizata a Pamantului. Ufologi de pe tot intinsul planetei au vizitat Montalcino pentru a privi aceasta pictura uluitoare. Lucrarea este structurata vertical iar Sfanta Euharistie este amplasata in centru, inconjurata de importante fete sfinte si bisericesti. In portiunea superioara a picturii este infatisata Sfanta Treime. Dar ce este obiectul ciudat din centrul portiunii superioare, aflat intre Dumnezeu Tatal si Dumnezeu Fiul? Si ce reprezinta cele doua antene care il patrund? Reprezentarea sferei i-a socat pe ufologi, deoarece seamana foarte mult atat cu satelitii Sputnik, cat si cu satelitul Vanguard II, lansat de SUA in 1959.

Ume No Chiri
In cartea intitulata "Ume No Chiri" (Praful Caiselor), scrisa in 1803, exista o ilustratie ce infatiseaza un OZN zarit de mai multi martori pe tarmul maritim din Haratono, Prefectura Ibaragi, Japonia. Langa acest desen, in carte sta scris ca "o nava straina si echipajul ei" au fost zarite in Haratonohama. Tot aici se mentioneaza ca stratul exterior al farfuriei zburatoare era confectionat din metal si sticla, purtand insemne ciudate. Imaginea din cartea japoneza prezinta si patru exemple ale acestor hieroglife extraterestre.

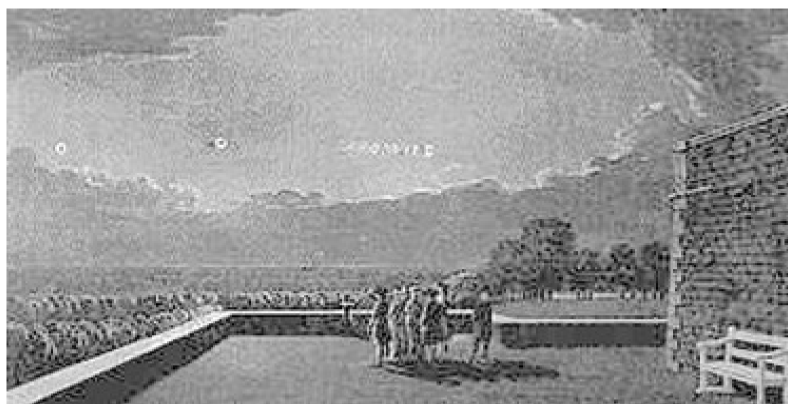

Annales Laurissenses
Acest desen provine dintr-un manuscris scris in jurul secolului al XII-lea, denumit "Volume despre Evenimente Istorice si Religioase". Textul relateaza iar imaginile ilustreaza asediul saxonilor asupra castelului Sigiburg, din Franta, in anul 776. Atacatorii ii inconjurasera complet pe francezii medievali, atunci cand lumini ciudate au aparut

pe cer, deasupra unei biserici din apropiere. Presupunand ca francezii sunt protejati de aceste obiecte, saxonii s-au speriat si au renuntat la atac.

OZN-ul de la Castelul Windsor
Aceasta ilustratie infatiseaza o aparitie observata la 21:45 P.M in seara zilei de 18 august 1783, atunci cand patru martori aflati pe terasa castelului Windsor au observat un obiect luminos pe cerul Angliei. Observarea a fost documentata in anul urmator in Tranzactiile Filosofice ale Societatii Regale. Potrivit acestui raport, martorii au observat un nor alungit deplasandu-se mai mult sau mai putin paralel cu orizontul. Sub acest nor a putut fi observat un obiect luminos care, in scurt timp, a devenit sferic, puternic aprins si care la un moment dat s-a oprit. Aceasta sfera ciudata parea la inceput sa aiba o culoare de un albastru palid, dar luminozitatea i s-a intensificat si a inceput sa se deplaseze spre est. Apoi obiectul si-a schimbat directia si a inceput sa se miste paralel cu orizontul inainte de a disparea in directia sud-est; lumina emisa atunci a fost una prodigioasa, "aprinzand" totul de la sol. Imaginea evenimentului a fost realizata de Thomas Sandby, un fondator al Academiei Regale si de fratele sau Paul, ambii martori ai evenimentului.

Rastignirea
O fresca din secolul al XVII-lea, prezentand episodul Rastignirii lui Hristos, localizata in Catedrala Svetishoveli din Mtskheta, Georgia, ilustreaza, in plan indepartat, in lateralele Mantuitorului, doua obiecte zburatoare, prevazute cu flacari de propulsie stilizate. Sa fie doar o reprezentare a unei aparitii "angelice", asa cum au considerat-o oamenii vremii?

Imagine din Cartea Moralitatii
Cartea Moralitatii a fost scrisa de Jacques Legrand, in 1338, iar ilustratia ixzara care a intrat in atentia ufologilor prezinta un balon cu aer cald, asemanator cu cel proiectat de Montgolfiere, insa asemenea inventii nu existau in Franta secolului al XIV-lea.

Miracolul Zapezii
Realizata de Masolino Da Panicale, in jurul anului 1440, in Florenta, Italia, in Biserica Santa Maria Maggiore, ii

infatiseaza pe Iisus si pe Maria pe un nor mai degraba asemanator cu un vehicul zburator, insotit de o armada de farfurii zburatoare care acopera cerul pana la orizont.

Vasele Olandeze

In acest tablou realizat in 1660, doua vase aflate in Marea Nordului sunt survolate de un obiect foarte straniu aflat in cer. Acesta pare constituit din doua discuri de dimensiuni diferite. Sursa acestei intalniri este cartea intitulata "Theatrum Orbis Terrarum", scrisa de amiralul Blaeu. Aceste carti au reprezentat compilatii de articole ale diferitilor autori, ce constau din detaliate intalniri si informatii cartografice ale indelungatelor iesiri in largul maritim. Este interesant de observat ca marginile concentrice care inconjoara cele doua sfere aeriene respecta modelul cromatic al drapelului olandez, precum si faptul ca se pot distinge unul, respectiv trei chipuri, in interiorul discurilor.

Inscriptii indiene
Aceasta imagine provine din gama de ilustratii a textului tibetan din secolul al X-lea, scris in limba sanskrita, "Prajnaparamita Sutra", tinut in prezent intr-un muzeu japonez. Se pot observa cu usurinta doua obiecte asemanatoare cu niste palarii care, insa, par sa zboare prin aer.

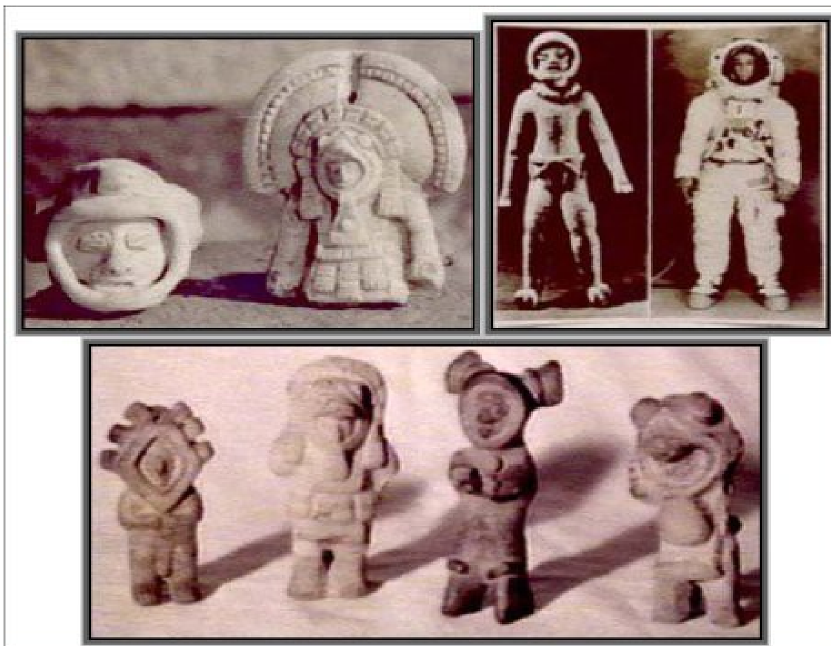

Jetonul francez
Un soi de moneda, jetonul era intrebuintat ca substituent general al oricaror unitati monetare si, ca atare, folosit ca forma de castig legal si moneda de schimb mai ales in cazul jocurilor de noroc. Acest jeton frantuzesc din 1680 infatiseaza pe una dintre fatetele sale ceea ce pare a fi un OZN aflat in cer. Aceasta reprezentare devine si mai misterioasa atunci cand citim inscriptia in limba latina aflata pe marginea ei, inscriptie al carui inteles este aproximativ: "A sosit la momentul oportun".

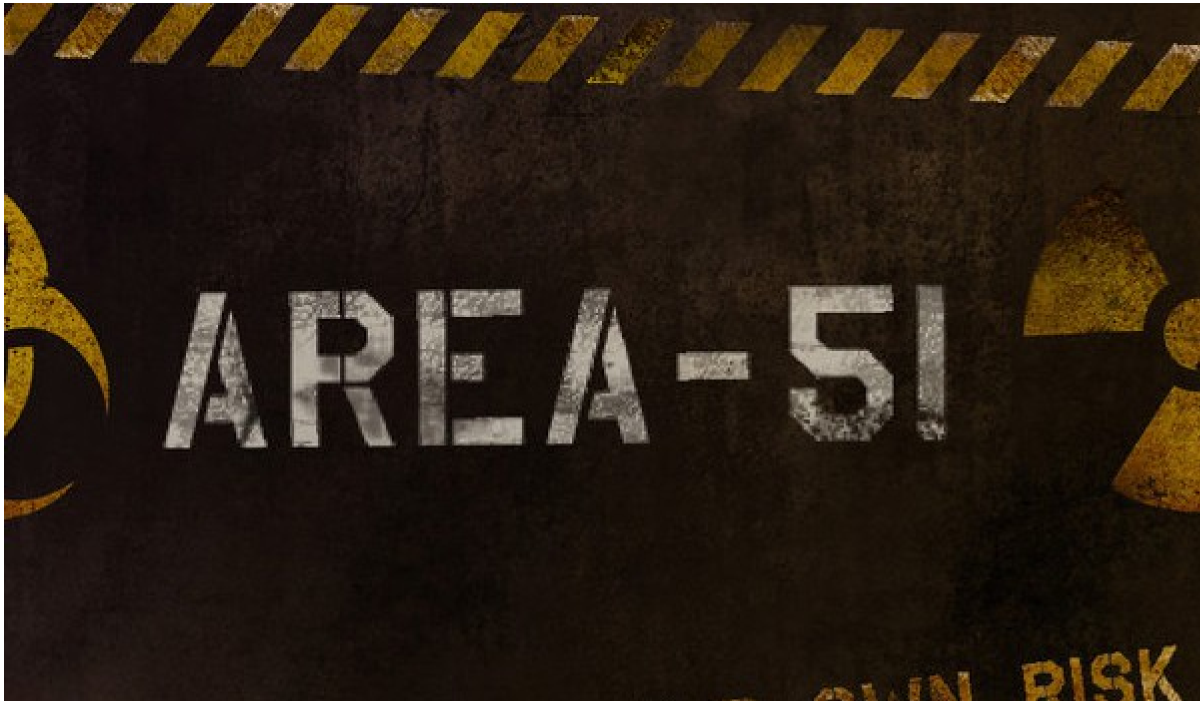

Astronaut extraterestru

O interesanta piesa de arta descoperita in Ecuador pare sa infatiseze un barbat sau o alta fiinta bipeda intr-un soi de costum spatial. Este interesant de observat similitudinile cu echipamentul cosmic pe care il poarta sau il purtau pana nu de mult astronautii nostri.

Area 51- adevaratii extraterestri eram noi?

Ani de zile, Pentagonul i-a negat existenta, chiar si-atunci cand devenise de domeniul public ca acea infama bucata de desert aflata la 120 kilometri de Las Vegas, denumita Area 51, era o baza a fortelor armate SUA, destinata unor experimente super-secrete. Potrivit legendelor, in acea bucata de desert extrem de bine pazita de militari aveau loc experimente UFO: se sectionau extraterestri, pentru a fi studiati, intr-o atmosfera de X-Files. In realitate, ceea ce se stie cu certitudine este ca acolo au fost experimentate arme SF, produse insa cu tehnologii terestre, de la avionul-spion U2, la Stealth F-117A si pana la bombardierul invizibil B2.

Legenda dateaza din anii '40, cand la Roswell a fost reperat ceva ce semana izbitor cu o "farfurie" zburatoare. Potrivit documentelor, niciodata confirmate de guvernul american, in carcasa aparatului de zbor ar fi fost gasite corpurile a doi extraterestri, care ar fi fost transferate si conservate in laboratoarele secrete aflate in incinta bazei militare secrete. In 2001, in Statele Unite aparea cartea intitulata Dreamland. Autorul, jurnalistul Phil Patton, promitea sa le furnizeze cititorilor un reportaj detaliat pe tema unui mister american ce parea destinat a nu-si gasi o explicatie rationala. **Titlul cartii se servea de unul dintre numeroasele nume utilizate de guvernul american pentru a defini acea zona situata in vestul Statelor Unite, in desertul Nevada, acoperita de un mister absolut: Dreamland, Area 51, Groom Lake, sau mai inocent, "parcul de joaca privat al militarilor", locul unde s-ar afla una dintre bazele militare cele mai sofisticate din lume, si unde ar avea loc cele mai inovatoare experimente tehnologice, necesare Statelor Unite pentru a-si mentine suprematia militara asupra restului planetei.**

Roswell Daily Record

Claims Army Is Stacking Courts Martial

RAAF Captures Flying Saucer On Ranch in Roswell Region

House Passes Tax Slash by Large Margin

No Details of Flying Disk Are Revealed

Ex-King Carol Weds Mme. Lupescu

Roswell Daily Record

Gen. Ramey Empties Roswell Saucer

Lewis Pushes Advantage in New Contract

Arrest 2,000 In Athens in Commie Plot

Send First Roswell Wire Photos from Record Office

Ramey Says Excitement Is Not Justified

Autostrada 375 traverseaza statul Nevada, mergand de-a lungul unui orasel numit Rachel. Nu este vorba nici pe departe de vreun loc cu relevanta turistica: domina tacerea tipica desertului, intrerupta la rastimpuri doar de zgomotul provocat de motorul unui avion sau de prezenta oarecum sinistra a unui vultur. Si totusi, in fiecare zi, aici vin sute de turisti pentru a vedea cu ochii lor celebra casuta postala amplasata pe o margine de autostrada si pentru a bea ceva la "Little A'Le' Inn": barul extraterestrilor. Guvernatorul statului Nevada a botezat chiar bucata de drum de langa Rachel "Extraterrestrial Highway" (autostrada extraterestrilor), in urma numeroaselor "aparitii" ale unor presupuse "navete spatiale", survenite in anii '90 langa casuta postala utilizata de trupa de la Klass-tv drept "nada" pentru UFO.

Inaccesibila multa vreme, in 2009, zona de 20.000 km patrati unde, potrivit mitologiei ufologice, ar fi ascunse probele existentei extraterestrilor, a fost fotografiata de un satelit rusesc, iar imaginile au fost scoase la vanzare pe internet (www.terraserver.com), pe un site creat de Aerial Images, o societate din care fac parte Microsoft, Kodak, Digital si o agentie rusa. In fotografii nu se vad nici martieni, nici discuri zburatoare, dar pentru pasionatii de mistere exista multe lucruri de vazut: se vad sute de edificii, zone rezidentiale, terenuri de tenis si unul de baseball, o pista de atletism si o piscina, dar si niste cratere stranii, provocate de nu se stie ce. De fapt, mai mult decat ceea ce se vede, cred unii, este interesant ceea ce nu se vede: in toata zona, nu se vede nicio masina, nicio strada asfaltata si nicio parcare; doar cate un autobuz, catarandu-se pe cararile nepavate care dispar printre stanci, totul ducand cu gandul la existenta unei retele subterane de transport. "In zona respectiva se dezvolta proiecte secrete, importante pentru siguranta nationala", a fost singura informatie "smulsa" unei purtatoare de cuvant a Air Force, Goria Cales. Atat si nimic mai mult.

Area 51 a fost fondata la inceputul anilor '50 (asadar la inceputul Raboiului Rece), cu aprobarea presedintelui Eisenhower. Armata SUA trebuia sa puna la punct un avion in masura sa treaca nedetectat de controalele radar si sa mearga in recunoastere pe teritoriul sovietic in vederea obtinerii de informatii pretioase cu privire la armamente si arsenaluri nucleare. Aeronautica militara a beneficiat in cadrul acestui proiect de colaborarea inginerului Clarence "Kelly" Johnson, unul din pionierii aviatiei americane. Johnson si-a pus intreaga maiestrie la dispozitia guvernului si toate resursele companiei lui aeriene: Lockheed, cu sediul in California. Johnson si personalul Area 51 au elaborat, in 1954, prototipul avionului-spion botezat . U2. Intre timp, pentru a mentine secretul asupra activitatilor desfasurate in incinta bazei, presedintele Eisenhower a semnat un decret-lege care, in fapt, facea inexistenta zona de 100 km patrati din desert din jurul Groom Lake. **De asemenea, Eisenhower autoriza mass-media, tot mai curioasa in legatura cu operatiunile conduse in baza din desert, sa prezinte U2 opiniei publice drept "avionul meteorologic".** In urmatorii ani au fost puse la punct alte prototipuri de astfel de avioane in laboratoarele Dreamland. Aparate de zbor sofisticate precum "A12" si "Blackbird SR-71", care zburau la viteze tot mai mari gratie utilizarii tehnologiilor de avangarda si a materialelor hi-tech.

Interesul comunitatii stiintifice care gravita in jurul ufologiei incepe la finele anilor '80. In 1989, in mod deosebit, postul Klass-tv din Las Vegas transmite cateva interviuri de mare interes; intr-unul dintre ele, reporterul G. Knapp ii cere in direct lui Bob Lazàr, un fost tehnician al Area 51, sa-i dezvaluie continutul anumitor documente examinate de acesta in interiorul bazei militare. **Lazàr declara ca este vorba despre dari de seama si fotografii legate de extraterestri si afirma si ca poate stabili cu exactitate locul si momentul cand navetele spatiale extraterestre se vor intoarce in Area 51.** "Aparitiile" sunt filmate cum era si de asteptat de camerele Klass-tv si, in acest mod, ia amploare, in doar cateva zile, si interesul publicului cu privire la baza militara din desert.

Area 51 devine astfel, timp de multi ani, obiectivul preferat al ufologilor din toata lumea, pana in 1996, cand un studiu condus de Federations of American Scientists pare finalmente sa elucideze misterul. Initiativa, botezata "Public Eye", prevede inchirierea unui satelit particular pentru obtinerea de imagini ale zonei secrete, iar concluzia furnizata de oamenii de stiinta este clara: baza serveste exclusiv pentru punerea la punct a aparatelor de zbor avansate tehnologic. **Jurnalistii care se ocupa de "cazul Area 51" se declara de aceeasi parere. Unul dintre ei, Bill Sweetman, in mod deosebit, comenteaza: "In interiorul bazei se lucreaza la invizibilitatea radarelor.** Punctul forte pare a fi avionul spatial, un avion care decoleaza utilizand propria energie si cu care se poate ajunge in orice parte a lumii in mai putin de jumatate de ora".

Dreamland va reveni in centrul atentiei, in mod tragic, la finele anilor '90, in urma mortii a doi fosti angajati ai bazei secrete din desert. Avocatul J. Turley va reusi sa dezvaluie, la finele unui lung proces intentat guvernului SUA, un adevar deconcertant: ancheta, dorita cu ardoare de fosti angajati in Area 51 si de rudele muncitorilor decedati in mod misterios, certifica faptul ca in interiorul zonei militare au fost realizate experimente cu substante toxice, ale caror deseuri erau arse in interiorul bazei (angajatii numeau norul toxic "smogul londonez"). **Adevarul, sau cel putin ceea ce se stie pana in prezent, pare a infatisa Dreamland mai curand drept un soi de "groapa de deseuri radioactive a Americii" sau sediu al cercetarii tehnologice in scop militar, decat un centru dedicat studierii presupuselor forme de viata extraterestra.**

Martorii care, dupa ani si ani, au decis (sau mai precis au fost lasati de CIA) sa rupa tacerea in 2009, nu au fost niste "oarecare": colonelul Hugh Slater, comandant al bazei in 1960, Edward Lovick, expertul care a testat vreme de 30 de ani radare pe unele dintre cele mai faimoase avioane din lume, printre care U-2, A-12 OXCART si F-117, Kenneth Collins, pilot experimental al CIA, decorat cu Crucea de Argint, Thornton Barnes, inginer pentru proiecte speciale in cadrul Area 51 si Harry Martin, responsabil cu aprovizionarea cu carburant a avioanelor experimentale ale bazei. **"Nimeni nu stia cu adevarat de existenta noastra. Nici nevestele noastre nu stiau unde mergem cand plecam de-acasa lunea dimineata si ne intoarceam de-abia vineri seara", declara Thornton Barnes. Barnes, specialist in tehnologia radar si in avioanele de vanatoare MIG sovietice, ar fi fost contactat de CIA si solicitat sa se alature unui "pool" selectionat de experti, pentru a lucra la proiecte militare.** In calitate de inginer electronist pentru NASA, el a lucrat la primul avion-racheta X-15, la capsula spatiala Apollo si la vehiculele utilizate de primii astronauti la aterizarea si deplasarea pe Luna; in cadrul bazei secrete, a lucrat la dezvoltarea lui A-12 OXCART, un avion de recunoastere super-secret, construit de Lockheed Corporation. Proiect desecretizat de CIA la peste 50 de ani de la finalizarea lui.

Barnes si colegii lui au realizat 2.850 zboruri pentru testarea A-12 OXCART in afara Area 51.Aparatul putea zbura la viteza de 2.200 mile orare, la o inaltime de 90.000 de picioare; era avionul cel mai rapid din lume, pe care niciun sistem de supraveghere al URSS nu l-ar fi putut detecta vreodata. Si totusi, pe cat de imposibil de detectat, se pare ca cineva ar fi reusit sa repereze niste flash-uri luminoase, lucru care conform inginerului Barnes ar fi creat si mitul extraterestrilor asociati cu Area 51. **"Am considerat ca este un lucru pozitiv. Miturile legate de OZN ne-au facut munca mult mai usoara. Adevaratii extraterestri eram noi".**

Ce sunt Obiectele Subacvatice Neidentificate?

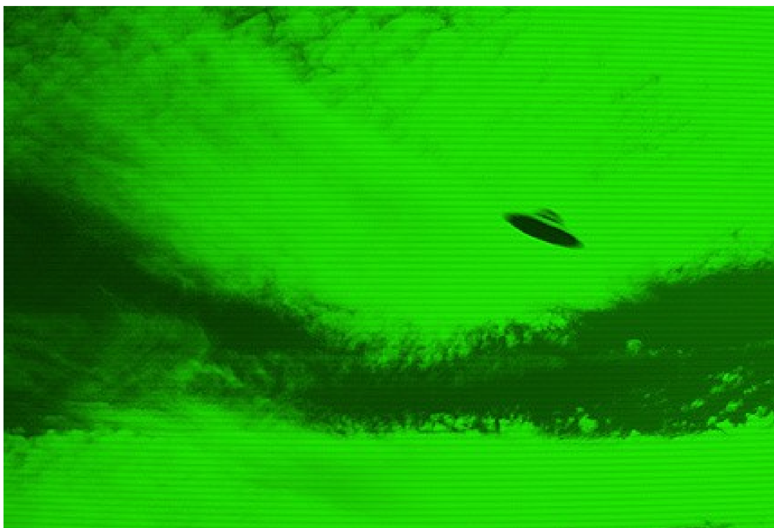
Daca marea majoritate a oamenilor crede ca OZN-urile sunt probabil aparatele de zbor cu care ne viziteaza planeta fiintele venite din nemarginirea Cosmosului, putini sunt cei care au auzit de obiectele misterioase care strabat apele lacurilor si oceanelor aidoma aparatelor similare care brazdeaza cerul. Prefera oare o parte a OZN-urilor deplasarea pe sub ape? Sau avem de a face cu o noua categorie a misterioaselor obiecte? Doua intrebari la care stiinta moderna nu se inghesuie sa gaseasca raspunsuri...

Cei ce strabat adancurile

Trecuta pe nedrept in uitare de fenomene mult mai cunoscute din domeniu, precum Area 51, episodul Voronezh sau intalnirile de gradul 1- 4, cazuistica Obiectelor Subacvatice Scufundate (OSN, in limbaj specific) ridica o serie de noi intrebari, sensibil diferite de cele care insotesc clasica (deja...) tematica a OZN-urilor. Conform reputatului specialist in fenomenul OZN, Dr. Timothy Good, obiectele stranii care se deplaseaza prin apele Terrei aduc in discutie una dintre cele mai tulburatoare teorii referitoare la vizitatorii din alte lumi. Oameni fiind, specie autoproclamata drept cea mai inteligenta si puternica de pe Pamant, ne vine greu sa acceptam posibilitatea de a fi vizitati la un moment dat de fiinte cu mult superioare provenind de pe alte planete. Ce putem face in fata creaturilor din alte lumi care se deplaseaza prin apa la fel de usor precum cum confratii lor sageteaza cerurile in nave zburatoare? Ce cauta ei pe Terra? Ce vor de la noi? De ce se deplaseaza prin lacuri si oceane? Cumva imensele intinderi de apa au proprietati misterioase care le permit sa fie adevarate porti de trecere interdimensionale? Inca nu stim.

Cunostintele oamenilor despre acest captivant subcapitol se rezuma (inca) la simple presupuneri alaturi de o revizuire a celor mai importante cazuri inregistrate in dosarul tot mai voluminos al fenomenologiei OZN. Aflam astfel, nu fara surprindere, ca relatarile referitoare la OSN-uri sunt vechi de sute de ani, la fel ca in cazul mult mai celebrelor OZN-uri. **Se pare ca oamenii au mentionat in scrierile si cronicile lor obiecte metalice, cel mai adesea luminoase sau prevazute cu dispozitive similare farurilor, care taiau in mare viteza apele oceanelor. Deseori se scufundau in adancuri, disparand fara urma din fata ochilor uimiti ai navigatorilor, alteori tasneau brusc din ape pentru a zbura spre ceruri**. Reciproca era uneori valabila, unii martori oculari din secolele trecute relatand in documente pastrate si astazi despre aparate de tip OZN care se scufundau subit, preferand parca transportul submarin care-i ferea de ochii mariti de spaima si uimire ai oamenilor. Conform unor relatari, OSN-urile care amerizau pe ghetarii de la poli, topeau gheata cand se deplasau la suprafata lasand in urma lor adevarate canale libere in calotele glaciare. Reuseau astfel de performate datorita caldurii emanate de motoare sau cu ajutorul stratului de aer incandescent rezultat in urma frecarii, cum afirma echipajele unor nave sovietice care survolau Arctica si Antarctica?

In schimb, echipajele unor nave de pescuit care au fost martore OSN-urilor din apele unde pescuiau cu navoade industriale, declarau ca straniile obiecte sunt responsabile de disparitia pestilor din zona, specialistii epuizand variantele unei astfel de situatii in care vizitatorii din alte lumi"rapeau" pestii, creaturile marii se speriau fugind inot din calea aparitiei subacvatice sau pestii si alte animale paraseau apele poluate in urma trecerii obiectului. **Unii dintre visatorii la intalniri emotionante cu extraterestii merg pana acolo incat au declarat ca vizitatorii de pe alte planete (automat mai evoluati spiritual, mai blanzi si mamosi decat barbarii de pamanteni...) au musai inclinatii ecologiste, avertizand bancurile de pesti sa nu se apropie de hulpavele nave de pescuit ale speciei Homo sapiens sapiens...**

Cateva dosare subacvatice...
Probabil cel mai credibil incident OSN a fost cel desfasurat la data de 4 septembrie 1971, atunci cand 4 membri ai Institutului National Geographic din Costa Rica survolau dintr-un avion bimotor Lacul Cote din apropierea vulcanului Arenal. Echipa de cercetatori dorea sa cartografieze si sa fotografieze intreaga zona care, la acea data, era inca neexplorata. In acest scop, expeditia beneficia de o camera foto speciala atasata in partea inferioara a avionului. Camera era de format mare si se declansa automat la fiecare 20 secunde pentru a face o noua fotografie lacului si imprejurimilor. **La sfarsitul misiunii de cercetare, cand specialistii au developat filmul foto, acestia au remarcata o bizara prezenta, ceea ce la prima vedere parea a fi un disc metalic cu diametrul de 36 metri, surprinsa in momentul in care tocmai intra in apele adanci ale lacului.** Obiectul ale carui detalii au fost fidel surprinse de camera foto nu a mai aparut pe niciun alt instantaneu al filmului. Studiile ulterioare efectuate la sediul central al companiei Kodak din Statele Unite au demonstrat, fara tagada, ca nu este vorba de niciun viciu de refractie, aberatie cromatica sau alt defect de fotografiere, specialistii declarand fotografia pur si simplu autentica... Lacul Cote este unul foarte adanc, existand multe relatari ale localnicilor care au vazut frecvent obiecte zburatoare care intrau sau ieseau cu mare viteza din apele sale. **In ziua imediat urmatoare incidentului in care au fost implicati cei 4 membri National Geographic, la ora 9 dimineata, doi pescari afati intr-o barca pe lac au auzit un zgomot metalic in apropiere. Cand au intors capetele in directia sunetului, au vazut un obiect metalic de forma unui submarin, echipat cu 3 turele. La scurt timp, fara zgomot, uriasul aparat a iesit din apa si s-a indreptat in zbor spre muntii din nordul lacului.**

In noaptea de 6 noiembrie 1973 a avut loc o alta intalnire cu un OSN, de data aceasta in apropierea coastei de est a Statelor Unite. Pescarii din Pascagoula, Mississippi au fost martori directi, la fel si Paza de Coasta. In total, 9 martori au vazut un obiect metalic de forma circular-eliptica, lung de circa 6 metri si avand o lumina aurie la varf.**Obiectul se deplasa fara zgomot deasupra apei la o inaltime cuprinsa intre 1-2 metri. De indata ce oamenii l-au reperat si au inceput sa strige si sa se agite, obiectul s-a scufundat in ape vrand parca sa se ascunda de oameni. Paza de Coasta a facut un raport detaliat si a contactat cea mai apropiata baza a U.S. Navy din zona. Spre surprinderea tuturor, radarele Marinei Americane au identificat in aceeasi zona un obiect metalic de 6 metri lungime.**

Exista, insa, un loc pe Terra care poate fi denumit cu usurinta capitala fenomenelor OSN, in nicio alta zona din lume neexistand un loc in care frecventa straniilor obiecte din adancuri sa fie atat de mare. Este vorba de Puerto Rico, o insula tropicala din Marea Caraibelor. Puerto Rico este situata in coltul celebrului Triunghi al Bermudelor, loc renumit pentru numarul de disparitii inexplicabile de barci, vapoare, avioane si elicoptere. Un mare numar de incidente OSN a fost raportat in preajma muntilor si junglelor El Yunque. Aici, fenomenul OZN-urilor cu proprietati de OSN a devenit atat de banal incat localnicii s-au obisnuit cu ele considerandu-le incidente cotidiene. La fel si puscasii marini americani care sunt detasati pentru misiuni in zona.

"Foarte multi oameni au vazut OZN-uri zburand razant cu apa. Odata am vazut unul frumos colorat. La inceput, am crezut ca este o barca, parea negru dedesupt, iar in partea superioara avea multe lumini rosii si albastre. Am indreptat barca cu motor in directia sa dorind sa-l observ mai de aproape. Imediat ce m-a observat, s-a scufundat, disparand in mare", declara Jose Orlando Golis, oficial al guvernului portorican care este detasat in El Yunque.

Felix Rivera este un scafandru profesionist care detine propria companie de scufundari de agrement sau industriale din apropierea American Naval Air Station, una din bazele americane de pe insula. Felix a confirmat ca multi dintre martorii OSN sunt soldati si personal militar american de la baza. "Navy Seals, trupele de elita ale Marinei Americane se antreneaza des aici, multi dintre ei mi-au declarat despre intalnirile cu astfel de obiecte ciudate. Unii declara ca, deseori, aparatele misterioase se apropie de barcile lor de antrenament. Insa cand americanii se apropie prea mult de ele sau trag in directia lor, obiectele se scufunda si dispar cu o viteza imposibila pentru orice masinarie facuta de mana omului", adauga acesta.

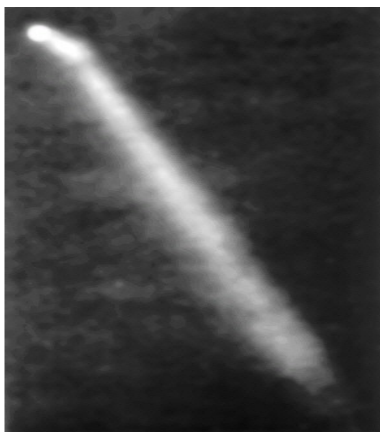

La nord de Puerto Rico se afla o zona denumita Stramtoarea San Juan, loc temut si astazi de autoritatile americane care sunt de-a dreptul alarmate de numarul mare de avioane militare si particulare care au disparut si continua sa dispara cu regularitate in acest loc. Un loc care ar merita, pe buna dreptate, faima creata in jurul Triunghiului Bermudelor. Si mai interesant este ce se intampla in adancurile din preajma Stramtorii San Juan, unde cercetatorii au descoperit o falie submarina adanca de peste 9.000 metri. Aici este, de fapt, cel mai adanc punct din Oceanul Atlantic, presiunea submarina fiind atat de mare incat viata este, in mod normal, imposibila, iar orice submarin construit de om ar fi zdrobit de presiunea imensa a apei. Rapoartele marinei militare si ale aviatiei americane relateaza despre o nava metalica de forma circulara care apare deseori deasupra apei, stationand pe perioade nedeterminata de timp inainte de a se scufunda fara urma in abisul albastru al Atlanticului.

Ce ascunde Marina Rusa?

Rusia (incluzand aici si fostul spatiu sovietic) ascunde o paleta de fenomene OSN foarte documentata si studiata de o serie de specialisti de prestigiu. Recent, conducatorii Centrului Rus de studiere al Fenomenului OZN au acceptat sa dea publicitatii doar o mica parte din informatiile considerate de Kremlin drept "capabile de a starni panica in randul populatiei". Doasarele "sigure" au fost inmanate cercetatorilor Paul Stonehill si Philip Mantle, cei doi cercetatori anuntand ca pe baza datelor vor scrie o carte care va trata toata cazuistica OSN din istoria Rusiei. Unul dintre cele mai spectaculoase cazuri este cel in care o nava de razboi sovietica a reperat, prin intermediul aparaturii de detectie submarina, un obiect necunoscut care se deplasa prin apa Oceanului Pacific.

Comandantii navei au crezut ca au descoperit un submarin american aflat in misiune de spionaj. Obiectul straniu stationa la mare adancime, ofiterii rusi lansandu-i apeluri radio in care il somau sa se predea. Socul tuturor a veni in momentul in care obiectul s-a hotarat sa paraseasca vecinatatea navei sovietice. A disparut uluitor de repede, radarele calculand ca nava-submarin se deplasa cu o viteza de circa 450 km/ ora la o adancime de 5.000 metri ...in conditiile in care viteza maxima de deplasare a celui mai performant submarin construit cu tehnologiile actuale, nu depaseste 65 km/ ora la o adancime maxima de 50 metri...

Primul caz de OSN-uri studiat de sovietici se refera la incidentul Odessa, cand mai multi ofiteri si militari din cadrul Bazei Navale de la Sevastopol au observat si identificat un OSN care a iesit din apele Marii Negre in luna august a anului 1950, in imediata apropierea a unui crucisator militar sovietic. De atunci, conform datelor remise recent de autoritatile ruse, s-au contorizat peste 300 de cazuri OSN, ceea ce ne face pe buna dreptate sa ne intrebam, **ce informatii sunt ascunse in bazele de date ale Marinei Ruse?**

Rapiti de extraterestri: multe povesti si o teorie

In 1957, Antonia Villas Boas, un fermier din Brazilia, in varsta de 23 de ani, a inceput, dintr-odata, sa istoriseasca o intamplare uluitoare: cum a fost luat la bordul unei nave extraterestre de catre niste fiinte umanoide de talie mica; a fost examinat, i s-a luat sange, a avut chiar relatii intime cu o femela din respectiva specie umanoida, dupa care a fost coborat din nava si lasat sa plece. Intreaga experienta a durat 4 ore.

1. Explicatii profane, explicatii savante
La vremea respectiva, cei care i-au auzit povestea nu prea l-au luat in serios si abia dupa mai multi ani, cazul sau a fost readus in atentie si e astazi unul dintre pilonii pe care se sprijina larg-raspandita credinta in acest fenomen. Scepticii au afirmat, totusi, ca relatarea lui parea inspirata dintr-o istorioara aparuta anterior intr-un ziar brazilian si din povestirile despre persoane rapite ale lui **George Adamski, un scriitor american de origine poloneza, pasionat de fenomenul OZN si care sustinea ca a avut contacte cu creaturi nepamantene.**

In 1961, ceva ciudat, intamplat unui cuplu, **sotii Betty si Barney Hill**, a generat o noua poveste, extrem de mediatizata, incluzand publicarea unei carti ("Calatoria intrerupta") in 1966 si turnarea unui film in 1975. Povestea sotilor Hill are cateva elemente comune cu cea a lui Boas - examenul medical, unele caracteristici ale "alienilor" -, este, insa, mult mai bogata in detalii. Interesant este faptul ca, dupa incident, nu si-au amintit mare lucru; ulterior, Betty a inceput sa aiba niste vise recurente, din care mai reieseau niste detalii, pentru ca, in cele din urma, sa recurga, atat ea cat si sotul ei la hipnoza, in cursul careia au istorisit, cu multe amanunte, cele intamplate in cursul asa-zisei sederi la bordul navei extraterestre.

Concluzia **dr. Benjamin Simon, specialistul care i-a hipnotizat de mai multe ori si a inregistrat si interpretat spusele lor, a fost ca relatarea lui Barney era o fantezie generata de visele recurente ale sotiei lui**, pe care aceasta le povestise in repetate randuri. La baza intregului complex de fenomene psihice ar fi stat o intamplare anodina - cei doi ar fi vazut, de fapt, luminile de avertizare ale unei aeronave, care a trecut prin zona chiar la ora la care sotii Hill au sustinut ca ar fi fost capturati; restul tine de sperietura, de stres si de amintirile rascolite de hipnoza - inclusiv "amintiri false", un fenomen care a inceput sa fie investigat abia recent.

Oricum, dubla rapire a sotilor Hill a facut multa valva si, incepand de atunci, numarul celor care afirmau ca patisera lucruri similare a crescut vertiginos, pana acum fiind "inventariate" vreo 1.700 de persoane care au sustinut ca au avut contacte de aceste tip cu fiintele nepamantene. De-a lungul anilor, s-a dezvoltat **o adevarata subcultura distincta a acestui fenomen**, ceea ce i-a indemnat pe specialistii din diferite domenii sa se apuce serios de studiul acestor intamplari. Iar printre cei interesati s-au numarat si psihologii.

2. Adevar sau inchipuire?
Daca astfel de lucruri s-au intamplat sau nu in realitate, daca extraterestrii ne viziteaza si iau, din cand in cand, la bordul navelor lor, fapturi umane de ambele sexe, pentru a le studia sub raport morfologic si fiziologic, nu stim inca. In lipsa unor dovezi incontestabile, comunitatea stiintifica are pareri contradictorii.

Intre timp, exista, totusi, oameni convinsi ca astfel de lucruri se intampla si exista oameni care cred cu tarie ca li s-a intamplat chiar lor. In timp ce **aceia convinsi ca OZN-urile si extraterestrii exista si ne viziteaza reugulat nu pun nicio clipa la indoiala veridicitatea acestor istorisiri, scepticii incerca sa gaseasca explicatii alternative.**

Medici, psihologi, au studiat cat de multe cazuri au putut, testand ei insisi subiectii - presupusii rapiti - pentru a furniza **o explicatie stiintifica a fenomenului, pornind de la o premisa indrazneata: ca asemenea intalniri n-au existat in realitate, ci sunt imaginate de respectivele persoane.** Dar ce anume ii poate face pe oameni sa-si inchipuie asa ceva si sa relateze lucrurile cu asemenea lux de amanunte? Paralizia in somn, diverse afectiuni psihice (a fost identificata o tendinta paranoida la multi dintre cei studiati) si alte explicatii medicale au fost propuse, partial acceptate de unii, violent respinse de altii.

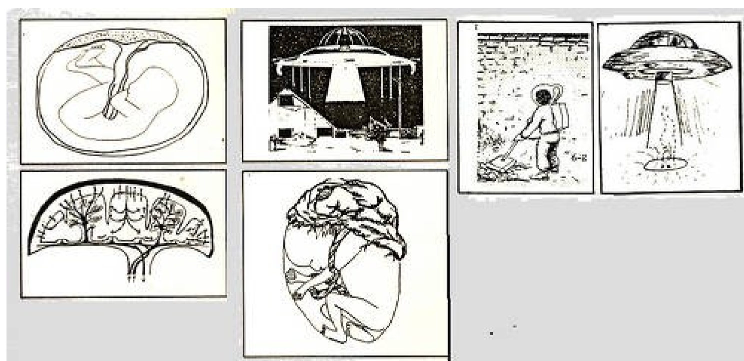
Daca, in stare de veghe, relatarile nu sunt prea bogate in amanunte, **s-a recurs, in mai multe cazuri, la**hipnoza - ea insasi o metoda terapeutica si de investigare controversata - stare in care, presupusii rapiti furnizeaza, de obicei, mai multe detalii. Insa exista si cercetatori care atrag atentia ca tocmai interesul aratat de oamenii de stiinta (au fost cazuri in care acelasi subiect a fost hipnotizat de mai multe ori, de diferiti specialisti) ii poate face pe cei predispusi la astfel de experiente sa reflecteze mult la intamplare si, devenind foarte preocupati de ea, sa "fabrice" - nu neaparat constient! - o serie de amanunte care trebuie privite cu circumspectie.

3. Asemanari frapante

Dar, indiferent de psihologia specifica acelora care au raportat experiente de aceste gen, ceea ce i-a intrigat intotdeauna pe cercetatorii sceptici ai acestor fenomene a fost faptul ca **un mare numar dintre aceste povesti au cateva elemente comune. E oare posibil ca una si aceeasi rasa extraterestra sa fi fost autoarea unor rapiri, petrecute de-a lungul a jumatate de secol, dupa aproape acelasi tipar?** Sau e posibila si o explicatie in spirit pozitivist: **oamenii isi imagineaza aceleasi lucruri pentru ca anumite caracteristici comune ale psihicului uman ii predispun la acelasi tip de calatorii imaginare?** E o ipoteza fascinanta, un camp interesant de investigatie pentru psihologi.

Dar care ar putea fi acea "cauza prima", comuna tuturor oamenilor, ceva care sa nu tina de familia in care au fost crescuti, de scoala la care au mers, de experientele din timpul vietii?

Ei bine, exista ceva comun noua, tuturor: **viata intrauterina**, care se incheie cu nasterea - trecerea intr-o altfel de viata. Toti oamenii din aceasta lume si-au petrecut primele luni de existenta in uter (chiar daca, recent, unii dintre ei isi incep viata embrionara intr-o eprubeta). Iar dupa cateva luni de viata in uter, toti oamenii l-au parasit, pentru a se intalni cu lumea de afara, iar acesta intalnire nu este una blanda: psihologii vorbesc despre o "trauma a nasterii", despre faptul ca iesirea din uter si intrarea in universul exterior corpului mamei reprezinta, pentru nou-nascut, o experienta brutala care, in cazul celor cu un psihic mai fragil, lasa urme mai adanci.

In general, **nu ne amintim constient nasterea si trauma asociata ei, dar asta nu inseamna ca ea nu lasa urme in psihicul nostru**. Aceasta idee l-a facut pe omul de stiinta **Alvin Lawson** sa elaboreze uimitoarea sa teorie asupra asa-numitelor rapiri: istorisirile s-ar baza pe propriile noastre amintiri despre viata intrauterina si sfarsitul dureros al acesteia - trauma nasterii. E o teorie controversata, dar fascinanta: o adevarata coborare in abis, o incursiune in cele mai adanci tainite ale mintii, acolo unde pastram, fara sa mai stim de ele, amintirile din viata de dinaintea venirii pe lume.

4. O explicatie neasteptata
E interesant ca Lawson nu sustine ca n-ar exista OZN-uri, extraterestri, poate si intalniri de gradul trei, dar considera ca, in ceea ce priveste aspectul particular al capturarii de catre extraterestri al unor persoane, aducerea acestora pe nava spatiala, experimenetele facute asupra lor etc., lucrurile tin, in primul rand, de imaginatie si nu de fapte reale. **Indiferent de alte aspecte ale fenomenului OZN, in opinia sa, partea cu rapirile tine de psihic si necesita o abordare corespunzatoare - o evaluare psihologica atenta a subiectilor.**

Autorul afirma ca oricine isi poate retrai trauma nasterii in prezenta unui stimul corespunzator - hipnoza, substante medicamentoase sau chiar aparitia unui fenomen neobisnuit - aici incluzand si aparitia (reala sau inchipuita) a unui OZN. Retrairea acestei traume poate lua, pentru unii, forma unei halucinatii; pentru altii - a unei experiente religioase; in fine, pentru un mic numar de persoane - a unei "rapiri de catre extraterestri".

Iata, rezumate, principalele puncte ale teoriei lui Lawson

• In majoritatea istorisirilor despre rapiri, **subiectii au descris "entitatile" prezente (presupusii extraterestri) ca avand infatisare umanoida, cu un cap mare, ochi mari… frapant de asemanator, dupa parerea autorului, cu aspectul unui embrion uman de aproximativ 2 luni.** El presupune ca embrionul - mai apoi fatul uman - ar putea avea o perceptie a propriului corp, o "imagine de sine", chiar in timpul vietii intaruterine, iar aceasta amintire se reflecta in modul in care adultul isi descrie, mai tarziu, experienta "rapirii".

• Tema adesea prezenta a **"tunelului" prin care cei rapiti ajung in nava de deasupra lor - uneori descris ca un tunel de lumina** - trimite cu gandul la tunelul pe care fatul trebuie sa-l strabata pentru a iesi din corpul mamei; intr-o alta interpretare - depinde si de felul in care isi povestesc subiectii trairile - raza care, tasnind din pantecul navei, prinde si trage inauntru omul capturat, ar putea reprezenta o analogie cu cordonul ombilical, prin care fatul este legat de placenta, intocmai cum, prin acel tunel sau fascicul de lumina, se stabileste o legatura intre subiect si nava spatiala.

• **Nava insasi este interpretata de Lawson ca fiind o imagine distorsionata a placentei;** aceasta, cu forma ei de cupola, asezata adesea in partea superioara a uterului, deasupra fatului, este concrescuta cu peretele intern al uterului, astfel incat, prin placenta si cordonul ombilical, fatul este conectat la sistemul circulator al mamei, primind, astfel, direct in sange, substantele necesare dezvoltarii. Imagini ale ansamblului placenta-cordon ombilical se regasesc, ca un arhetip, in diverse culturi ale lumii, din diverse locuri si vremuri. E asadar, o imagine bine fixata in mentalul colectiv, fiind exprimata sub diferite forma, in arta, mitologie, religie…

• Trecand prin tunel, **subiectii ajung intr-un spatiu larg, luminat - uneori cu lumini orbitoare - unde sunt inconjurati de mai multe fiinte cu aspect umanoid si sunt supusi unor examinari corporale; multi descriu proceduri invazive prin ombilic sau cel putin o senzatie de durere ori tensiune la nivelul ombilicului**. Alvin Lawson identifica aici o corespondenta evidenta cu etapa in care nou-nascutul iese din corpul mamei, nimerind in sala de nastere, puternic luminata, unde membri ai personalului medical il manipuleaza si il examineaza; in cele din urma, cordonul omblical este prins in pense si taiat - probabil o experienta neplacuta atat fizic, cat si psihic, chiar daca nu ne-o amintim.

Un numar de persoane intervievate amintesc de sunete metalice - foarte probabile intr-o sala de nastere, unde vin pe lume cei mai multi dintre copiii, in tarile occidentale.

Alteori, nu elementele comune majoritatii istorisirilor, ci dimpotriva, cele specifice unei anumite relatari atesta caracterul veridic al unei interpretari prin prisma traumei nasterii: astfel, un subiect pomeneste despre faptul ca s-a simtit apucat strans de un fel de cleste, care l-a rasucit, provocandu-i dureri de spate - amanunte care sugereaza folosirea forcepsului in timpul nasterii. O alta persoana mentioneaza modul care si-a strans umerii si si-a rasucit corpul, "in incercarea de a se strecura prin tunel" - or, exact asa se intampla in cursul nasterii naturale: are loc o miscare de rotatie a fatului, pentru a trece prin portiunea cea mai stramta a bazinului.

5. Psihicul influentabil

In concluzie, **"rapirea de catre extraterestri" este privita de profesorul Lawson ca o experienta subiectiva, cu radacini adanci in psihologie si cultura.** Asa-zisele persoane rapite de extraterestri folosesc in mod inconstient elemente din cursul procesului nasterii drept matrice pentru o experienta a rapirii imaginara. Numeroasele influente provenite din filme, carti, povestiri ale altor persoane, fotografii, articole de ziar care relateaza cu mare tam-tam asemenea evenimente, prezentandu-le drept reale, se adauga matricei initiale si sunt utilizate tot inconstient, pentru a completa tesatura complexa a istorisirii cu detalii. Nu intamplator, probabil, dupa mult-mediatizatul caz Roswell, mai toti "rapitii" au inceput sa-i descrie (si chiar sa-i deseneze) pe extraterestrii autori ai rapirilor ca fiind umanoizi mici de statura, cu capete mari si ochi negri imensi - semanand perfect cu pozele si desenele care circulasera prin nenumarate publicatii si care ii infatisau pe **"extraterestrii de la Roswell".**

Misterul - numit astfel chiar de autorul teoriei - consta in faptul ca nu se cunoaste cauza care declanseaza aceasta retraire a traumei nasterii sub forma unei rapiri de catre extraterestri. Nu se stie nici cum se formeaza aceste imagini - din cursul vietii intrauterine si al nasterii - in creierul fatului si nici cum sunt ele readuse la viata in cursul hipnozei, sub actiunea unor substante sau cu prilejul trezirii spontane din somn.

Era de asteptat ca o asemenea teorie sa starneasca reactii vehemente. Dar Alvin Lawson (care a incetat din viata recent, in luna septembrie a acestui an, la varsta de 80 de ani) si-a mentinut darz afirmatiile, sustinand, in plus, ca ufologia nu se poate dispensa de ajutorul psihologiei.

In incheierea articolului in care si-a expus teoria (Rapirea de catre extraterestri si trauma nasterii), publicat pentru prima data in 1982, el lanseaza o concluzie indrazneata, care e, totodata, o provocare pentru cercetatorii fenomenului OZN: "Pana cand psihologia acestor subiecti nu va deveni principala tinta a investigatiilor in cazul intalnirilor de gradul trei, cercetarile asupra rapirilor de catre extraterestri nu vor atrage - si nici nu vor merita - o atentie larga si serioasa din partea oamenilor de stiinta."

Serviciile secrete si extraterestrii – povestea unor relatii nerecunoscute

Generosul si fulminantul domeniu al extraterestrilor nu avea cum sa fie ratat de serviciile secrete ale marilor puteri ale lumii. Cel putin, asta afirma adeptii teoriei conspiratiei, care lanseaza ipoteza ca serviciile de informatii, alaturi de adevaratele foruri care conduc lumea din umbra, sunt singurele entitati organizatorice care cunosc adevarul despre fenomenul OZN, cu toate implicatiile acestuia in trecutul, prezentul si, mai ales, viitorul omenirii.

X-files, Man in Black - mit sau realitate?

Intrebarea care se pune este: daca reprezentantii unor civilizatii inteligente extraterestre ar dori sa intre in contact cu pamantenii, la cine ar apela? Indiferent cine ar fi acesta, ar putea scapa nedepistat de serviciile secrete?

In timpul Razboiului Rece, multi analisti considera ca **serviciile secrete au fost adevaratii conducatori ai statelor lumii**. In plus, in teoria conspiratiei, orice serviciu secret este nimic altceva decat un adevarat "stat in stat". Cu propriile parghii si oameni in posturile cheie, seviciul respectiv de informatii ar detine puterea in orice tara si sub orice regim. In fond, **adevarata semnificatie a puterii, in zilele noastre, se traduce prin Informatie**. Cine detine cat mai multe informatii despre un domeniu, o organizatie sau o persona, acela are putere asupra domeniului, organizatiei sau a persoanei in cauza. Iar atunci cand ne raportam la informatii, serviciile secrete raman institutiile care se afla in posesia celor mai mari baze de date despre absolut orice domeniu, baze actualizate si revizuite zilnic.

In momentul in care ne indreptam atentia spre bogata si variata cazuistica OZN, vedem ca **aproape orice incident care vizeaza extraterestrii are legaturi, intr-un fel sau altul, cu serviciile secrete**. Din franturile de informatii scurse, in timp, in mass media si din teoriile conspiratiei, reiese faptul ca majoritatea marilor servicii de informatii ale lumii detin un departament special, dedicat 100% studierii, contactarii si chiar mentinerii unor relatii si schimburi de informatii cu fiintele nepamantene.

Document clasificat "scapat" pe internet: guvernul SUA cere ajutorul CIA pentru investigatia unui caz OZN in aprilie 1976

Possibly other foreign govt obtaining [redacted]

C O N F I D E N T I A L 141445Z APR 76 STAFF

CITE DCD/[redacted]

TO: PRIORITY DCD/HEADQUARTERS.

ATTN: [redacted]

FROM: DCD/[redacted]

SUBJECT: CASE [redacted] - UFO RESEARCH

REF (A): DCD/HEADQUARTERS 14596

(?): FORM 610 DATED 9 APRIL 1976, UFO STUDY.

1. SOURCE'S FULL NAME IS [redacted]
HE IS EMPLOYED AS [redacted]

2. REFERENT B MATERIAL CLASSIFIED CONFIDENTIAL AT HIS REQUEST. SOURCE SEEKS GUIDANCE FROM CIA UFO EXPERTS AS TO MATERIAL IN HIS REPORT THAT SHOULD REMAIN CLASSIFIED. [redacted]

[redacted]

Pe de alta parte, trebuie sa privim intregul fenomen OZN, cu mari rezerve de indoiala! Asta deoarece fie:

1. **extraterestrii si OZN-urile sunt niste creatii 100% SF, fabulatii** popularizate in presa tabloida din goana oportunista dupa profit a trusturilor de presa, augmentata cu teoriile unor oameni creduli, foarte entuziasti sau paranoici;

2. **cel putin o parte a incidentelor OZN "clasice" au fost adevarat**e - situatie in care, din nou, trebuie sa fim circumspecti fata de modul in care au aparut in presa, stiut fiind faptul ca serviciile secrete au organizat, mai ales in a doua jumatate a secolului XX, adevarate campanii de intoxicare a mass media, au introdus agenti sub acoperire in posturi-cheie din televiziuni si ziare, si au dirijat, astfel, fluxul de informatii, in virtutea unor concepte obscure, precum securitate si siguranta nationala.

Documents link Truman with UFO in New Mexico

Gannet News Service

WASHINGTON - Journalists from as far away as Europe and Japan converged on American University here Friday to look at controversial documents purportedly linking the late President Truman to a recovery operation involving a crashed extraterrestrial spacecraft in New Mexico.

The controversy centers on the authenticity of the so-called Majestic-12 document, allegedly prepared for President-elect Eisenhower on Nov. 18, 1952.

The document was never released publicly and, according to what was presented as a White House memo at the time, only President Truman, two of his Cabinet members and the director of the CIA knew its contents.

The continuing UFO controversy is enjoying perhaps its broadest forum ever this weekend during the "International Symposium on Unidentified Aerial Phenomena: A World View." The symposium lasts through Sunday.

The document reports that on July 7, 1947, "a secret operation was begun to assure recovery" of a supposed space-craft that had crashed about a week earlier near Roswell Army Base in New Mexico.

"We've spent two and a half years with that document. We are not prepared to state that it's genuine, but there is no evidence so far to suggest otherwise," said Bill Moore, author of a book on the case titled *The Roswell Incident.*

According to the Majestic-12 document, the decomposing corpses of "four small human-like beings" were discovered some two miles away from the New Mexico crash site, indicating they had perhaps ejected before impact.

The M-12 briefing said: "It was the tentative conclusion of this group...that although these creatures are human-like in appearance, the biological and evolutionary processes responsible for their development has apparently been quite different from those observed for homo sapiens."

Daca creditam a doua ipoteza ca fiind adevarata, atunci **aproape tot ceea ce stim despre extraterestri, nu poate fi altceva decat varianta cosmetizata si oferita opiniei publice de catre expertii in dezinformare.**

In sfarsit, o alta teorie a conspiratiei nu exclude nici varianta in care **reprezentantii civilizatiilor extraterestre se afla in contact strans cu CIA, Mossad sau MI5**, si au cazut de acord impreuna (dupa niste criterii numai de ei cunoscute), asupra modului in care omul de rand este informat, pregatit si educat in privinta extraterestrilor.

Armata americana si extraterestrii

Unele surse, cu credibilitate indoielnica si imposibil de verificat, au sustinut, de-a lungul timpului, ca structuri din CIA si departamente speciale ale U.S. Army au o indelungata relatie cu trei specii de fiinte extraterestre care, dintre toate natiunile lumii, ar fi ales sa intre in contact doar cu americanii:

- Reptilienii (botezati astfel datorita pielii lor),
- "Conformatorii" (fiinte vii bazate pe siliciu)
- si "Micii Cenusii" (cunoscuti si sub numele de Ebeni, care ar fi originari din sistemul solar Zeta Reticuli - cei mai cunoscuti si comuni extraterestri: umanoizi, mici de inaltime, cu pielea cenusie, capul voluminos si ochi mari, asemanatori cu aceia ai unei insecte).

O sursa anonima, cunoscuta pe blogurile si forumurile adeptilor teoriei conspiratiei, care se recomanda "general in rezerva al U.S. Navy", dezvaluia, la inceputul lunii februarie 2008, ca, **in ultimii 50 de ani, au existat peste 300 de intalniri, cu caracter confidential, intre extraterestri si reprezentanti ai guvernului american**. Imediat dupa

interviul sau, aparut in cateva ziare americane, generalul in cauza, initulat in randul cercurilor de ufologi drept Sursa A, a declarat ca a primit amenintari cu moartea, fiind totodata somat sa se opreasca din "ciripit".

Cercetarile unor jurnalisti specializati in fenomenul UFO au confirmat faptul ca "Sursa A" fusese, intr-adevar, general in randul U.S. Navy. Evident, nimeni nu poate verifica asta! Una peste alta, rezervistul nu s-a lasat intimidat de amenintari si a dat un nou interviu investigatorilor OZN Clay si Shawn Pickering, in care ofera amanunte despre o conlucrare permanenta, in domeniul militar, intre extraterestrii reptilieni si forurile superioare care conduc din umbra guvernele si serviciile secrete americane.

O alta sursa, evident ramasa anonima, asociata cu un obscur serviciu secret, Defense Intelligent Agency, ne anunta ca 18 reprezentanti de varf ai Statelor Unite, Rusia, China si Vatican s-au deplasat, pe data de 12 noiembrie 2009, pe un atol din Pacific. Acolo, intr-un decor paradisiac, **oamenii s-ar fi intalnit cu extraterestrii din specia Ebeni**. Agentul D.I.A., nu stie ce s-a discutat exact acolo si cum s-a terminat intalnirea interplanetara...

Succesul tehnologic U.R.S.S. a fost... extraterestru!

In ograda Marelui Frate de la Rasarit, lucrurile nu stau cu mult diferit. In linii mari, se observa aceeasi secretomanie fata de fenomenul OZN, inconjurata de multe mistificari si diversiuni (in care agentii rusi sunt asi).**Istoria relatiilor dintre seviciile secrete ruse si vizitatorii de pe alte plante ar data de peste 100 ani, inca din timpul politiei secrete tariste, redutabila Ohrana.** Astfel ca baza de date a serviciilor secrete de la Kremlin cu extraterestri este intr-atat de bogata incat dosarele si inregistrarile audio-video ar incapea in peste 20 de vagoane de tren, daca este sa dam crezare unui fost cadru KGB.

Presa internationala asociaza Rusiei si fostului spatiu sovietic doar **celebrul incident de la Voronezh** si alte cateva aparitii fugitive pe cerul Moscovei. Pasionatii fenomenului OZN sustin, insa, ca incidenta aparitiilor si contactelor este cu mult mai mare. Fosta Uniune Sovietica acoperea un spatiu imens, de dimensiunea unui continent. Nici suprafata de astazi a Rusiei nu e cu mult mai mica. Teoretic, este cumva de asteptat ca pe un asemenea teritoriu vast sa aiba lor numeroase observatii, incidente OZN si chiar intalniri intre oameni si extraterestri. **Avansul tehnologic si militar pe care U.R.S.S. l-a luat in fata SUA, imediat dupa cel de-al doilea Razboi Mondial si pana la inceputul anilor '70 ai secolului trecut s-ar fi datorat stransei conlucrari intre KGB si o rasa razboinica de extraterestri** - conform unei teorii a conspiratiei.

Pinhead aliens invade Russia

Scientists confirm landing of 'shining disk'

MOSCOW (UPI) – The official Soviet news agency Tass reported Monday that a flying saucer landed in a Russian city recently, and its occupants, tiny-headed aliens up to 13 feet tall, frightened residents during a stroll through a park.

The agency said scientists confirmed the landing and extraterrestrial activity in Voronezh, a city of about 700,000 people 300 miles south of Moscow, and noted that the aliens, who were escorted by a robot during their "promenade around the park," left behind two chunks of rock never before found on Earth.

"A large shining disk was seen hovering above the park," Tass said. "It then landed, a hatch opened, and one, two or three creatures similar to humans and a small robot came out. The aliens were 3 or even 4 meters high (10 to 13 feet), but with very small heads, witnesses say.

"They walked near the disc and then disappeared inside," the official news agency said. "Onlookers were overwhelmed by a fear that lasted for several days.

"Scientists have confirmed that an unidentified flying object recently landed in a park in the Russian city of Voronezh. They have also identified the landing site and found traces of aliens who made a short promenade around the park.

"The aliens visited the place at least three times after dark, local residents report."

Tass quoted Genrikh Silanov, head of the Voronezh Geophysical Laboratory, as saying his scientists identified the landing site by using a technique called "biolocation." The term was not described.

Silanov said in an interview with Tass that the unidentified flying object left clear marks in the park. "We detected a circle 20 meters (65 feet) in diameter," he said. "Four dents 4 to 5 centimeters (1.6 to 2 inches) deep, each with a diameter of 14 to 16 centimeters (5.5 to 6.3 inches), were clearly visible.

"We also found two mysterious pieces of rock," Silanov said. "At first glance they looked like sandstone of a deep-red color. But mineralogical analysis has shown that the substance cannot be found on earth."

Se pare ca datele si tehnologia furnizate de fiintele venite dintr-o galaxie situata la milioane de ani lumina de Terra i-au ajutat pe sovietici si in dezvoltarea unor avioane de ultima generatie, aeronave a caror existenta Kremlinul nu o va recunoaste niciodata. Alti conspirationisti vin cu o ipoteza si mai infricosatoare. Conform lor,**milioanele de victime ale comunismului de pe teritoriul sovietic, mare parte ucise in gulagurile siberiene si despre ale caror ramasite nu se mai stie nimic, ar fi fost, de fapt, sacrificate extraterestrilor**.

Insusi Stalin ar fi ratificat, in persoana, un pact malefic cu extraterestrii. Sustinatorii acestei sumbre ipoteze afirma ca un departament special al politiei secrete livra constant cobai umani extraterestri. Evident, cel mai probabil nu vom afla niciodata daca aceste teorii au fost lansate sub forma unei diversiuni, sunt rodul plasmuirii umor minti exaltate, sau au macar un strop de adevar.

Cele 4 principii

Conspirationistii afirma ca societatile moderne au fost construite sub forma unor cercuri concentrice de putere, putand fi controlate si manipulate de sus in jos. In aceasta ecuatie, regimul politic nu mai conteaza. Serviciile secrete, aflate la varf, au propriile motive, atunci cand vine vorba despre pastrarea linistii in privinta existentei extraterestrilor.

De la CIA, FSB, Mossad, pana la serviciile de profil din Burundi sau Benin, **toate aceste structuri superioare de informatii, care coordoneaza, de fapt, si lumea politicului, actioneaza, in mare, dupa aceleasi principii, atunci cand vine vorba despre pastrarea secretului asupra unor dezvaluiri care ar produce reactii necontrolate din partea marilor mase de oameni.**

Fizicianul Stanton Friedman, care a avut in trecut posturi importante in randul unor giganti precum Westinghouse si General Electric, si-a dedicat o buna parte a cercetarilor personale tocmai relatiilor intre structurile de putere umane si extraterestri. In opinia sa, serviciile secrete din intreaga lume se ghideaza, in general, dupa patru principii care i-ar ajuta la evitarea unui adevarat "Watergate cosmic".

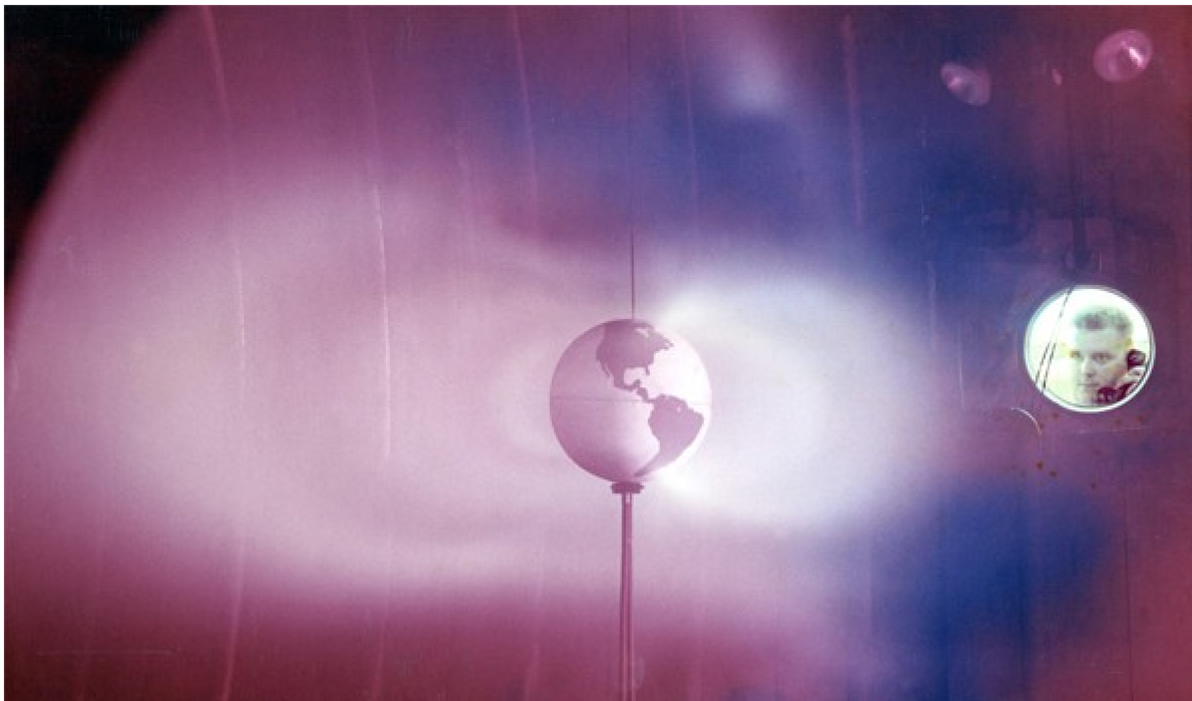
1. Agentii departamentelor speciale cauta, in primul rand, descifrarea potentialului tehnologiei extraterestre si stabilirea unor relatii cu EI; relatii din care, evident, tarile pe care le reprezinta, sa aiba cat mai mult de castigat.

2. Niciun serviciu secret nu doreste ca guvernele concurente sau inamice sa ajunga in posesia informatiilor despre propriile relatii cu extraterestrii.

3. Daca o mare figura publica internationala, gen presedintele SUA sau cel al Rusiei, Regina Elisabeta a Marii Britanii sau Papa de la Vatican, va iesi la rampa cu o declaratie prin care recunoaste existenta fenomenului OZN, se risca producerea unei anarhii mondiale generalizate, din punct de vedere politic, economic, social si religios. Nimeni nu are interesul sa anunte existenta extraterestrilor, cel putin nu deocamdata, si oricine incearca acest lucru trebuie oprit prin orice mijloace.

4. Al patrulea mare principiu are in vedere controlarea stricta a fundamentalistilor religiosi, care, in problema OZN, fie considera extraterestrii drept unelte ale Satanei, fie nu recunosc posibilitatea existentei lor. Recrudescenta fundamentalismului religios in plin secol XXI, este unul dintre aspectele cele mai ingrijoratoare pentru unele servicii de informatii. Evident, atunci cand aceasta nu se afla in interesul lor.

Influenta OZN asupra progresului stiintific

Pentru stiinta, imensele zone glaciale ale Antarcticii au prezentat un interes relativ minor, pana in anul 1948, atunci cand balenierele care se intorceau de acolo au semnalat pe cerul Polului Sud numeroase aparitii de obiecte ciudate, discoidale. La sfarsitul anului 1949, Marina statului Chile il trimitea in Antarctica pe capitanul de fregata Auguste V Orrego, cu o parte a flotei chiliene. El a adus din aceasta expeditie sute de metri de film, pe care se vedeau obiecte de acelasi fel, facand inconjurul navelor de sub comanda sa, mai ales atunci cand se aflau la baza Arthur Prat. Aceste filme au fost remise guvernului chilean la 23 februarie 1950, cand capitanul Orrego a revelat totodata ziaristilor continutul lor. Din acea zi, filmele n-au mai fost niciodata proiectate in public.

De cand s-a semnalat activitatea OZN la cei doi Poli, din perioada 1947 - 1949, toate tarile mari au inceput sa ia parte la "programele de cercetari stiintifice", intr-una sau in ambele regiuni polare ale Globului. Filmele capitanului de fregata Orrego au declansat un **"exod spre frig". URSS, Suedia, Norvegia, Canada, SUA, Argentina, Chile, Australia, Franta si Marea Britanie, toate s-au lansat in cercetari pe teritoriul Antarcticii**. In numai trei ani, intre 1948 si 1951, mai multi oameni, bani si materiale decat in cele doua secole precedente, s-au trimis in Antarctica. Sa fi fost acest exod o coincidenta?

Cercetarile canadiene, desfasurate in cadrul "Proiectului Magnet", au dezvaluit legatura dintre perturbatiile electromagnetice si aparitia obiectelor zburatoare neidentificate. Tot canadienii au construit niste detectoare in masura sa avertizeze pe cei insarcinati sa faca cercetari, atunci cand vreun OZN intra in campul de actiune al aparatului. **Wilbert Smith, coordonator al proiectului, s-a straduit, impreuna cu echipa sa de cercetatori, sa construiasca un aparat in forma de disc, capabil sa transforme campul magnetic in energie**, suficienta pentru a-i permite sa se inalte. Pana la urma au abandonat initiativa, deoarece depasea cunostintele stiintifice ale vremii.

Reconcilierea cu gravitatia

Cercetarea gravitatiei a fost multa vreme calul de bataie al vizionarilor si al excentricilor. In anul 1926, **doctorul inginer Charles F. Bush le semnalase colegilor sai descoperirea unor proprietati ciudate ale unei roci cunoscuta sub denumirea de bazaltul de Lintz**. Mai intai, el a gasit ca aceasta degaja mai multa caldura decat uraniul si ca, in cadere libera, miscarea nu se accelera potrivit legilor cunoscute ale gravitatiei. Nu sfida aceasta forta, dar nici nu i se conforma. De altfel, dr. Bush a exemplificat numeroase alte materiale care, in cadera libera, se comporta altfel decat ar fi previzibil. Omul de stiinta a deschis o cale noua, valoroasa ca perspectiva, insa careia nimeni nu i-a dat atentie in epoca. Lucrarile sale au fost trecute la arhiva si date uitarii pentru 30 de ani.

In 1957, **cinci mari companii americane erau axate pe linia unor cercetari antigravitationale finantate de guvern.** La acea data, exista deja la Wright Field, Dayton, statul Ohio, o instalatie de multe milioane de dolari, construita si inzestrata pentru cercetarea si studierea fortelor antigravitationale si contragravitationale. In anul 1953, Indiana Steel Products Company - intreprindere de fabricare a otelului, din statul Indiana - acceptase trei contracte pentru explorarea unor chestiuni in domeniul magnetismului: posibilitatea unor noi aliaje magnetice, proprietatile magnetismului, teoria fenomenelor magnetice, precum si cercetarea aplicata, fabricarea si punerea in practica a rezultatelor. Un articol scris la acea data pe marginea acestui subiect si aparut in revista "Electrical Manufacturing" mentiona ca "urmeaza sa fie alcatuit un comitet consultativ care sa coordoneze aceste cercetari cu cele deja existente, in acelasi domeniu".

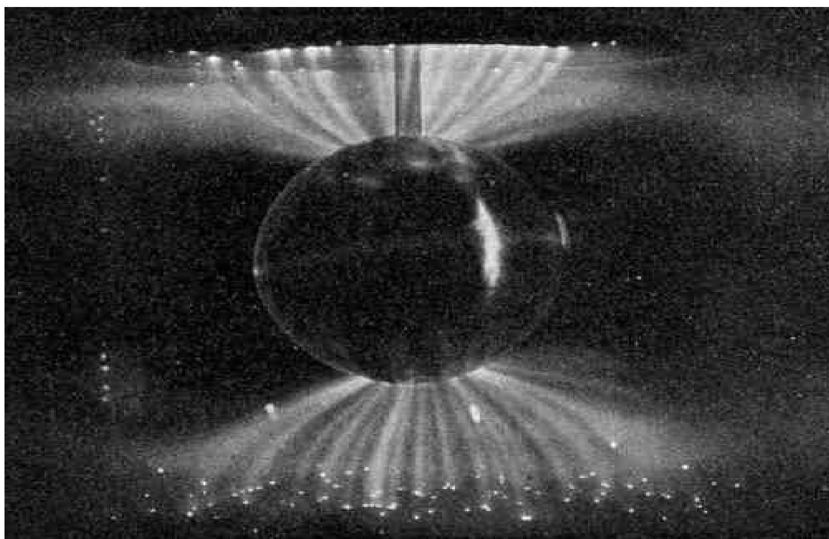

Se confirma ca acest proiect special in domeniul gravitational-electromangnetic era doar o parte a unui program mult mai vast. La inceputul anului 1958, "Inland Steel", "Sperry Rand", "General Electric", Lear Instruments", "Hughes Aircraft" si "United States Steel" participau si ele la acest efort general de explorare a secretelor gravitatiei. In numarul din ianuarie 1966 al revistei "True" se afirma ca existau, pe atunci, 46 proiecte de cercetari asupra gravitatiei, subventionate de armata. **Toate aceste preocupari cu privire la gravitatie, consumatoare de bani si timp, au fost declansate dupa aparitia OZN-urilor si dupa ce zborul lor silentios si sfidand gravitatia a dus la banuiala ca ele nu desfid legile gravitatiei, ci, de fapt, le folosesc.**

Ucigatorul ecuator

Pelerinajul stiintific spre Antarctica, urmare a dovezilor fotografice ale activitatii intense a OZN-urilor in zona, a trezit banuiala ca ar putea sa existe un motiv anume care sa justifice o activitate intensa la Poli, dar redusa in jurul ecuatorului. S-a presupus ca aceasta zona ar putea prezenta o particularitate neconvenabila OZN-urilor si s-a procedat la calcule si cercetari.

Astfel, **la 2 martie 1958, doi sateliti "Explorer" au confirmat existenta unei centuri de radiatii intense care inconjoara Pamantul, in dreptul ecuatorului, la o altitudine de aproximativ 1.000 de kilometri.** In prezent, aceasta zona este cunoscuta sub numele de centura Van Allen, in cinstea unuia dintre cei care i-au prevazut existenta. Nu exista nimic asemanator acestei centuri deasupra vreuneia dintre regiunile polare si natura sa adevarata a fost o mare surpriza, chiar pentru cei care au anticipat-o. Radiatiile de aici sunt de mii de ori mai intense decat s-a crezut. Ele constituie un brau mortal de radiatii, prin care omul nu poate strabate si pe care OZN-urile par sa il evite.

Renumitul astronom dr. Clyde a recunoscut, in 1952, ca a condus un program guvernamental, avand ca obiectiv reperarea si studierea a doi "sateliti" ciudati, detectati in repetate randuri. Aceasta se intampla cu cinci ani inainte ca primul satelit artificial sa fi fost lansat pe orbita de sovietici. In numeroase imprejurari, unele petrecute in ultimii ani ai secolului XIX, ofiteri si oameni din echipajul multor vase au relatat ca au vazut nave in forma de disc plonjand in mare si iesind la suprafata. Un astfel de incident s-a petrecut in 1955, cand echipajul unui petrolier al companiei "Golf Oil" a semnalat autoritatilor ca un obiect circular imens, biconvex, lasand in urma o dara de fum, a coborat in picaj, in plina zi, in golful Mexic, la numai cateva sute de metri de vasul lor. In Marea Mediterana, la numai cativa kilometri de sudul Italiei, un vas de coasta care transporta pasageri, a semnalat ca a vazut in 1953 un obiect in forma de disc inaltandu-se din apa.

Evolutie asistata

Odata cu trecerea anilor si in timp ce un numar tot mai mare de asemenea spectacole ciudate era semnalat, s-au petrecut cateva evenimente notabile. Pentru prima data omul a inceput sa experimenteze un vas subacvatic, in forma de disc. Inventatorul sau, nimeni altul decat **Jacques Cousteau, celebrul explorator**. El i-a dat denumirea de "Farfurie scafandru". De asemenea, exploziile din anul 1945 ale primelor bombe atomice fabricate de om au fost urmate, in 1946, de aparitia unui mare numar de OZN pe longitudinea Japoniei. Lansarile de rachete V-2, in 1948, din poligonul de la White Sands, au fost si ele urmate de vizite ale OZN-urilor.

Intre 1949, anul in care obiectele in forma de disc urmareau rachetele noasre, si sfarsitul anului 1957, cand s-a lansat primul satelit artificial, **rapoartele cu privire la OZN-uri au semnalat ca acestea insoteau vasele noastre, avioanele, trenurile si automobilele, si ca efectuau o supraveghere sistematica a importantelor instalatii militare**, a centrelor industriale si a nodurilor de comunicatie din intreaga lume. Oamenii de stiinta sovietici care au lansat pe orbita satelitul Sputnik-2, avand cainele Laika la bord, doreau sa afle cum functioneaza inima animalului, tensiunea arteriala si alte functii organice in conditiile namaiintalnite ale imponderabilitatii la nivel orbital. Oamenii de stiinta din multe parti ale lumii au urmarit conteinerul cum au putut mai bine, printre ei si dr. Luis Corrales, din Caracas, Venezuela.

La 16 zile dupa ce Laika fusese plasata pe orbita, dr. Corrales a fotografiat **trecerea lui Sputnik-2, la 18 decembrie, in timp ce se insera, expunand indelungat filmul fotografic. El a obtinut mai mult decat dara luminoasa a aparatului cosmic sovietic, alaturi de el se intrezarea si o a doua urma, care arata ca acest conteiner fusese insotit de ceva aflat sub o comanda "inteligenta"**. Specialistii care au analizat imaginea au decis ca nu putea fi vorba despre o dubla expunere, intrucat stelele, ar fi inregistrat, de asemenea, imagini duble pe film, ceea ce nu se intamplase. Ea nu putea fi nici o reflexie interioara, intrucat traiectoria darei nr.2 nu este aceeasi cu cea lasat de Sputnik. Fotografiile aratau clar traiectoria lunga, in linie dreapta a Sputnikului care a transportat cainele. O alta dara este clar vizibila alaturi de cea a satelitului, reprezentand aproximativ a saptea parte din traiectoria lui Sputnik.

Cheia descifrarii naturii adevarate a acestui al doilea obiect o constituie schimbarea sa de directie si anume, el s-a indepartat de Sputnik si apoi s-a apropiat, ca sa-l insoteasca din nou. Ceva sau cineva observa primul satelit artificial creat de om, care purta la bord o fiinta, chiar daca animalul cel mai probabil nu mai era in viata.**Patrunderea omului in cosmos abia incepuse si deja cineva sau ceva o supraveghea cu atentie.**

De la Tunguska la Dalnegorsk – Incredibilele intamplari din Extremul Orient rus

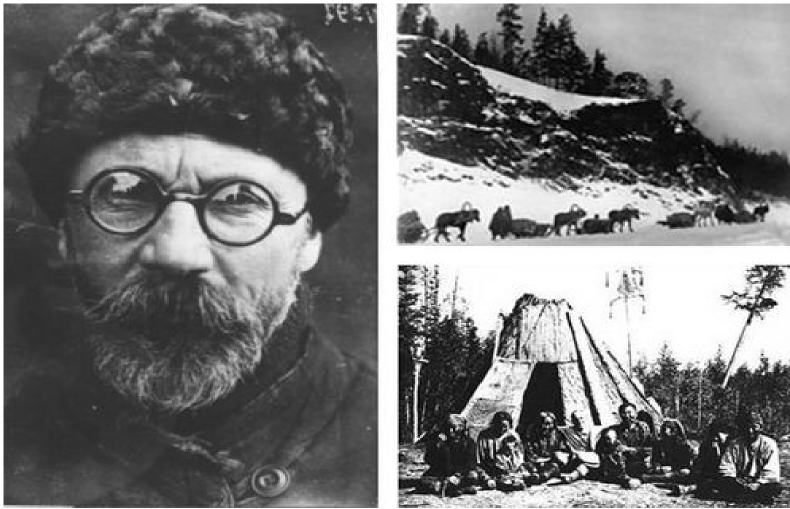
Nu multe sunt fenomenele care sa fi ridicat mai multe semne de intrebare, sa fi intrigat intreaga comunitate stiintifica a lumii si care sa fi ramas fara un raspun plauzibil dupa atatea zeci de ani precum a facut-o fenomenul Tunguska. Cei avizati cunosc probabil si faptul ca Tunguska nu a fost un eveniment singular. In fapt, tot in Extremul Orient rus, un caz similar a avut loc cu putina vreme inainte de caderea blocului comunist. Este vorba de fenomenul Dalnegorsk, sau cazul Inaltimea 611, un caz care socheaza prin asemanarea cu Tunguska si prin intrebarile fara raspuns pe care le naste de aproape 25 de ani. Sa le tratam, insa, pe rand...

Tunguska - explozie a unui OZN sau fenomen natural inexplicabil?

Siberia, regiunea Krasnoiarsk, 30 iunie 1908, ora 7 si 40 de minute. Un ciudat obiect tubular, inconjurat de o lumina orbitoare, isi face aparitia pe cer. Numai cateva secunde mai tarziu acesta se prabuseste cu un suierat asurzitor in padurea siberiana. **Impactul a fost atat de puternic incat a produs cutremure de peste 5 grade pe scara Richter pe o raza de circa 1.000 de kilometri. Martorii oculari spun ca explozia a fost insotita de flacari uriase, iar incendiile care au urmat au durat zile in sir. Unda de soc a facut inconjurul pamantului si fenomene misterioase au inceput sa aiba loc la scurt timp dupa aceea. Intregul continent asiatic a fost udat de ploi negre nemaivazute iar cerul a fost acoperit de nori argintii care emiteau o lumina stranie.** Nopti luminoase au fost semnalate pana in Europa fara ca cineva sa poate explica incredibilul eveniment. S-a estimat ca daca impactul ar fi avut loc doar cateva ore mai tarziu, orasul Sankt Petersburg ar fi fost, pur si simplu, ras de pe harta.

In ciuda fenomenelor enigmatice care avusesera loc, nimeni nu se incumetase sa cerceteze locul cu pricina. Asta pana in 1921, atunci cand Leonid Kulik, un cercetator rus, a intreprins prima expeditie in regiunea Tunguska, in speranta de a descoperi urmele craterului a ceea ce mai toti oamenii de stiinta credeau ca a fost un meteorit. Conform calculelor lui Kulik, impactul ar fi fost produs de unul dintre cele mai mari corpuri ceresti care a lovit vreodata pamantul. El chiar incearca sa schiteze presupusul obiect si reuseste sa convinga noul guvern sovietic sa finanteze o expeditie care sa porneasca in cautarea imensului bloc de fier de origine extraterestra.

Pretextand ca descoperirea unei asemenea cantitati de fier ar putea revigora economia nationala, cercetatorul primeste fondurile pentru cea de a doua expeditie care va avea loc in 1927. Cu toate acestea, in loc sa faca lumina in cazul Tunguska, calatoria avea sa adanceasca si mai mult misterul. **Spre mare surpriza a lui Kulik, niciun crater nu a fost descoperit. In schimb, pe o raza de peste 35 de kilometri copacii carbonizati fusesera culcati la pamant de explozia puternica ce avusese loc cu 19 ani inainte. Fapt si mai curios, in locul in care se credea ca avusese loc impactul, copacii ramasesera in picioare asemenea unor stalpi de telegraf. Nici incercarea de a gasi fragmente meteorice nu s-a soldat cu vreun rezultat. Meteoritul, pur si simplu, nu exista.**

Lumea stiintifica se simtea neputincioasa si nu putea decat sa speculeze pe marginea bizarului fenomen. Doi cercetatori rusi avanseaza o noua idee, diferita de cea a lui Kulik, conform careia obiectul care a lovit Siberia nu ar fi fost un meteorit ci o cometa alcatuita din gheata si praf cosmic, fapt ce ar explica lipsa craterului si a urmelor metalice din regiune. Explicatia nu este insa in masura sa acopere si celelate evenimente ciudate care au urmat impactului, cum ar fi unda de soc si cutremurulele puternice. Nici ipoteza meteoritului care ar fi explodat inainte de a lovi solul nu este in masura sa multumeasca oamenii de stiinta. Lipseau, pur si simplu, dovezile materiale.

Expeditiile care au urmat in anii 50-60 au scos la lumina sfere microscopice de sticla ce contineau mari cantitati de nichel si iridiu, fapt ce avea sa conduca la ideea ca originea lor ar fi una extraterestra. Ceea ce dusese la aparitia lor era insa un mister, iar teoriile tindeau sa mearga mai degraba catre pseudo-stiinta. Prabusirea unui OZN, antimaterie sau gauri negre au fost doar cateva dintre ipotezele lansate in presa vremii.

Studiile asupra efectelor bombelor atomice de la Hiroshima si Nagasaki au adancit si mai mult misterul Tunguska, atunci cand Aleksandr Kazantev, om de stiinta rus, descoperea similitudini intre cele doua evenimente: norii luminosi, ploaia neagra si padurea de stalpi de telegraf. Dar cum era posibil ca o explozie nucleara sa aiba loc in 1908? **Probele prelevate din solul si vegetatia din zona dovedeau fara putinta de tagada ca nu exista nicio urma de radiatie. Chiar daca adeptii teoriei atomice isi sustineau opiniile si prin misterioasa epidemie care lovise majoritatea persoanelor aflata la mai putin de 100 de kilometri de explozie, si care se manifesta prin aparitia unor rani purulente, medicii rusi au pus totul pe seama variolei care afecta localnicii cu mult inainte de fenomenul Tunguska.** Si totusi, in ciuda tuturor ipotezelor emise, un raspuns care sa explice cu totul ce s-a petrecut in acea zi de 30 iunie 1908 nu a fost gasit. Majoritatea savantilor rusi inclina sa creada ca a fost vorba de o cometa, oamenii de stiinta americani sunt de parere ca vinovatul este un asteroid. Argumente exista de ambele parti, dar nici una dintre teorii nu poate fi general acceptata.

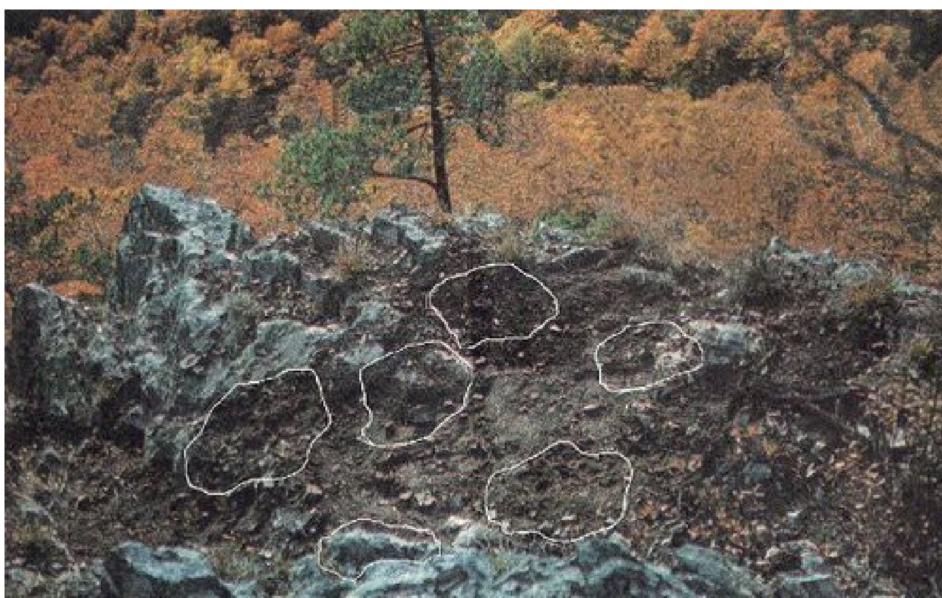
Dar fenomenul Tunguska avea sa isi adanceasca si mai mult misterele atunci cand, in anul 1986, el avea sa se repete dupa un tipar tras parca la indigo...

Dalnegorsk - noul Tunguska

S-a intamplat din nou pe 29 ianuarie 1986. In jurul orei 20:00, sute de martori din orasul Dalnegorsk, oras situat in Extremul Orient rus, in apropiere de granita cu China, au asistat la aparitia unui urias disc luminos, de culoare rosie, care acoperea circa jumatate din discul Lunii, si care zbura silentios deasupra muntilor, la o altitudine de maxim 700 - 800 de metri. **Ajuns in apropiere de varful 611, sau Iinaltimea 611, asa cum o numesc specialistii, obiectul a inceput sa cada vertiginos, pana a disparut printre stanci. Caderea a fost insotita, dupa spusele persoanelor care au asistat la bizarul fenomen, de un val urias de lumina si, cu exceptia unui singur martor ocular, nimeni nu a auzit niciun zgomot. Totul a fost urmat de un incediu de padure care a durat aproximativ o ora, o ora si jumatate.** Locuitorii din Danelgorsk au fost convinsi ca au asistat la un experiment militar intreprins de soldatii rusi incartiruiti la baza militara din apropierea orasului. Rapoartele ulterioare au demontat, insa, aceasta ipoteza, aratand ca nici Rusia si nicio alta tara nu efectuase teste in acea seara de ianuarie.

La trei zile dupa producerea incidentului, o echipa de ufologi, condusa de Valeri Dvuzhilny, s-a deplasat la locul cu pricina, acolo unde a anuntat ca a descoperit un peisaj de-a dreptul selenar. Solul parea ca fusese supus unei temperaturi uriase pe o suprafata de 2x2 metri (3x3 dupa alte relatari), rocile erau innegrite iar ramasitele carbonizate ale unui copac erau vizibile in imediata apropiere. Si mai bizar era faptul ca rocile si copacul carbonizat nu prezentau indicii ca ar fi ajuns in acea stare in urma incendiului de padure care a urmat bizarului eveniment.

Analizele la fata locului au scos la iveala mai multe particule cristalizate si bucati minuscule de metale topite, identice cu cele descoperite in situl de la Tunguska, precum si importante cantitati de zinc, bismut, siliciu, iridiu si alte elemente chimice rare. Un alt element descoperit in cantitate mare a fost aurul, si asta in conditiile in care nu exista mine de aur in apropiere de Dalnegorsk (la fata locului, concentratia de particule de aur era de 1.100 grame la tona metrica de minereu, iar depozitele de aur incep sa se formeze atunci cand concentratia ajunge la 4 grame/ tona metrica de minereu). Trebuie spus si faptul ca solul parea puternic magnetizat si nu exista nicio urma de radiatie. Dar bizareriile abia acum incepeau cu adevarat...

Atunci cand au incercat sa afle compozitia chimica a particulelor cristalizate, oamenii de stiinta rusi au observat ca acestea nu se dizolva in acizi sau in solventi organici si sunt rezistente chiar si in fata unor temperaturi extrem de ridicate. **Singura modalitate prin care puteau fi crestate era folosirea unui diamant. In ele, cercetatorii au identificat, printre altele, metale extrem de rare: lantan, samariu, scandiu (element care se gaseste numai in Peninsula Scandinava, de aici si numele, si care nu are o utilitate in niciun domeniu), precum si sodiu si plumb.** Nedumeriti, aceiasi cercetatori au incercat sa incalzeasca metalele in vid, dar un mister si mai mare a aparut in acel moment. La finalul experimentului, niciunul dintre metalele mentionate mai sus nu s-a mai regasit in

compozitia particulelor recoltate de pe inaltimea 611. In schimb, in locul acestora au fost identificate urme de molibden, titan si reniu, alte doua metale extrem de rare.

Convinse ca a fost vorba de prabusirea unui aparat de zbor ultraperformant, trimis in misiune de spionaj de rivalii lor din SUA, autoritatile sovietice au cerut trimiterea tuturor celor 13 kilograme de mostre la Moscova, acolo de unde nu a mai venit, ulterior, niciun raspuns. Nimeni nu a mai vorbit despre acest caz pana in anul 1995, atunci cand o echipa de televiziune de la postul national TV din Rusia a incercat sa afle mai multe detalii de la cei implicati direct. Concluzia lor a fost una dezarmanta: "Toate analizele indica acelasi lucru, metalele nu au fost prelucrate de om si nici vreo tehnologie cunoscuta noua nu a fost folosita in realizarea lor. Originea particulelor carbonizate de metal si sferele cristalizare este cu totul alta decat cea umana".

Si totusi, fenomene stranii au fost inregistrate in jurul Inaltimii 611 pana in anul 1989. Localnicii au asistat la aparitia mai multor discuri zburatoare, care pareau sa planeze in jurul locului in care avusese loc impactul, pentru ca apoi sa dispara cu viteze uluitoare. Nimeni nu a oferit o explicatie oficiala nici pana in prezent.

Extraterestri cu aspect uman infiltrati printre noi?

Intrebare pe un forum de discutii cu tematica paranormala: “Cati extraterestri traiesc, in acest moment, pe Pamant, deghizati in oameni?” Raspuns: “Toti, in afara de tine, suntem extraterestri; esti singurul om ramas, dar nu te teme, vom veni si dupa tine, curand”. Dincolo de aceasta gluma, mai multe sondaje, extrem de serioase, releva un fapt uimitor: unul din cinci pamanteni crede ca extraterestri traiesc printre noi, deghizati in oameni.

O sondare a opiniei publice, efectuata de Reuters cu ajutorul a 23.000 de subiecti adulti din 22 de tari, a conchis ca **India este, in constiinta locala, un epicentru de activitate extraterestra, iar 45% dintre oamenii de aici sunt convinsi ca o invazie extraterestra este deja in derulare**. Nici chinezii nu sunt departe, 42% dintre acestia aderand la idei similare, urmati de cei 29% dintre japonezi care isi suspecteaza concetatenii ca ar putea avea origini extraterestre. In Australia, 23% dintre cei chestionati cred ca extraterestrii exista pe Pamant, in timp ce belgienii, germanii si suedezii sunt mai sceptici si doar in proportie de 8% acrediteaza o asemenea teorie. Desigur, multi dintre cei care au dezmintit posibilitatea ca fiinte straine sa traiasca printre noi ar putea fi ei insisi extraterestri care doresc sa ramana nedescoperiti.

Lasand gluma deoparte, cel mai important lucru pe care ni-l spun toate aceste cifre este acela ca **teoria infiltrarii unor fiinte din alte lumi in randurile noastre nu are doar trei adepti nebuni, rataciti in colturi izolate de lume ci, dimpotriva, zeci de milioane de oameni de pe tot cuprinsul globului dau curs unei asemenea posibilitati.**

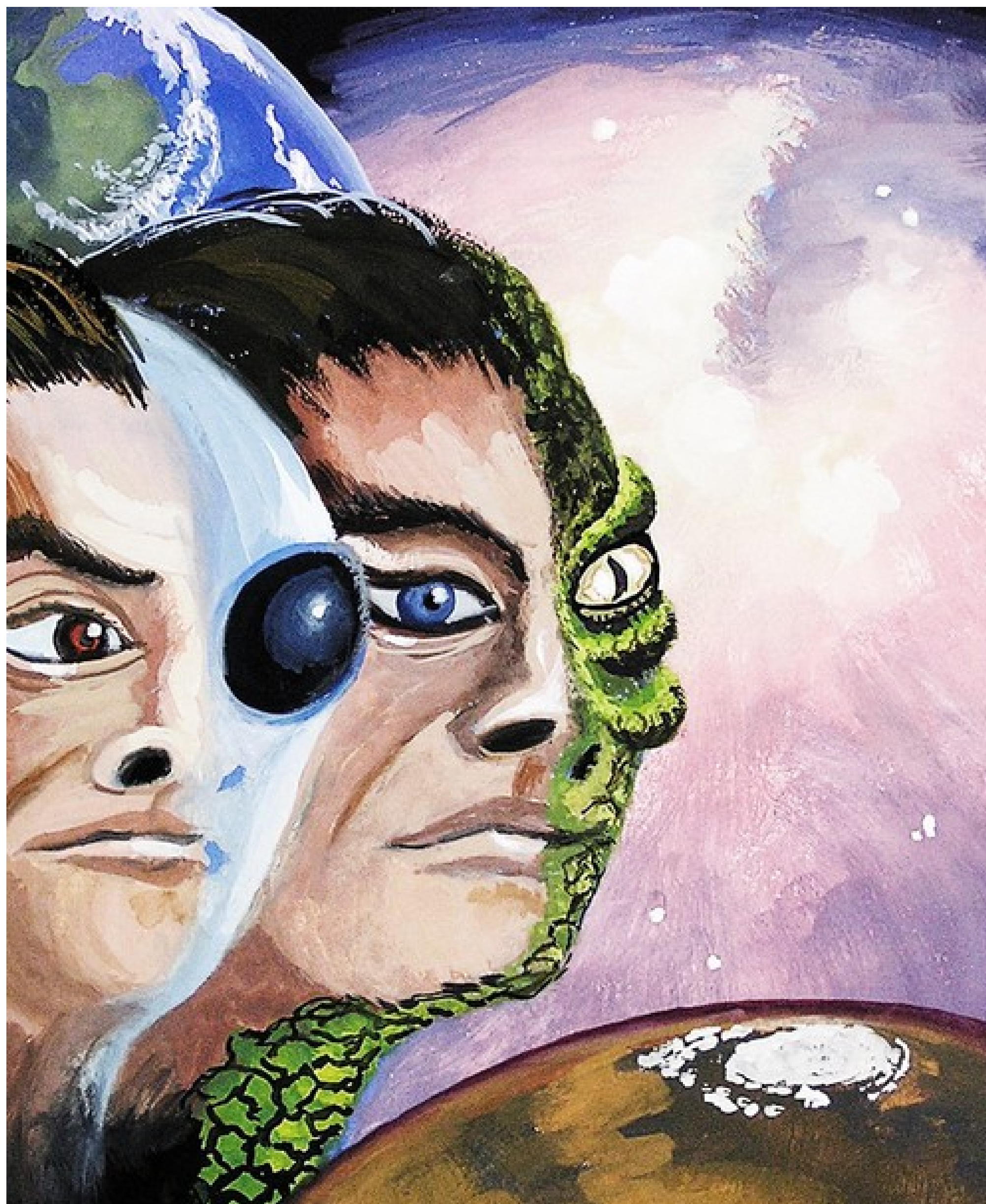
O teorie a conspiratiei plauzibila?

La o prima vedere, ideea unor "spioni extraterestri" strecurati printre noi pare, dincolo de a fi copilareasca si paranoica, rezultatul direct al unor povesti si filme stiintifico-fantastice, de tipul "Oameni in Negru", prin care tocmai un asemenea scenariu le este servit consumatorilor. Dar, la o aplecare mai atenta asupra subiectului, pastrand desigur rezervele de bun simt ale gandirii critice, se naste timid intrebarea **"si totusi, de ce nu?"**

Este suficient sa ne gandim in felul urmator, pentru a lasa sa ne patrunda "in sistem" un crampei de indoiala:**oare noi, oamenii - aventurieri, oportunisti, curiosi si iscoditori, cum ne stim -, am evita sa ne strecuram in sanul unei civilizatii inferioare, nou descoperita, ca membri ai ei, pentru a o studia si chiar manipula din interior**, in masura in care abilitatile noastre fizice si psihice sau tehnologia de care dispunem ne-ar permite acest lucru? Oare ce anume, dincolo de discutabile bariere morale sau anumite riscuri, ne-ar opri sa intreprindem o asemenea actiune?

Desigur, chiar si pentru cei care cred sincer in extraterestri, paralela poate parea fortata si ideea in sine mai degraba apanajul unei minti foarte entuziaste. Cat despre cei bigoti, care resping oricum din start existenta unor fiinte extraterestre, nici nu mai poate fi vorba ca ar acorda ceva mai mult decat statutul de blasfemie unor ganduri

de acest fel. Si totusi, chiar in proportie minima, **o posibilitate ca unii dintre noi, poate chiar liderii nostri, sa fie extraterestri, nu de ieri de azi, ci dintotdeauna, si poate nici macar constient, exista**. Tot asa cum exista, in acelasi procentaj, eventualitatea ca tot ceea ce frizeaza fantezia si despre care nu s-a demonstrat ca nu ar putea sub nicio forma exista, pana la urma... sa existe. Pur si simplu, pentru ca ne trece prin gand, sunt sanse sa se intample.

Toata povestea este, la urma urmei, conditionata strict de existenta sau inexistenta extraterestrilor. Daca Ei exista intr-adevar, daca zboara prin spatiu cu viteza luminii, daca sunt extrem de avansati tehnologic si daca ne-au descoperit, mai mult chiar, daca ne si seamana fizic, atunci, ironic, **sansele ca extraterestri sa fi coborat intre oameni sunt mai mari chiar decat sa nu o fi facut.** Deci si in aceasta situatie, cumva, discutia se rezuma tot la problema existentei extraterestrilor si nu la posibilitatea ca ei sa recurga la asemenea tactici de... spionaj.

Totul suna nebunesc, dar nici nu este condamnabil ca se nasc asemenea teorii, atunci cand **pe cer apar necontenit, de zeci de ani, fenomene si obiecte zburatoare inexplicabile**, iar sute de filme, carti, emisiuni si discutii vazute, citite, urmarite si purtate de-a lungul timpului alimenteaza constant teoriile despre extraterestri si ne orienteaza in directia OZN-urilor. Pe urma, mai sunt si **celebrele cazuri de rapiri extraterestre**, probabil niciodata

dovedite mai presus de orice banuiala, dar totusi numeroase si asumate de oameni vizibil marcati de ceva. Nu putem spune ca asemenea declaratii au adus vreodata cuiva faima internationala sau vreun beneficiu; dimpotriva, acesti oameni au fost mereu priviti ca ciudati si au dezvoltat serioase probleme in a duce o viata normala. Deci, cu greu se poate vorbi despre nascociri teatrale, cel mult poate fi invocata alienarea, nici ea foarte plauzibila, fiind adeseori vorba despre oameni intelectuali, culti, sanatosi mental.

Dusmani, sau prieteni?

Cultura populara ne-a "programat" sa vizualizam in mod standard fiintele extraterestre: **vedem aceste creaturi in nuante cenusii sau verzui, cu capete mari, alungite, atasate unor corpuri semi-atrofiate, cu ochi mari si negri.** Totusi, mai multi cercetatori, din diferite motive, au ajuns sa creada ca exista multiple, chiar o multitudine, de specii sau rase extraterestre. Cateva dintre ele sunt unanim acceptate de adeptii ideii.

Cel mai faimos tip de extraterestru este micutul cenusiu, prezentat mai sus si cunoscut uneori sub denumirea de Zeta Reticulan. Acest tip de extraterestru este principalul suspect din spatele fenomenului rapirilor. Banuiti ca ar avea sentimente putine spre deloc, Cenusii sunt priviti ca cercetatori reci si cruzi, care deruleaza experimente pe oameni, fiind **lipsisi de orice fel de compasiune**. Par sa lucreze ca o singura unitate coeziva, cu o oarecare constiinta colectiva, controlata de un Cenusiu Sef. Singura grija pe care o au este perpetuarea propriei specii, despre care unii cred ca ar fi genetic avariata.

O alta specie de extraterestri, care face, mai ales in ultima vreme, subiectul principal al multor teorii conspirationiste, este cea a reptilienilor. Aceasta rasa se numara printre putinele de a caror existenta aproape toti entuziastii fenomenului sunt convinsi, dar ale caror origini nasc dezbateri aprinse. Cine sunt, de unde vin si care le este misiunea? Multe subcategorii de extraterestrii sunt incadrate ca fiind de provenienta reptiliana. Unii dintre cei mai titrati sunt Draconienii sau Dracos, care ar proveni din sistemul solar Alpha Draconis. De fapt, si-ar fi format colonii acolo, dar **proclama Pamantul ca fiind planeta lor de bastina**. Unii chiar cred ca Terra le-ar apartine originar, in timp ce altii sunt de parere ca **reptilienii au inseminat aceasta planeta** si vad in noi proprietatea lor biologica. Indiferent de situatie, ii percep pe oameni ca inferiori. Sunt o rasa veche, daca nu chiar primordiala, fiind cruzi si abili. Escaladand subiectul, miturile spun ca reptilienii isi pot schimba forma, simuland aspectul uman. De aici, mai e un pas pana la inchegarea unor comunitati intregi adepte ale teoriei ca acesti extraterestri ne conduc in secret lumea, chiar de sub ochii nostri.

Aceste fiinte s-ar fi deghizat in oameni si ar trai printre noi ca lideri, regi, presedinti, patroni de concerne media si oameni de afaceri; s-au pozitionat in toate punctele de putere si detin controlul popoarelor, creandu-si un mediu propice inainte de a putea sa isi arate adevarata fata si de a se proclama, in mod oficial, stapanii Terrei. Mai mult chiar, exista o teorie conform careia **reptilienii nu ar fi parasit niciodata Pamantul.** Unii cred ca acestia sunt "extraterestri" doar pentru ca nu sunt umani, insa impart planeta cu noi in sferele ei subterane, ascunsi de ochii omenesti. In aceasta optica, reptilienii ar fi fost fortati sa se retraga in galerii subpamantene, iar guvernele noastre stiu despre existenta lor si se ingrijesc astfel de fragilul echilibru in care traim. Tot fiinte reptiliene mai sunt si Nagas, conform legendelor hinduse, care le asociaza cu "Lumea Serpilor", un sistem cavernos cu mai multe niveluri, de sub coastele sud-vestice himalayene: lacasul Naga.

Avem stramosi extraterestri?

O alta specie extraterestra celebra in randul ufologilor este cea a **Pleiadienilor, nume dat unui grup de extraterestri nordici, sau "fiinte spirituale multidimensionale" din clusterul stelar al Perseidelor, aflat in constelatia Taurus, la aproximativ 400 de ani-lumina de Pamant**. Planeta lor originara este Erra, localizata intr-o dimensiune alternativa situata cu o fractiune de secunda inaintea celei in care traim. Acesti extraterestri ar fi extrem de asemanatori cu oamenii. Elvetianul Billy Meier, cel care i-a scornit, sustine ca Ei l-ar fi contactat telepatic, prin anii '40, pentru ca in 1970 barbatul sa vina cu fotografii ale navelor pleiadienilor si cu schite ilustrandu-i chiar pe acestia. De atunci, Pleiadienii sunt subiectul unor dezbateri intense. Se crede despre ei ca **sunt profund spirituali si apropiati de natura, fiinte pasnice care doresc sa previna autodistrugerea omenirii, oferindu-ne, subtil, filosofii si cai alternative de existenta.**

Si **Anunnaki reprezinta o rasa importanta de extraterestri, provenind de pe o planeta controversata din Sistemul Solar, Nibiru.** In miturile sumeriene, acest corp astral ar fi casa unei avansate specii extraterestre de tip uman, numita Anunnaki, fata de care si Biblia ar avea unele referinte ascunse. Aceasta rasa ar fi sosit pe Terra cu 450.000 de ani in urma, in cautare de minerale, mai ales aur, pe care le-au gasit si exploatat in Africa. Se crede ca **Anunnaki i-ar fi creat genetic pe Homo sapiens, special ca sa le fie sclavi**, prin amestecul propriilor gene cu acelea de Homo erectus. Inscriptiile antice indica faptul ca civilizatia umana sumeriana din Mesopotamia a fost plamadita sub atenta indrumare a acestor "zei", notiunea de regalitate fiind inaugurata tocmai ca mediere intre specia umana si Anunnaki. Acestia sunt descrisi ca semanand cu oamenii, dar mai mari si mult mai puternici din punct de vedere fizic, precum si o rasa foarte agresiva si temperamentala, lipsita de moralitate, dupa standarde umane, si avand metode brutale.

Un caz documentat

Conform unor relatari, emise in luna aprilie a acestui an de catre coordonatorul unui serviciu de stiri si informatii prin e-mail, oficiali din Agentia de Aparare Americana (DIA), ai Biroului de Investigatii Speciale al Fortelor Aeriene SUA, precum si din alte agentii guvernamentale nord-americane au fost implicati in activitati de securitate privind fiinte extraterestre cu aspect uman pe teritoriul Statelor Unit**e.**

Victor Martinez, coordonatorul e-mail-urilor informative, este un fost angajat federal preocupat de spatiu, aparare si probleme de natura curenta. Destinatarii stirilor sale prin e-mail numara o larga varietate de indivizi, la randul lor interesati de chestiuni stiintifice emergente si de varf, precum si de alte chestiuni mai degraba elitiste.

In e-mail-ul informativ din 24 aprilie 2010, Martinez si-a citat unul dintre pretinsele sale contacte, un actual sau fost oficial DIA, in legatura cu informatii proaspete pe marginea interactiunilor cu extraterestri, care ar putea fi de interes public. Se pare ca legatura din **DIA a furnizat informatii despre monitorizarea si interventia oficialilor SUA in cazul unei fiinte extraterestre pozand in om undeva pe teritoriul american.** Acelasi contact a atras atentia si asupra unei sensibile operatiuni sub numele de cod "Operatiunea TANGO-SIERRA", derulata in 1980 si care a constat in implicarea serviciilor militare americane in capturarea unui extraterestru care traia printre oameni.

In acei ani, **mai multi americani au pretins ca ar fi fost rapiti de extraterestri cu aspect uman**, care le-ar fi aratat imagini holografice ale lumii lor si i-ar fi examinat in diferite chipuri, fara a-i "lua" de pe Pamant. Toti acesti indivizi au fost supusi testului cu poligraful, pe care l-au si trecut. Una dintre fiintele extraterestre a fost identificata in persoana unui barbat care locuia in apropiere de Landover, Maryland. Entitatea presupus non-umana a fost atent supravegheata, fotografiata si intr-un final capturata in apropierea unui supermarket. S-a stabilit rapid ca masculul nu avea puteri sau abilitati speciale.

Suspectul a fost interogat de mai multe echipe, pe parcursul mai multor saptamani, fiind, in total, chestionat si analizat vreme de patru luni. Se spune ca, in tot acest timp, **extraterestrul si-ar fi marturisit rasa, planeta de provenienta si motivul vizitei sale pe Pamant. Practic, a cooperat si a oferit detalii despre viata pe planeta sa de bastina**. Ar fi fost eliberat la ordinul direct al presedintelui Carter, la finele anului 1980, parasind Pamantul si plecand acasa. "Neomul" provenea din sistemul stelar Delta Pavonis, situat la 20 de ani-lumina distanta de Pamant, de pe a patra planeta de la soarele respectiv, planeta avand dimensiunea aproximativ egala cu cea a Pamantului. **Rasa astfel descoperita a fost denumita Septeloida**. Calatoria spre Terra a specimenului, conform propriilor declaratii, ar fi durat 18 luni pamantene, extraterestrul intrebuintand un foarte complex sistem de propulsie si un mod de a calatori prin distorsionarea continuumului spatio-temporal.

In momentul in care a fost eliberat, **personajul non-uman a disparut pur si simplu**. Inainte de aceasta a marturisit, intr-o engleza impecabila, ca extraterestrii din Delta Pavonis vizitau Pamantul deja de 100 de ani omenesti. Puteau imprumuta forma si aspectul umane, traind cu usurinta printre noi. In persoana terestra subiectul non-uman se ocupa cu pastrarea in evidenta a populatiei pentru Departamentul de Comert din Washington. A reusit astfel sa isi manufactureze propriile documente de identitate, preluand numele si datele de identificare ale unui pamantean decedat.

Mai mult, conform sursei tutor acestor informatii, **septeloizii, in ciuda faptului ca aici, pe Pamant, poseda trasaturi si anatomie umane, nu sunt fiinte asmenea noua. Aspectul lor real ar fi unul de creaturi hidoase in ochii nostri**, de natura sa inspaimaine orice om normal. Dar mai presus de orice, nu au puteri speciale, nu au arme asupra lor si nici intentii de a face rau. Singura lor misiune ar fi aceea de a studia fiintele pamantene si a obtine informatii despre structura trupului, anatomiei si interactiunii sociale umane.

Contactul lui Martinez nu a furnizat informatii privitoare si la alte fiinte de acest fel pe Pamant, dar a afirmat cu certitudine ca operatiuni de acelasi fel au mai existat, vizand situatii asemanatoare. Iar unitatea de elita 7620 Air Intelligence Wing, a carei existenta a fost secretizata multi ani, este considerata autoritatea suprama in investigarea acestui gen de cazuri. **Intre speciile de extraterestri cu care se speculeaza ca omenirea ar mai fi avut de a face de aproape, in epoca moderna, se numara si rasele Eben, specie pasnica si cooperanta, si Trantaloid, specie ostila si primejdioasa.**

Daca ultima relatare se intampla sa le para cunoscuta unora dintre cititori, si nu pentru ca ar fi aflat-o anterior sub aceeasi forma, cel mai plauzibil motiv este asemanarea aproape izbitoare cu filmul artistic american **"K-PAX", a carui intriga se bazeaza pe situatia unui pacient al unui spital pentru boli mentale care pretinde ca ar veni de pe o alta planeta si ofera detalii impresionante despre lumea lui.** De asemenea, la fel ca in cele prezentate mai sus, si in film, personajul principal dispare in final ca prin minune din camera de spital. Cercetand pe Wikipedia cateva detalii despre cartea si filmul "K-PAX", se mentioneaza in scurta descriere ca, desi este o poveste fictionala, ea este prezentata ca si cum s-ar baza pe fapte reale. Putin probabil ca asemenarea dintre cele doua povesti sa fie pur coincidentiala.

Desigur, mometan, publicul nu dispune de, poate, nici macar o singura dovada incontestabila ca extraterestri ar trai printre noi. Si pana cand se va dovedi acest lucru, daca se va dovedi si daca este real, asemenea teorii vor ramane doar apanajul unei fantezii exacerbate, fantezie impartasita, totusi, de multi colocuitori ai planetei.

Pasiunea pentru nepământeni – interviu cu Mircea Opriță şi Michael Haulică

Maratonul "Descoperă extratereştrii dintre noi" se apropie de final. Înainte de a trage noi o concluzie, am stat de vorbă cu doi dintre cei mai mari promotori contemporani ai literaturii science fiction din România – scriitorii şi criticii Mircea Opriță şi Michael Haulică. Ne-am reconfirmat, prin interviul de mai jos, ipoteza că tema pe care am abordat-o nu este defel apanajul presei tabloid, ci o preocupare comună a întregii lumi în care trăim, o pasiune care poate fi "tratată" atât lejer, în stil de divertisment, cât şi la modul cel mai raţional.

De ce există extratereştrii şi nu, mai degrabă, nimic?

Mircea Opriță: Fiecare epocă îşi are miturile ei. Extratereştrii primeau la antici înfăţişarea unor ciclopi, sirene, ca să nu mai vorbim de zeităţile din Olimp. În Evul Mediu şi-au dat la iveală aripi de înger sau coarne de diavol. De când am început să înţelegem cât de cât ce-i cu astronomia, i-am mutat în spaţiul cosmic, întâi pentru distracţia unor iluminişti ca Voltaire şi Fontenelle, a unor comediografi de înclinaţie utopică, până când, furaţi de subiect, am început să-i vedem, adesea cu toată seriozitatea, răspândiţi prin Galaxie sau chiar raspândiţi printre noi. Ei există pentru că există visările, aşteptările şi totodată spaimele noastre un pic iraţionale.

Michael Haulică: Pentru că universul e mare şi sunt multe planete în el. Pentru că universul nu a fost creat ca să apărem noi, oamenii, ci noi am apărut pentru că fost creat universul. Chiar ar fi trist să nu existe nimic altceva decât Pământul cu oamenii lui.

Sunt extratereştrii un avatar, la scară planetară, al mitului Zburatorului în epoca modernă? Care este motivul pentru care ni-i imaginăm în ficţiune şi-i căutăm în realitate de peste 100 de ani?

Mircea Opriță: Ni-i imaginăm în ficţiuni fiindcă au pătruns deja adânc în cultura populară a contemporaneităţii noastre, cu statut de personaje exotice. Ne permit, astfel, să ne confruntăm cu o altă imagine a omului de pe Pământ, transferat, cu bunele şi relele lui, în nişte tipare diferite de cele convenţionale. Am început să-i căutăm şi în universul real din clipa când ne-am dat seama că am putea cu adevărat să nu fim singuri în atâta infinitate de

spațiu. La urma urmelor, nici o teorie nu poate rămâne în picioare fără o verificare practică. E adevărat că şi verificările pot spulbera teoria. Din fericire, ipoteza extratereştrilor rezistă şi dincolo de orice concluzii sceptice, evoluând spre un moment în care nimeni nu s-ar mai mira să afle că "extratereştrii suntem noi". Față de alte corpuri cereşti, pe care ne tot bântuie gândul să descindem.

Michael Haulică: Cred că extratereştrii au mai degrabă legătură cu ştiința decât cu miturile. De căutat nu-i caută cei care vorbesc despre mituri, ci aceia care construiesc nave cosmice şi telescoape şi habar n-am de ce-i caută. Eu cred că atunci când ei vor considera că a venit timpul să ne cunoaştem vor veni ei la noi. Dacă acel timp a venit sau nu... încă nu ştim (oficial cel puțin).

Din perspectivă opusă: ce treabă credeți că ar avea extratereştrii cu noi? Dacă ați fi extraterestru, de ce ați veni pe Pământ?

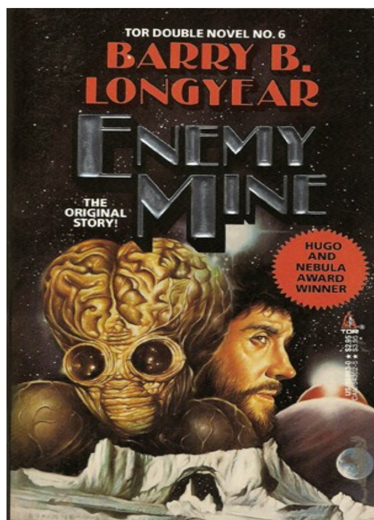
Mircea Opriță: Încorsetați cum stăm în tiparul uman, suntem tentați să credem că extratereştrii ar veni pe Pământ din aceleaşi motive care ne mână pe noi în spațiul cosmic: curiozitatea, simțul proprietății (inclusiv al luării în posesiune de noi teritorii, precum în atâtea "descălecări" de care ne e plină istoria), nevoia de hrană şi de resurse geologice, poate chiar disperarea. Dacă aş fi un extraterestru autentic, presupun că aş avea un cu totul alt tipar structural şi mental, aşa că: fie aş veni pe Pământ din motive necunoscute omului, fie n-aş veni deloc, în ideea că omul nici nu mă interesează.

Michael Haulică: Din curiozitate, pentru a-mi salva specia (presupunând că vor fi fiind şi extratereştri la fel de inconştieni pe cât sunt oamenii în legătură cu planeta, cu mediul înconjurător).

Apropo de ficțiune, care considerați că sunt cei mai iluştri extratereştri pe care-i întâlnim în literatura universală?

Mircea Opriță: Ştiu şi eu? Poate Jonathan Swift, iar după el ET şi marțienii lui Wells.

Michael Haulică: Nu ştiu dacă sunt iluştri sau nu - pentru mine, extraterestrul care m-a atras cel mai mult este cel din nuvela lui Barry B. Longyear, "Enemy Mine" (premiile Hugo, Nebula, Locus şi Campell în 1980), publicată şi la noi în 1990 (Duşmanul, ed. Orion, trad. Mihai-Dan Pavelescu).

Dar în literatura română?

Mircea Opriță: Anticipația românească tratează, de regulă, subiectul extratereştrilor la modul comico-parodic. Ei descind în Bucureşti fie ca să-şi găsească soți viguroşi (când sunt extraterestre), fie ca să ne învețe câte ceva din ce nu ştim, ceea ce se dovedeşte în cele din urmă o absurditate, fiindcă ne place să credem că ştim mai multe decât ei. În aceste condiții, e limpede că extraterestrul "român" e condamnat să fie mai degrabă o figură de fundal, o "voce din public", fără şansă de a se ilustra în vreun fel anume. ODPN, ca să dau un nume dintr-o lucrare a lui Victor Bârlădeanu, ceea ce vrea să spună, bineînțeles, "omul de pe planeta necunoscută".

Michael Haulică: Pesonajele lui Dan Doboş din trilogia Abația, şi ale Onei Frantz din romanul Sfâşierea. NU dau pe-afară extratereştrii în SF-ul românesc...

De unde a apărut, în literatură, "obsesia" pentru marțieni?

Mircea Opriță: Cred că această "obsesie" a apărut în momentul când utopia a ajuns în impas cu insulele sale închipuite, iar literatura de călătorii s-a văzut constrânsă să se tot repete, întreg repertoriul de pământuri necunoscute ajungând să fie înscris pe hărți. E ca în gravura aceea medievală în care pelerinul ajuns la capătul pământului ridică un colț din draperia cerească şi admiră corpurile cereşti.

Michael Haulică: Nu cred că este o obsesie, nici măcar cu ghilimele. Extratereştrii sunt personaje normale din cărțile SF, un gen destul de consistent şi cuprinzător, cu mulți, mulți cititori. Şi, mai ales, cu mulți fani. E pasiune, nu obsesie.

În ce măsură credeți că scriitorii SF mai sunt, astăzi, cu adevărat anticipativi? Dacă în privința progresului tehnologic şi ştiințific ştim că unii autori au profețit frânturi de viitor, ne putem gândi că aşa stau lucrurile şi în ceea ce-i priveşte pe extratereştri?

Mircea Opriță: Oare au fost vreodată, scriitorii SF, cu adevărat anticipativi? Despre Jules Verne s-a afirmat cândva că a născocit o mulțime de aparate care îşi devansau epoca, submarin, navă cosmică, tunuri gigantice etc. etc., pentru ca ulterior să ne dăm seama că el agăța din zbor câte o idee ce plutea în aerul timpului său, plasând-o în centrul unor desfăşurări epice cuceritoare. Eu nu mă aştept ca scriitorul SF să fie un om de planşetă, un făuritor de invenții tehnologice, ci un inventator de lumi alternative şi, bineînțeles, de situații şi conflicte "verosimile" în cadrul acestora. În măsura în care poate deveni în chip firesc personaj, extraterestrul îşi va ocupa, tot firesc, locul cuvenit în astfel de lumi ale imaginației literare.

Michael Haulică: În toate romanele SF contemporane există, poate, germenii unor noi descoperiri, noi invenții. Aşa cum şi tehnologia extratereştrilor a apărut (dacă există) tot în gândurile unor tipi "anticipativi".

Pe de altă parte, în ce măsură credeți că influențează astăzi descoperirile ştiințifice literatura SF? A luat-o epoca hi-tech înaintea ficțiunii? Am observat la unii autori SF tineri, gen China Mieville, mai degrabă un refugiu în lumi fantasy rudimentare, decât o reinventare tehnologică a Universului, aşa cum au facut-o Gibson, Asimov, Herbert şi multi alții.

Mircea Opriță: Descoperirile ştiinţifice nu pot să nu influenţeze SF-ul, dacă acesta nu vrea să rămână prizonierul unor modele vetuste. Nimeni nu mai poate scrie romane de explorare didactică a sistemului solar, gen Drum printre aştri de I. M. Ştefan şi Radu Nor, azi, când astrofizica ne deschide orizontul zăpăcitor al "găurilor de vierme" şi al universurilor paralele, descrise pe bază de ecuaţii, aşa cum autorii SF le descriu pe bază de intuiţii cu aspect de metaforă, simbol şi avertisment. Cred că ficţiunea merge în pas cu epoca hi-tech sub aspectul recuzitei pe care o foloseşte astăzi SF-ul, dar nu trebuie uitat că nu recuzita face literatură, ci, eventual, modul în care se raportează omul la ea. Asimov, Fred Hoyle, Arthur C. Clarke şi, într-adevăr, mulţi alţii, se înscriu în curentul hard al genului, pentru care raportarea la faptul ştiinţific a fost mereu esenţială. Dar acest curent nu este singura modalitate de manifestare a SF-ului, abordările de tip soft producând adesea reuşite literare mai pregnante decât cele ce rămân prea strâns legate de reinventarea tehnologică a Universului. Pe de altă parte, experimentele mai noi ale genului tind, în mod evident, spre dezamăgirea degustătorilor de texte tradiţionale, spre o fuziune intergenerică unde fantasticul (dar nu mă refer aici la partea sa rudimentară) poate aduce cu succes partea sa de contribuţie la progresul SF-ului.

Michael Haulică: Poate s-a mai schimbat echilibrul între hard SF, space opera şi fantasy, dar ele coexistă în continuare. Încă se mai scrie şi hard SF, şi space opera, chiar dacă literatura fantasy pare să domine cantitativ piaţa literară de gen. Poate că hi-tech-ul n-a luat-o înaintea ficţiunii, doar a ajuns-o, şi e din ce în ce mai greu pentru un autor de SF să "inventeze" tehnologia de mâine.

Daţi-mi cel puţin un argument în virtutea căruia nimeni nu ar trebui să ia în derâdere fenomenul OZN.

Mircea Opriță: Sunt convins că la o asemenea solicitare unii vor veni cu diverse "studii de caz", din România sau de aiurea. Eu încerc să mă menţin la un nivel al generalităţilor teoretice, afirmând că tot ceea ce preocupă mintea şi sufletul omenesc trebuie luat în serios. S-ar putea ca în fenomenul OZN inexplicabilul să rămână pentru totdeauna inexplicabil, sau, dimpotrivă, să ni se reveleze la un moment dat o explicaţie, ca în cazul unor boli incurabile de odinioară, cărora le cunoaştem astăzi cauzele şi tratamentul. Fenomenul OZN ar fi cu adevărat ridicol dacă am descoperi că este o farsă, sau nici măcar atunci, în caz că farsa ar fi pusă la cale de chiar entităţile extraterestre preocupate, să zicem, să ne testeze reacţiile la genul lor de umor.

Michael Haulică: Râzi de prostii, râzi de minciuni, râzi de păcăleli... Dar treaba asta cu OZN-urile... dacă e adevărată?

În ultimii 10 ani, în presa tabloidă şi senzaţionalistă s-au înmulţit ca un cancer ştirile despre OZN-uri. Sunt extratereştrii opiu pentru mase? Încearcă cineva să ne ţină mintea ocupată cu "omuleţi verzi"?

Mircea Opriţă: E posibil ca în unele centre de conducere subterană a lumii actuale să existe laboratoare preocupate şi de asemenea experimente. Deşi nu cred că ar fi necesare proiecte atât de complicate. Mintea ne este şi aşa ocupată cu atâtea prostii zilnice, de la cele emanate dinspre politică şi până la cele pe care le inventăm noi înşine în relaţiile cu cei din jur, încât nu văd ce "omuleţi verzi" ar mai putea să se substituie acestora…

Michael Haulică: Nu, deloc. Mintea ne e ocupată cu fata de la pagina 5, cu guvernele care nu ne lasă să trăim... Cam asta e viaţa noastră, aşa cum ne-o descriu televiziunile sau ziarele tabloide.

Totodată, mai recent, instituţii oficiale, cum ar fi Vaticanul sau Armata Marii Britanii, au admis explicit posibilitatea existenţei extratereştrilor. Este posibil să fim pregătiţi pentru... ceva?

Mircea Opriţă: Ceva îmi spune că oricât ne-ar pregăti SF-ul, inclusiv SF-ul Vaticanului, pentru marile întâlniri cosmice, în momentul producerii lor vom fi tot nepregătiţi. Ca pentru moarte, ca să rămân într-o formă de SF hard, sau ca pentru Judecata de Apoi, ca să folosesc un termen din anticipaţiile de la Vatican.

Michael Haulică: Se poate şi asta. Informaţia este ca o bombă cu ceas. Poate se apropie ora. Dar eu nu sunt prea agitat pe chestia asta. Am altele care să mă agite. Şi nu sunt nici fata de la pagina 5, nici guvernele care nu ne lasă să trăim.

În ce mod si cât de tare credeţi că ar schimba omenirea o întâlnire "autentica" de gradul III cu o civilizaţie extraterestră, să-i spunem paşnică, după standardele noastre?

Mircea Opriţă: Depinde cum vedem civilizaţia aceea paşnică şi depinde de felul cum ne priveşte ea. Nu am la îndemână decât unealta analogiei. Dacă furnicile ne descoperă pe noi ca fiind nişte extratereştri faţă de muşuroiul care e lumea lor, probabil că-şi vor vedea mai departe de problemele muşuroiului. Asta ar fi şi şansa furnicilor, fiindcă altminteri ar însemna să-şi iasă pur şi simplu din minţi. Sau, cine ştie? E greu de înghiţit gândul că nu mai eşti stăpânul Universului, cum te credeai până în clipa aceea. Dar omul s-a obişnuit cu multe şi, în fond, după toate catastrofele au existat şi supravieţuitori.

Michael Haulică: Întrucât oamenii deştepţi de pe Pământ sunt mult, mult, mult mai puţini decât ceilalţi, cred şi eu că este nevoie de multă pregătire pentru un astfel de moment. Şi oricît de bine am fi pregătiţi, reacţia "omenirii" va fi exagerată. Pe de altă parte, luând în considerare întâlnirea paşnică, momentul ar trebui să fie unul bun pentru omenire. Ar trebui.

Celebrul fizician Stephen Hawking scria, într-o lucrare recentă, că venirea unor extratereştri pe Pământ ar avea un efect devastator pentru oameni, întrucât s-ar replica tragedia amerindienilor de după descoperirea Americii de Columb. Împărtăşiti o asemenea viziune sumbră?

Mircea Opriță: Ei, acum îi avem în vedere pe extratereştrii cei răi, care îşi urmăresc doar propriile lor interese. SF-ul e plin de asemenea situații imaginate: unii ne vor doar femeile, ca să-şi depună ouăle în ele, alții ne vor trupurile vii, să se vâre în ele ca într-o haină de împrumut şi să se lăfăie în experiențe noi, alții sunt doar flămânzi şi ne vânează pentru frigiderele instalate în OZN-uri… Da, Hawking flutură un steag de avertizare: "Rechini la orizont!", pe care SF-ul l-a mai fluturat de multă vreme şi în repetate rânduri. De o asemenea viziune sumbră nu te poate feri decât speranța că nu există extratereştri. Că eşti singur în Univers. Să rămânem numai cu rechinii noştri, de care încă te mai poți feri, trăgându-ți picioarele afară din apă.

Michael Haulică: Vorbim aici de extratereştri buni şi extratereştri răi. Dacă nu cumva ei ne vor face rău convinşi fiind că ne fac un bine. Că tot veni vorba despre civilizarea populațiilor decoperite de Columb.

Tema maratonului nostru este "Descoperă extratereştrii dintre noi". Vă propun, la sfârşitul acestui interviu, un mic joc: să numiți o personalitate care ar fi avut toate şansele să fie extraterestru.

Mircea Opriță: Cred că după răul pe care l-ar face extratereştrii lui Hawking, aceştia nu pot fi căutați decât în afaceri şi în politică. Mi-e greu să numesc o singură astfel de personalitate, concurența e prea mare. Şi nici n-aş vrea să nedreptățesc pe cineva, cu riscul de a ajunge pe platoul de cină al unor intruşi ranchiunoşi!

Michael Haulică: Giordano Bruno. Că de unde ştia el toate alea cu universul infinit şi lumile populate de ființe inteligente? Nu era cumva o astfel de ființă? De fapt, orice geniu ar putea fi extraterestru, pentru că are parte de aceeaşi învățătură ca toți ceilalți, trăieşte în acelaşi mediu cu toți ceilalți, aşa că de unde gândirea lui altfel decât a celorlalți?

Mircea Opriță (n. 1943) a debutat cu poezie în revista clujeană Făclia, în 1960. Este membru al Uniunii Scriitorilor din România din 1976, membru fondator al Societății Culturale Lucian Blaga din Cluj, din 1990, membru fondator şi preşedinte al Asociației Române de Science Fiction, ARSF. A fost detaşat în Ministerul Afacerilor Externe ca director al Centrului Cultural al României de la Budapesta (1996-1998); director al Filialei clujene a Editurii Paralela 45 (1998); lector colaborator, cu un curs de utopie, la Facultatea de Litere a Universității "Babeş-Bolyai" din Cluj (2000-2001); membru în Consiliul Uniunii Scriitorilor şi în Comitetul Director (2000-2004); angajat prin concurs în Ministerul Afacerilor Externe ca director al Institutului Cultural Român de la Budapesta (2002-2006). A susținut şi susține rubrici în numeroase reviste, printre care: "România literară", "Convorbiri literare", "Secolul 20", "Helion", "Almanahul "Anticipația" şi "Ziarul de duminică". Are peste 15 volume publicate, printre care: Semnul licornului, povestiri si nuvele, 1980; Cina cea mai lunga, roman, 1983; H. G. Wells: utopia moderna, eseu critic, 1983; Anticipatia romaneasca. Un capitol de istorie literara, 1994; Discursul utopic. Momente si sinteze, 2000; Figurine de ceara. Integrala povestirilor SF, 2004; Mic tratat de concordie nationala sau Cartea tranzitiei, proza scurta, 2005; Discoteca din Alexandria sau Cartea stiintelor, proza scurta, 2007.

Michael Haulică a debutat cu poezie în revista Flacăra, în 1974. A înființat şi coordonat numeroase reviste de anticipație. În prezent, este director editorial al Editurii Millennium Books, redactor la revista "Galileo", redactor-şef la "Galileo Online". Susține rubrici despre literatura F&SF în "Observator cultural", "Ziarul Financiar (suplimentul Ziarul de duminică)" şi "Dilemateca". Din septembrie 2010 este membru titular al Uniunii Scriitorilor. Volume publicate: Madia Mangalena (Institutul European, 1999 - premiile Vladimir Colin 2000 şi RomCon 2002), Despre singurătate şi îngeri (Karmat Press, 2001 - premiul SIGMA 2002), Aşteptînd-o pe Sara(Millennium Press, 2005 şi Tritonic, 2006 - ediția a doua), Povestiri fantastice (Millennium Press, 2010) - proză; Nu sînt guru (Tritonic, 2007) - culegere de articole.

Undeva, acolo sus, exista!

De pe 15 noiembrie pana pe 10 decembrie, portalul nr. 1 de popularizare a stiintelor & calatorii din Romania, DESCOPERA.ro te-a provoacat, prin ultimul serial de anvergura din acest an - maratonul de articole “Descopera extraterestrii dintre noi” – sa iei pozitie fata de una dintre cele mai mari dileme ale secolului XXI: crezi ca suntem singuri in Univers? Crezi ca in infinitatea spatiului si a timpului nu au mai evoluat si nu traiesc si alte creaturi inteligente?

Urmatoarea poveste ne-a fost spusa, in urma cu 3 ani, de domnul Ion Hobana, scriitor, critic literar si - nu in ultimul rand - cel mai mare ufolog roman.

"O expresie a convingerii in existenta extraterestrilor o reprezinta Programul SETI (Search for Extra-Terrestrial Intelligences), continuatorul Proiectului Ozma, initiat in 1960 cu scopul de a detecta semnalele radio emise de catre ipoteticele fiinte rationale din afara sistemului nostru solar. Directorul Proiectului, astrofizicianul Frank D. Drake, il botezase astfel dupa numele feericei tari Oz, inchipuita de L. Frank Baum in 1900.

N-ar fi de mirare ca ideea Proiectului sa-i fi fost sugerata lui Drake de o intamplare neelucidata de la inceputul deceniului trei al secolului douazeci. In numarul sau din 2 septembrie 1921, New York Tribune publica aceasta stire: "J.C.H. Macbeth, managerul londonez al cunoscutei Marconi Wireless Company, Ltd., a declarat in fata mai multor sute de oameni, in timpul unui dejun la Rotary Club din New York, ca domnul Marconi crede ca a interceptat mesaje de pe Marte, in timpul unor recente experiente atmosferice de telegrafie fara fir, efectuate la bordul iahtului sau Electra, in Marea Mediterana. Dl Macbeth a adaugat ca domnul Marconi n-a putut sa dea nici o alta explicatie faptului ca, in timpul desfasurarii experientelor, a receptionat semnale magnetice pe lungimi de unda de 150.000 de metri, pe cand cea mai mare lungime de unda produsa astazi in lume este de 14.000 de metri. Regularitatea semnalelor elimina presupunerea ca undele s-ar fi putut datora unei perturbatii electrice. Semnalele erau ininteligibile, apartinand probabil unui cod, si unicul semnal recunoscut semana cu litera V din codul Marconi."

As fi putut sa elucidez chestiunea posibilei influente in martie 2001, cand l-am intalnit pe Frank Drake in San Marino, cu prilejul Simpozioanelor Mondiale avand ca teme, primul, frontierele bioastronomiei si ale SETI, iar al doilea, obiectele zburatoare neidentificate si fenomenele conexe.

Vedeta incontestabila a celui dintai, astrofizicianul american a surprins intreaga asistenta prin prezenta asidua la conferintele si dezbaterile consacrate OZN-urilor. O fericita intamplare a facut sa ne aflam alaturi la o masa de pranz. L-am intrebat cum se explica interesul lui pentru un subiect neagreat de cei mai multi dintre oamenii de

stiinta. Mi-a raspuns, zambind, ca e vorba despre o mai veche preocupare:
- Am discutat cu colegul astronom J. Allen Hynek, pe vremea cand era consultant stiintific al Proiectului Blue Book. Am intreprins chiar cateva investigatii pe cont propriu...
- Cu ce rezultate?
- Pentru cazurile cele mai interesante, nu dispuneam de date suficiente.
- Si care este opinia dumneavoastra astazi?
- Pur si simplu ca, deocamdata, nu pot fi trase concluzii definitive.
- Iar in legatura cu extraterestrii?
Drake a zambit din nou:
- E imposibil ca undeva, acolo sus, sa nu existe!

Ne-am despartit sub semnul acestei credinte comune."

Fie ca exista, fie ca nu, extraterestrii au devenit unul dintre cele mai fierbinti subiecte ale mass-media contemporane. In ultimii zece ani, zilnic, **suntem asaltati de zeci de marturii, dezvaluiri, imagini si videoclipuri de pe tot parcursul Pamantului, care pretind ca au surprins aparitia unui obiect zburator neidentificat** sau o intalnire de gradul III. Chiar si una dintre cele mai conservatoare institutii de pe Terra, Biserica Catolica, admite posibilitatea existentei extraterestrilor. Evident, din pleiada de stiri despre extraterestri,**foarte multe se dovedesc a fi false**. Raman, totusi, cateva - iar numarul lor nu este mic - care ne lasa cu un imens semn de intrebare.

Asumandu-si riscul de a fi ridiculizati de public, **multi oameni cu scaun la cap (piloti, ofiteri, politisti, profesori si chiar preoti),** care nu au un motiv evident sa minta continua sa raporteze, an de an, aparitii OZN. Mai mult de atat, in ultimul timp, se inmultesc substantial acele cazuri OZN in care martorul aparitiei este un grup considerabil de oameni, nu o singura persoana. Nu in cele din urma, **diverse servicii secrete** au inceput sa-si declasifice dosarele OZN din urma cu 50 de ani: desi inca nu s-a produs acea dovada incontestabila a existentei extraterestrilor, aceste dosare au sporit misterul, relatand despre o multime de cazuri ramase efectiv fara nicio explicatie.

Despre toate acestea si despre multe altele, am vorbit in cadrul maratonului "Descopera extraterestrii dintre noi" - un serial care ti-a oferit, in egala masura, argumente pro si **contra** existentei extraterestrilor, un maraton a tratat, obiectiv si critic, o parte a celor mai controversate ipostaze ale cazuisticii OZN. De la prezumtive dovezi ale existentei extraterestrilor din cele mai vechi timpuri, pana la **cele mai cunoscute incidente OZN** din lume si **din**

Romania, de la interviuri cu experti pana la dezvaluirea celor mai mari falsuri, maratonul "Descopera extraterestrii printre noi" te-a provoacat sa gandesti liber, sa lasi prejudecatile de o parte si sa-ti formulezi o opinie in privinta posibilei existente a extraterestrilor, in cunostiinta de cauza.

Sub semnul credintei comune a domnilor Hobana si Drake, incheiem si noi, dupa o luna de zile, maratonul de articole "Descopera extraterestrii dintre noi". Va invitam, in continuare, sa votati tema primului maraton din 2011 si sa **revedeti episoadele serialului despre extraterestri**, in cazul in care ati ratat unul dintre ele.